ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ

Προσοχή στην κοροϊδία με τα «πρωτογενή πλεονάσματα»
ΣΕΛΙΔΑ 9

Ιμπεριαλιστικό μπετόν αρμέ
ΣΕΛΙΔΑ 8

Η δική μας εναλλακτική λύση
ΣΕΛΙΔΑ 6

Λαφαζάνης και σία
Φλας αριστερά, στροφή δεξιά
ΣΕΛΙΔΑ 16

Η ολική επαναφορά της κακόφημης αξιολόγησης
ΣΕΛΙΔΑ 10

Στα κάγκελα οι φαρμακοποιοί
ΣΕΛΙΔΑ 3

Μπορεί να πουλάει παραμύθι στους οπαδούς της ΑΕΚ, αλλά
Ο Μελισσανίδης δεν μπορεί να χτίσει γήπεδο στη Ν. Φιλαδέλφεια
ΣΕΛΙΔΑ 13

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ | αρ. φύλλου 826 - 13 Ιούνη 2015 | www.eksegersi.gr

ΣΚΛΗΡΗ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΗ ...ΣΤΑ ΤΕΣΣΕΡΑ

Ο Τσίπρας διαπραγματεύεται τον όγκο του νέου μνημονιακού πακέτου με συνεχή διολίσθηση προς τις θέσεις των ιμπεριαλιστών

Scripta...Verba...

Οταν ο ίδιος ο Πρωθυπουργός ΜΕΤΕΚΛΟΓΙΚΑ μιλά για «υφαρπαγή» της υπογραφής του ΟΟΣΑ από την προηγούμενη κυβέρνηση και μετά από λίγες μέρες έρχεται να την προτείνει για εφαρμογή, υπάρχει θέμα ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑΣ όχι μόνο του ίδιου, αλλά και ολόκληρης της σημερινής Κυβέρνησης.

Κωνσταντίνος Λουράντος (πρόεδρος ΠΦΣ)

Σιγά μη στάξει η ουρά του γαϊδάρου (στον Τσίπρα και τους συριζαίους αναφερόμαστε).

Είμαι εγώ ακροδεξιός;

Πάνος Καμμένος

Μας ψέκασε και μείναμε παγωτά...

Βορβορώδης ψωλεκτασία εις βάρος του ελληνικού λαού από τους δανειστές.

Κώστας Ζουράρις

Θα την ψηφίσει άραγε, ως βουλευτής των ψεκασμένων, αυτή τη... βορβορώδη ψωλεκτασία;

Είναι ένα κείμενο που αποτελεί απόρροια συμβιβασμού κατόπιν πολύμηνων συζητήσεων με τους θεσμούς, μια πρόταση της κυβέρνησης κατ' ελάχιστον, προκειμένου να βρεθεί μια επωφελής συμφωνία για την ελληνική πλευρά.

Παναγιώτης Λαφαζάνης

Αυτός και οι δικοί του είναι έτοιμοι να ψηφίσουν... κατ' ελάχιστον.

Από εδώ και πέρα η παράταξη μόνο να ανεβαίνει μπορεί. Ολα τα κακά, όλες οι συμφορές την έχουν ήδη βρει.

Ανδρέας Λοβέρδος

Ετσι νόμιζε κι ο μακαρίτης ο Ζίγδης για την Ενωση Κέντρου τη δεκαετία του '80.

Βεβαίως, υπάρχουν σημεία, στα οποία με πολύ κόπο η διαπραγμάτευση έγινε και εντός των δικών μας Κομμάτων. Βεβαίως, δεν συμφωνούμε σε πολλά από αυτά. Είναι στα όρια της λαϊκής, όμως, εντολής και δεν θα φύγουμε από αυτά τα όρια ούτε ένα κόμμα ούτε ένα στίγμα ούτε μία τελεία!

Πάνος Καμμένος

Αυτά τα ρημάδια τα όρια της λαϊκής εντολής είναι τόσο ελαστικά όσο χρειάζεται για να μην πέσει η κυβέρνηση και να παραμείνει υπουργός ο Καμμένος.

Το ΠΑΣΟΚ, απαλλαγμένο από τον δογματικό κυβερνητισμό που το στοίχειωνε για χρόνια, μπορεί όχι μόνο να προσφέρει νέο εθνικό όραμα και σχέδιο για τη χώρα, αλλά και να χτίσει τις μεγαλύτερες δυνατές κοινωνικές και πολιτικές συναινέσεις και συνεργασίες γύρω απ' αυτό.

Φώφη Γεννηματά

Ποιος εύχεται περισσότερο και από την ίδια να εκλεγεί η Φώφη πρόεδρος; Ο Γιωργάκης. Για ευνόητους λόγους.

ΡΙΠΕΣ

◆ Απορρίπτουμε το σχέδιο των δανειστών, δεχόμαστε το σχέδιο της κυβέρνησης ◆ Στο οποίο θα ενσωματωθούν μερικές επιπλέον θέσεις των δανειστών, όπως επιβάλλουν οι κανόνες της... ειλικρινούς διαπραγμάτευσης ◆ Αυτό χειροκροτούσαν οι κοινοβουλευτικές ομάδες των ΣΥΡ-ΑΝό στη Βουλή ◆ Αλλωστε, γι' αυτό οργανώθηκε αυτή ή έκτακτη κοινοβουλευτική παράσταση ◆ Ο Γιούνκερ είναι «πραγματικά φίλος της Ελλάδας, που έχει εξαιρετικές σχέσεις με τον πρωθυπουργό» δήλωσε ο Γαβρίλος ◆ «Είναι υψηλό το επίπεδο διαβίωσης των μισθωτών και συνταξιούχων στην Ελλάδα» δήλωσε ο Γιούνκερ ◆ Δείξε μου το φίλο σου να σου πω ποιος είσαι, λέει μια λαϊκή παροιμία ◆ Θυμάστε εκείνη την περιβόητη ατάκα του Μπαρουφάκη την περίοδο της... δημιουργικής ασάφειας; ◆ Θα βρω ένα οποιοδήποτε προϊόν, θα του αυξήσω τον ΦΠΑ σε 23% και θα ησυχάσουν! ◆ Τώρα, η ίδια η συγκυβέρνηση προτείνει να πάει η πλειοψηφία των τροφίμων στο 23% ◆ Σύμφωνα με την κυβερνητική προπαγάνδα, πρέπει ο ελληνικός λαός να αισθάνεται ευτυχισμένος ◆ Σαν τον πελάτη του χότζα ◆ Μετά τον Γιούνκερ, που άφησε τον Τσίπρα με το ακουστικό στο χέρι, ο Ομπάμα ◆ «Η Ελλάδα πρέπει να είναι σοβαρή» ◆ Και συ, αδελφέ Μπαράκ; ◆ Τζάμπα πήγε τόσο γλείψιμο ◆ Τζάμπα οι ύμνοι ◆ Ο tempora o mores ◆ Ο Φίλης στην πρώτη σειρά και από πίσω όλοι οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ χειροκροτούσαν μανιωδώς τον Καμμένο μετά την ομιλία του ◆ Η... ανανεωτική αριστερά σε νέες πολιτικές αναζητήσεις ◆ Με υψηλό... πολιτικό πολιτισμό ◆ «Εσείς στα τέσσερα», «ξέρεις από Μύκονο» ήταν μερικές από τις ατάκες Καμμένου που χειροκρότησαν οι συριζαίοι ◆ Μάλλον αισθάνθηκαν ανακουφισμένοι που οι ψεκασμένοι θα ψηφίσουν τη νέα μνημονιακή συμφωνία, γι' αυτό κατάπιαν την πίκρα τους και χάρισαν στον Καμμένο αυτό το μανιώδες χειροκρότημα ◆ Επαθε σοκ από τις προτάσεις των δανειστών ο Ευκλείδης, όπως δήλωσε στον Πολ Μέισον ◆ Και δεν του το είχαμε του Ευκλειδάκου με το γνωστό ύφος του καλού παιδιού ◆ Σιγανοπαπαδιά ο τύπος, αποτελεί το άλλο πρόσωπο του μπαρουφάκειου Ιανού ◆ Λέει ανερυθρίαστα τα πιο χοντρά ψέματα, αλλά με ύφος καλού παιδιού και όχι ύφος ροκ σταρ ◆ Ο Τσίπρας, πάντως, δεν έπαθε σοκ ◆ «Εξεπλάγη δυσάρεστα» απ' αυτά που του παρουσίασε ο Γιούνκερ, όπως δήλωσε ◆ Ενα από τα σύντομα ανέκδοτα της εβδομάδας ◆ Ο Θεοχαρόπουλος θα κάνει κουμάντο στους Κουβέλη, Χατζησωκράτη, Τσούκαλη, Μαργαρίτη ◆ Τα μάθατε τα καλά νέα; ◆ «Το έργο της Επιτροπής Αλήθειας Δημοσίου Χρέους υποστηρίζει ο ευρωβουλευτής των Podemos, Miguel Urban Crespo» ◆ Σιγά που θ' αφήσει η Ζωίτσα το «μαγαζί» προσωπικής προβολής της ανενεργό ◆ Κουβαλάει διάφορους πικραμένους και μετά μοιράζει δελτία Τύπου ◆ Της Βουλής, όχι δικά της ◆ Μετά τον ευρωβουλευτή των Podemos ακολούθησε «ανεξάρτητος Εμπειρογνώμονας του ΟΗΕ» ◆ Ο οποίος «χαιρετίζει τη σύσταση της Επιτροπής Αλήθειας Δημοσίου Χρέους του Ελληνικού Κοινοβουλίου» ◆ Εχει εγερθεί, όμως, άλλο τεράστιο θέμα ◆ Πού θα κατουράνε οι ΜΑΤάδες, αν όχι στις τουαλέτες της Βουλής; ◆ Στα δέντρα, για να θυμούνται και το χωριό τους ◆ Είναι πάντως κι αυτό μια πρόοδος ◆ Δε φτάσαμε, βέβαια, στην κατάργηση των ΜΑΤ, όπως υποσχόταν ο ΣΥΡΙΖΑ ◆ Αλλά ανέλαβε η Ζωίτσα να τους κόψει το κατούρημα στη Βουλή ◆

επί του πιεστηρίου

Για ποιο λόγο πρέπει να λυθεί το πρόβλημα βιωσιμότητας του ελληνικού χρέους; Το είπε ο Τσίπρας στη Βουλή: *«Γιατί -κακά τα ψέματα- μόνο έτσι η ελληνική οικονομία θα μπορούσε να ξαναγίνει ασφαλής τόπος για τους επενδυτές και για τις αγορές»*! Δεν τηρούν ούτε τα προσχήματα πλέον. Στο κέντρο της προσοχής τους έχουν την προσέλκυση κεφαλαίων και την επαναφορά σε δανεισμό από τις λεγόμενες «αγορές», δηλαδή από τους τοκογλύφους του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου. Γι' αυτό και μιλούν για επίτευξη της βιωσιμότητας μέσω αναδιάρθρωσης του χρέους. Δώστε μας τη δυνατότητα να πληρώνουμε μικρότερη δόση, επεκτείνοντας το χρόνο εξόφλησης, κι ας χρεωθούν και οι επόμενες γενιές Ελλήνων, είναι το αίτημα του ΣΥΡΙΖΑ (η «διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους» έχει πεταχτεί στα σκουπίδια - όπως και όλα τα υπόλοιπα προεκλογικά παχιά λόγια).

Αυτό κάνει τον Βενιζέλο να βγάζει αφρούς από κάθε πόρο του σώματός του. Διότι όταν υποστήριζε αυτός ότι το χρέος πρέπει να υπολογίζεται «σε όρους καθαρής παρούσας αξίας», οι συριζαίοι τον λοιδορούσαν. Ερχεστε στη γραμμή μας, λέει τώρα. Κι έχει δίκιο. Ομως κανείς δεν του δίνει σημασία, γιατί... είναι ο Βενιζέλος. Κι αυτό τον κάνει να αφρίζει ακόμη πιο πολύ.

Στο συνέδριο του ΠΑΣΟΚ, όπου εκφώνησε την αποχαιρετιστήρια (;) προεδρική ομιλία του, ο Μπένι έβγαλε το παράπονό του. Οι δυο προηγούμενοι πρόεδροι, μετά τον ιδρυτή του ΠΑΣΟΚ, έγιναν πρωθυπουργοί, ενώ αυτός όχι. Αλλά το προσπέρασε με τον τρόπο που μόνο οι πολιτικές μεγαλοφυΐες αντιμετωπίζουν τη διαδρομή τους: «Θεωρώ ότι αυτό που κλήθηκα να διαχειριστώ είναι ιστορικά σημαντικότερο»! Σωστά, διαχειρίστηκε τη μετατροπή του ΠΑΣΟΚ από κόμμα εξουσίας σε κόμμα του 4%...

Τι ακριβώς πήγε να συζητήσει με τον Σόιμπλε ο Μπαρουφάκης; Περί ανέμων και υδάτων, προφανώς, όπως αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι μετά τη συνάντηση δεν έγιναν δηλώσεις. Θυμίζουμε ότι στη συνάντηση με τον Γιούνκερ στις Βρυξέλλες, όπου κλήθηκε για να του παραδοθεί η πρόταση που είχε εγκριθεί στην πενταμερή του Βερολίνου (Μέρκελ, Ολάντ, Γιούνκερ, Ντράγκι, Λαγκάρντ), ο Τσίπρας πήρε μαζί του τον Τσακαλώτο, τον Παππά, τον Σαγιά (προφανώς για τα νομικά θέματα της συμφωνίας) και τον Σακελλαρίδη. Ο Μπαρουφάκης περίμενε να μάθει τα νέα από το Ιντερνετ και την τηλεόραση.

«Ο πρωθυπουργός έχει καταστήσει σαφές ότι η κυβέρνηση έχει ορίζοντα τετραετίας», δήλωσε ο Γαβρίλος την περασμένη Δευτέρα. «**Δεν περνάει από το μυαλό της κυβέρνησης** η προσφυγή στις κάλπες», συμπλήρωσε. Και οι υπουργοί (χώρια τα μεγαλοστελέχη) που μιλούν συνεχώς για πιθανότητα εκλογών;

Ο Γαβρίλος απέκλεισε και το σενάριο του δημοψηφίσματος, παραπέμποντας στην πρόσφατη «λαϊκή εντολή», αλλά και στις δημοσκοπήσεις που την επιβεβαιώνουν. Και το δημοψήφισμα κυβερνητικά στελέχη το άνοιξαν ως θέμα, κανένας άλλος. Τα τσιπράκια, όμως, αντιμετωπίζουν τον ελληνικό λαό ως κοπάδι που οφείλει να υπακούει άκριτα σε κάθε εντολή του τσοπάνου.

«Ανεγκέφαλος», «ανέντιμος», «χωρίς αξιοπρέπεια». Χαρακτηρισμοί του προέδρου των φαρμακοποιών Κ. Λουράντου για τον πρωθυπουργό Α. Τσίπρα. Κι ακόμα δεν ακούσαμε τίποτα. Ο Λουράντος, παλιός δεξιός που στήριξε τον ΣΥΡΙΖΑ πιστεύοντας στις υποσχέσεις του μας προσφέρει μόνο μερικές σκηνές από το μέλλον. Μόλις υπογραφεί η νέα μνημονιακή συμφωνία, θα είναι πολλοί αυτοί που θα ξεσηκωθούν.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Το σύνολο της μεταρρυθμιστικής προσπάθειας της ελληνικής Κυβέρνησης για να τελεσφορήσει προϋποθέτει και μια ουσιαστική λύση στο πρόβλημα του χρέους, μια ουσιαστική λύση και όχι απλή αναφορά υπόσχεσης σε μία απόφαση του Eurogroup.

Αλέξης Τσίπρας

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

13/6: Ημέρα softball **13/6/1876: Θάνατος Μιχαήλ Μπακούνιν** 13/6/1945: Αποκήρυξη του Αρη Βελουχιώτη από το ΚΚΕ 13/6/1989: Τρεις βόμβες στον πέμπτο όροφο του υπουργείου Εσωτερικών, έξω από τη Σχολή Δημόσιας Διοίκησης και στην Εφορία της Νίκαιας (ΕΛΑ) 14/6: Ημέρα bloggers, ημέρα εθελοντή αιμοδότη, Δανία, ΗΠΑ: Ημέρα σημαίας (1219, 1777) **14/6/1928: Γέννηση Ερνέστο (Τσε) Γκεβάρα** 14/6/1982: Τέλος πολέμου Φώκλαντ (Αργεντινή-Αγγλία) 14/6/1993: Η Τανσού Τσιλέρ γίνεται η πρώτη γυναίκα πρωθυπουργός της Τουρκίας 15/6: Ημέρα ανέμου, ημέρα γονιμότητας, ημέρα κατά κακομεταχείρισης ηλικιωμένων 15/6/1972: Σύλληψη Ουλρίκε Μάινχοφ και Γκέρχαρντ Μίλερ (RAF) 15/6/1972: Συλλαμβάνονται τέσσερα μέλη του «Κινήματος 20ής Οκτώβρη» 15/6/1978: Δολοφονική απόπειρα εναντίον ηθοποιού και βουλευτή του ΚΚΕ Λυκούργου Καλλέργη 15/6/1998: Δολοφονείται από αστυνομικούς νεαρός Αλβανός στα Μέγαρα 15/6/2000: Ο συνοριακός φρουρός Γ. Πιστόλας σκοτώνει τον 25χρονο πακιστανό Γιοβάλ Μπατζάρ στο Μεγάλο Δέρειο Εβρου 16/6: Ημέρα συμπαράστασης στους μαύρους της Νότιας Αφρικής, ημέρα πατέρα 16/6/1920: Ιδρύεται το Διεθνές Δικαστήριο στη Χάγη **16/6/1945: Θάνατος Αρη Βελουχιώτη 16/6/1960: 20.000 αριστεροί καταλαμβάνουν με έφοδο την ιαπωνική βουλή, 870 τραυματίες** 17/6: Ημέρα κατά ερημοποίησης και ξηρασίας, Ισλανδία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1944) 17/6/1907: Ενας νεκρός και δεκατέσσερις τραυματίες στον Πειραιά σε επεισόδια λόγω των εκλογών 17/6/1988: Αποφυλακίζεται ο Κλάους Γίνσχκε (RAF) μετά από δεκαέξι χρόνια φυλάκιση και αποκήρυξη της τρομοκρατίας 17/6/1997: Υπογράφεται η συνθήκη του Αμστερνταμ 18/6: Σεϋχέλλες: Εθνική εορτή **18/6/1946: Ιδρύεται το ΝΑΤΟ** 18/6/1988: Αποτυχημένη απόπειρα κατά τούρκου πρωθυπουργού Τουργκούτ Οζάλ 19/6: Ημέρα δρεπανοκυττάρωσης, Κουβέιτ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1961), Τρινιδάδ-Τομπάγκο: Ημέρα εργασίας **19/6/1912: Καθιερώνεται η οκτάωρη εργασία στις ΗΠΑ 19/6/1990: Καταργείται ο φυλετικός διαχωρισμός σε δημόσιους χώρους στη Νότια Αφρική.**

Για εσωτερική κατανάλωση μόνο

Μια μέρα πριν ο Τσίπρας μεταβεί στις Βρυξέλλες για να υποστεί από τον Γιούνκερ την ψυχρολουσία της παράδοσης του «τελεσίγραφου» των ιμπεριαλιστών δανειστών, ο Μπαρουφάκης, ως ειδικός στη... δημιουργική ασάφεια (στα απλά ελληνικά τη χαρακτηρίζουμε παπαρολογία), στάλθηκε στην κοινοβουλευτική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ για να κάνει το απαραίτητο «μασάζ» στους βουλευτές. Οταν αυτοί μπούχτισαν από την παπαρολογία και ζήτησαν συγκεκριμένη ενημέρωση, ο Μπαρουφάκης τους απάντησε: «Στο στάδιο στο οποίο βρίσκονται οι διαπραγματεύσεις, **καλύτερα να μην γνωρίζετε πολλά**»!

Την επομένη, έγινε η συνάντηση Τσίπρα-Γιούνκερ, ο πρωθυπουργός με την ακολουθία του (Παππάς, Τσακαλώτος, Σαγιάς, Σακελλαρίδης), μετά την ψυχρολουσία, επέστρεψαν το πρωί της Πέμπτης στην Αθήνα, στο Μαξίμου μαζεύτηκαν και οι υπόλοιποι του στενού ηγετικού πυρήνα και το μεσημέρι της ίδιας μέρας ανακοινώθηκε ότι την επομένη θα γίνει προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση στη Βουλή, προκειμένου ο πρωθυπουργός να ενημερώσει για την πορεία της διαπραγμάτευσης. Αργότερα, βέβαια, ανακοινώθηκε ότι δε θα γίνει προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση, αλλά συζήτηση σύμφωνα με το άρθρο 142Α του Κανονισμού της Βουλής (έχει ασφυκτικά χρονικά περιθώρια, ενώ δεν παρεμβαίνουν υπουργοί), όμως αυτό είναι το λιγότερο. Εκείνο που επισημαίνουμε είναι πως η κυβέρνηση, που δυο μέρες πριν έκρινε ότι οι βουλευτές της είναι καλύτερο να μη γνωρίζουν πολλά, εμφανίστηκε διατεθειμένη να ενημερώσει ολόκληρη τη Βουλή.

Υπήρξε ενημέρωση της Βουλής; Η κυβέρνηση δεν έδωσε στα κόμματα ούτε τη δική της πρόταση ούτε την πρόταση των δανειστών, ώστε να μπορούν να εκφέρουν γνώμη. Στην πρωτομιλία του ο Τσίπρας δεν είπε τίποτα περισσότερο απ' αυτά που είχε πει στις δηλώσεις που έκανε στις Βρυξέλλες μετά τη συνάντηση με τον Γιούνκερ (ότι δηλαδή οι δανειστές ζητούν κατάργηση του ΕΚΑΣ και 10% αύξηση στον ΦΠΑ του ηλεκτρικού ρεύματος). Αφού, με το γνωστό θράσος όλων των αστών πολιτικών, είπε ότι «δεν έχουμε, λοιπόν, τίποτα να κρατήσουμε κρυφό», κατέληξε ρωτώντας την αντιπολίτευση αν είναι υπέρ ή κατά της πρότασης των δανειστών, την οποία δεν είχε παραδώσει ούτε καν εμπιστευτικά στους αρχηγούς των κομμάτων.

Η τοποθέτησή του ήταν ξέχειλη από υποκρισία: *«Θεωρώ μολαταύτα καθήκον μου,* ***προτού πάρω τις οριστικές αποφάσεις*** *για τις επίσημες απαντήσεις προς τους θεσμούς, να ακούσω με προσοχή τη γνώμη των Κομμάτων σε αυτή την κρίσιμη στιγμή για τη χώρα. Βασική ευθύνη προφανώς και αναλογεί στην Κυβέρνηση, αλλά σήμερα θα ήθελα να ακούσω και τη γνώμη την Αντιπολίτευσης, με αίσθημα πατριωτικής ευθύνης και με το χέρι στην καρδιά, αν μας καλείτε να αποδεχθούμε την πρόταση που κατέθεσαν οι τρεις θεσμοί ή αν συντάσσεστε εναντίον».*

Στην πραγματικότητα, στόχος του Τσίπρα δεν ήταν η αντιπολίτευση, αλλά το κόμμα του και ο ελληνικός λαός. Ηθελε το χειροκρότημα από τους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ (και το πήρε) και ήθελε να περάσει στον κόσμο την ψεύτικη εικόνα του σκληρού διαπραγματευτή που δίνει μάχες, για να κρύψει την πραγματική εικόνα μιας κυβέρνησης που βαδίζει από υποχώρηση σε υποχώρηση. Την αντιπολίτευση δε νομίζουμε ότι κατάφερε να την εκθέσει. Ο Θεοδωράκης δεν είχε κανένα πρόβλημα να πει ότι θα ψηφίσει την όποια συμφωνία. Ο Βενιζέλος το άφησε ανοιχτό, στρέφοντας τα πυρά του κυρίως κατά της τακτικής της κυβέρνησης. Το ίδιο και ο Σαμαράς, που πέραν των άλλων δεν παρέλειψε να σημειώσει πως τα μέτρα που ανέφερε ο Τσίπρας ότι του ζητά η τρόικα, τα είχε ζητήσει και από τη δική του κυβέρνηση και τα είχε απορρίψει, επομένως δε θα μπορούσε να τα υποστηρίξει τώρα.

Μήπως όμως κατάφερε να κερδίσει την κοινοβουλευτική του ομάδα ο Τσίπρας; Το χειροκρότημα, βέβαια, πήγε σύννεφο, αφού αυτού του τύπου οι συζητήσεις διεξάγονται με γηπεδικούς όρους. Κανείς δεν ξέρει, όμως, πώς θα αντιδράσει η κοινοβουλευτική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ όταν ο Τσίπρας φέρει τη συμφωνία, η οποία θα είναι χειρότερη από το 47σέλιδο κείμενο. Τότε το ζήτημα δε θα μπει με γηπεδικούς όρους. Ο Τσίπρας δε θα κάνει μονόλογο και περίπατο στη Βουλή. Η αντιπολίτευση θα τον χτυπήσει με επιχειρήματα από την ίδια τη συμφωνία. Και οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ θα ζοριστούν πάρα πολύ για να ψηφίσουν αυτή τη συμφωνία, «με το πιστόλι στον κρόταφο», όπως θα ειπωθεί και πάλι.

Απ' αυτή την άποψη όλα είναι ανοιχτά. Θα βγει αλώβητη η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ στη Βουλή; Θα σπάσει, δηλαδή, η παράδοση που θέλει κάθε κόμμα που ψηφίζει μνημονιακά μέτρα να βλέπει μερικούς βουλευτές του να του κουνάνε μαντίλι; Θα δείξει. Το κοινοβουλευτικό σόου της περασμένης Παρασκευής ήταν μια μικρή ανάσα κερδισμένων εντυπώσεων για τον Τσίπρα και την παρέα του. Τίποτα περισσότερο. Η ώρα της αλήθειας έρχεται όπου να 'ναι.

Στα κάγκελα οι φαρμακοποιοί

Υπό άλλες συνθήκες το ζήτημα μπορεί να ήταν διασκεδαστικό. Αλλωστε, ένα... πολιτικό μέγεθος σαν τον Κουρουμπλή μόνο διασκέδαση μπορεί να προσφέρει. Οταν, όμως, η πρώτη αντίδραση απέναντι στο νέο μνημονιακό πακέτο έρχεται προκαταβολικά και είναι από έναν μικροαστικό κλάδο, όπως οι φαρμακοποιοί, τότε πρέπει ν' αφήσουμε στη μπάντα τα ευτράπελα και να επικεντρωθούμε στην ουσία, που δείχνει ότι η κυβέρνηση των αδίστακτων απατεώνων νομίζει πως μπορεί και μετεκλογικά να συνεχίζει το προεκλογικό παραμύθιασμα.

Την Πέμπτη 4 Ιούνη, ενόψει της φιλολογίας ότι η κυβέρνηση στην 47σέλιδη πρότασή της προς τους δανειστές προτείνει την πλήρη εφαρμογή της περιβόητης εργαλειοθήκης του ΟΟΣΑ, ο Π. Κουρουμπλής, που έδινε συνέντευξη Τύπου, διαβεβαίωσε ότι δεν υπάρχει κανένα θέμα με τα Μη Συνταγογραφούμενα Φάρμακα, διότι η διασπορά των 11.000 φαρμακείων σε όλη τη χώρα εξασφαλίζει τις απαιτήσεις που θέλει ο ΟΟΣΑ. Λίγες ώρες αργότερα, αποκαλυπτόταν πως στην κυβερνητική πρόταση περιλαμβάνεται η δυνατότητα να πωλούνται τα ΜΗΣΥΦΑ στα σούπερ μάρκετ! Προφανώς, το επιτελείο του Μαξίμου δεν μπήκε στον κόπο να ενημερώσει καν τον Κουρουμπλή για να φυλαχτεί κάπως.

Οπως ήταν αναμενόμενο, οι φαρμακοποιοί που αισθάνθηκαν προδομένοι από τον ΣΥΡΙΖΑ, ανέβηκαν στα κάγκελα. Ο Λουράντος πήρε σβάρνα τηλεοράσεις και ραδιόφωνα, στολίζοντας τον Τσίπρα με όποιο κοσμητικό επίθετο έβρισκε πρόχειρο. Το «υφαρπαγή ψήφου» ήταν το πιο ήπιο που είπε. Από πολιτική άποψη σημασία έχει η καταγγελία ότι πίσω απ' αυτή τη «μεταρρύθμιση» κρύβονται τεράστια συμφέροντα, πίσω από τα οποία σέρνεται η κυβέρνηση.

Ο Κουρουμπλής άρχισε να ρετάρει. Το απόγευμα της Παρασκευής έλεγε πως αυτή δεν είναι πρόταση της κυβέρνησης, αλλά πρόταση των δανειστών που η κυβέρνηση αναγκάστηκε να περιλάβει στην πρότασή της, μπας και βρεθεί συμφωνία. Το Σάββατο, όμως, βγήκε σε πρωινάδικο και είπε πως «ένα, ενδεχομένως, μέρος των ΜΗΣΥΦΑ» μπορεί να μπει στα super market». Ηταν ένα προπαγανδιστικό κόλπο που είχε επεξεργαστεί ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Ι. Μπασκόζος και την είχε παρουσιάσει στο... facebook, μπας και καταφέρει να κατευνάσει τους φαρμακοποιούς. Αφού απέδωσε στους «θεσμούς» ρόλο νταβατζήδων υπέρ μεγάλων συμφερόντων, που επιδιώκουν τη ρήξη της κυβέρνησης με τους φαρμακοποιούς (!) και αφού κάλεσε τους φαρμακοποιούς «να κρίνουν ποιος υπερασπίζεται τα ζωτικά τους συμφέροντα πριν σπεύσουν σε βιαστικές καταγγελίες» (!), ο Μπασκόζος έγραψε πως θα μπορούσε να γίνει διαχωρισμός ανάμεσα σε συνταγογραφούμενα και μη συνταγογραφούμενα φάρμακα και τα φάρμακα να διαχωριστούν από τα μη φαρμακευτικά σκευάσματα, τα οποία θα μπορούν να πωλούνται στα σούπερ μάρκετ («για να έχουμε και μια ευελιξία στην αντιμετώπιση της μεγάλης επίθεσης που βρίσκεται σε εξέλιξη», όπως έγραψε). Αυτό θυμίζει τη «δημιουργική ασάφεια» του Μπαρουφάκη, που ξέρουμε που έχει καταλήξει.

Τη Δευτέρα ο Μπασκόζος βγήκε με την επίσημη γραμμή του Μαξίμου: «Η λεγόμενη ελληνική πρόταση προς τους δανειστές δεν αποτελεί την θέση της ελληνικής κυβέρνησης, αλλά συνιστά την προσπάθεια της ελληνικής κυβέρνησης να έρθει σε συμφωνία με τους δανειστές της χώρας μας». Παράλληλα, έκανε νέα επιχείρηση κατευνασμού των φαρμακοποιών, δηλώνοντας πως ο υφιστάμενος κατάλογος των ΜΗΣΥΦΑ θα περιοριστεί δραστικά και πολλά σημαντικά φάρμακα θα επανέλθουν στο καθεστώς της υποχρεωτικής συνταγογράφησης, οπότε θα μείνουν αποκλειστικά στα φαρμακεία! Ο Κουρουμπλής, όμως, τον ξεπέρασε. Εχοντας περάσει μια δραματική εμπειρία στη Θεσσαλονίκη, όπου οι φαρμακοποιοί του ζητούσαν να παραιτηθεί, την επομένη συναντήθηκε με το προεδρείο του ΠΦΣ και δήλωσε ότι η πρόταση για απελευθέρωση της διάθεσης των ΜΗΣΥΦΑ ήταν μια υποχώρηση της κυβέρνησης προκειμένου να επιτευχθεί συμφωνία. Ομως, αφού η 47σελιδη πρόταση απορρίφθηκε από τους «θεσμούς», η απελευθέρωση της πώλησης των ΜΗΣΥΦΑ δεν θα περιλαμβάνεται στη νέα πρόταση της κυβέρνησης! Πόσο μακριά νομίζουν ότι μπορούν να πάνε με τέτοια ψέματα; Οπου να 'ναι θα έχουμε επίσημα τη συμφωνία.

Φτύσιμο, όχι άδεισμα

Αυτό που έκανε ο Γιούνκερ στον Τσίπρα δεν ήταν απλώς άδειασμα, ήταν φτύσιμο. Ξέρετε τι είναι να βγάζει ολόκληρο non paper το Μαξίμου και να κατηγορεί για συνωμοσία όσους έλεγαν πως ο Γιούνκερ αρνήθηκε να απαντήσει σε τηλεφώνημα του Τσίπρα και να βγαίνει ο ίδιος ο Γιούνκερ (ο ίδιος, όχι κάποιος εκπρόσωπος ή «κύκλοι») και να δηλώνει ότι ο Τσίπρας του τηλεφώνησε, αλλά αυτός δε σήκωσε το τηλέφωνο, γιατί του είχε υποσχεθεί ότι θα στείλει εναλλακτική πρόταση μέχρι την Πέμπτη το βράδυ, μετά υποσχέθηκε την Παρασκευή και δεν την έστειλε;

Ποιος ήταν ο λόγος που ο Γιούνκερ έφτυσε έτσι τον Τσίπρα; Οχι επειδή δεν του έστειλε έγκαιρα την εναλλακτική πρόταση. Αυτό θα μπορούσε να διευθετηθεί παρασκηνιακά, με το τηλεφώνημα. Ο λόγος, όπως το περιβάλλον του Γιούνκερ άφησε να διαρρεύσει, ήταν αυτά που είπε ο Τσίπρας στη Βουλή, που εκλήφθησαν ως συμπερίληψη του Γιούνκερ σ' αυτούς που στέλνουν τελεσίγραφα. Η αλήθεια είναι πως βγαίνοντας από τη συνάντησή τους στις Βρυξέλλες ο Τσίπρας φρόντισε, δυο φορές μάλιστα, να διαχωρίσει τον Γιούνκερ από εκείνους που ασκούν ασφυκτικές πιέσεις. Τον εμφάνισε σαν άνθρωπο που καταλαβαίνει την ελληνική κυβέρνηση, εν αντιθέσει με άλλους. Στη Βουλή, όμως, δεν έκανε αυτές τις διευκρινίσεις και ο Λουξεμβούργιος τα πήρε στο κρανίο.

Τη Δευτέρα, ο Σακελλαρίδης ανέλαβε να κάνει τη διόρθωση, «διευκρινίζοντας» ότι ποτέ ο Τσίπρας δεν έβαλε τον Γιούνκερ μαζί με εκείνους που ασκούν εκβιαστικές πιέσεις. Τράβηξε κι ένα πατόκορφο γλείψιμο του προέδρου της Κομισιόν, εμφανίζοντάς τον σαν... μεγάλο φίλο της Ελλάδας. Στο τέλος, προσπάθησε να σώσει την αξιοπρέπεια του Τσίπρα, αλλά το μόνο που κατάφερε ήταν να κάνει τα πράγματα χειρότερα. «Ο έλληνας πρωθυπουργός δεν τηλεφώνησε, να το ξεκαθαρίσουμε αυτό», είπε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος. Τι είχε πει ο Γιούνκερ; «Το Σάββατο ζήτησε να τηλεφωνηθούμε. Αλλά δεν είχα την ελληνική πρόταση»! Οπως εξήγησε ο Σακελλαρίδης, δεν τηλεφώνησε ο Τσίπρας, αλλά συνεργάτης του επικοινώνησε με συνεργάτη του Γιούνκερ! Χάνεται και η αίσθηση του γελοίου στην παιδική χαρά του Μαξίμου.

Το μήνυμα που έστειλε ο Γιούνκερ στον Τσίπρα ήταν σκληρό σε προσωπικό επίπεδο για τον έλληνα πρωθυπουργό, αλλά σαφέστατο. Μη διανοηθείς να με χρησιμοποιήσεις στα εσωτερικά πολιτικά παιχνίδια που παίζεις στην Ελλάδα. Σε πρακτικό επίπεδο, η συνέχεια ήταν πιο εξευτελιστική για τον Τσίπρα και τη συγκυβέρνησή του. Δυο υπουργοί, ο εξ απορρήτων του πρωθυπουργού Ν. Παππάς και ο συντονιστής της διαπραγμάτευσης Ε. Τσακαλώτος, συνοδευόμενοι από τον Χουλιαράκη, που ξέρει τις τεχνικές λεπτομέρειες, μετέβησαν άρον-άρον στις Βρυξέλλες για να συναντηθούν με τον Μοσκοβισί και παράγοντες της τρόικας, σε μια προσπάθεια να ολοκληρώσουν την «εναλλακτική πρόταση της κυβέρνησης προς τους θεσμούς». Πριν το μεσημέρι της Τρίτης, το Μαξίμου ανακοίνωσε ότι η «εναλλακτική πρόταση» κατατέθηκε αργά τη νύχτα της Δευτέρας!

Ποια απλή αναλογική;

«Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ θα καθιερώσει την απλή αναλογική και θα είναι ντάλα μεσημέρι. Αλλά σε βάθος τετραετίας. Δεσμευόμαστε μάλιστα στη συνταγματική αναθεώρηση να κατοχυρώσουμε πάγιο εκλογικό σύστημα για τη χώρα ώστε να μη γίνονται συνεχώς παιχνίδια με τον εκλογικό νόμο». Αυτή είναι η κυβερνητική απάντηση, διά στόματος Ν. Βούτση, στην πρόταση που κατέθεσε το ΠΑΣΟΚ για κατάργηση του μπόνους των 50 εδρών για το πρώτο κόμμα!

Αυτές είναι οι γνωστές παπάρες που διαχρονικά λέγονται από πλευράς ηγεσίας ΣΥΡΙΖΑ. Η συνταγματική αναθεώρηση αργεί (ακόμη και αν αυτή η Βουλή χριστεί προαναθεωρητική, η αναθεώρηση μπορεί να ολοκληρωθεί μόνο από την επόμενη), ενώ η πρόταση του πονηρού Βενιζέλου θα μπορούσε να είναι άμεσης εφαρμογής, αν συμφωνούσε μια ισχυρή πλειοψηφία της Βουλής. Μόνο η άρνηση του ΣΥΡΙΖΑ δεν επιτρέπει να σχηματιστεί η απαιτούμενη ισχυρή πλειοψηφία (200 βουλευτές) που θα επέτρεπε την κατάργηση του μπόνους των 50 εδρών από τις επόμενες εκλογές, όποτε κι αν αυτές γίνουν.

Στο άλλο θέμα που έχει ανοίξει, ο Βούτσης έχει δίκιο όταν δηλώνει ότι «εάν υπάρξει προσφυγή στις κάλπες, οι εκλογές θα διεξαχθούν χωρίς να απαιτηθούν διερευνητικές εντολές από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και χωρίς υπηρεσιακή κυβέρνηση. Με τον ίδιο πρωθυπουργό και την ίδια κυβέρνηση, εκτός από την τοποθέτηση ενός ή δύο υπηρεσιακών υπουργών». Ν' αφήσουν τις παπαριές οι συνταγματολογούντες δημοσιογραφίσκοι, που παίρνουν γραμμή από τον Βενιζέλο. Η προηγούμενη Βουλή δε διαλύθηκε «για ανανέωση της λαϊκής εντολής προκειμένου να αντιμετωπιστεί εθνικό θέμα εξαιρετικής σημασίας» (Σύνταγμα 41§2), ώστε να μην μπορεί να διαλυθεί πριν περάσει ένα έτος (Σύνταγμα 41§4). Διαλύθηκε επειδή δεν μπόρεσε νε εκλέξει πρόεδρο της Δημοκρατίας. Αρα, ο Τσίπρας μπορεί να πάει σε εκλογές επικαλούμενος «εθνικό θέμα εξαιρετικής σημασίας». Τότε τις εκλογές θα τις κάνει η κυβέρνησή του.

Σαουδική Αραβία: Δέκα χρόνια φυλακή και 1.000 βουρδουλιές σε μπλόγκερ

Αψηφώντας την κατακραυγή διεθνών οργανώσεων για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, το Ανώτατο Δικαστήριο της Σαουδικής Αραβίας επικύρωσε στις 6 Ιούνη την ποινή της δεκάχρονης φυλάκισης και του μαστιγώματος που είχε επιβληθεί στο Ραΐφ Μπαντάουϊ, ο οποίος είχε συλληφθεί το 2012 με την κατηγορία της «προσβολής του Ισλάμ μέσω ηλεκτρονικών καναλιών».

Το «έγκλημα» του Μπαντάουϊ ήταν ότι για τέσσερα χρόνια ήταν υπεύθυνος του Liberal Saudi Network, το οποίο ενθάρρυνε τη δημόσια συζήτηση μέσω διαδικτύου για θρησκευτικά και πολιτικά ζητήματα.

Η εφαρμογή της ποινής του μαστιγώματος με 1.000 βουρδουλιές (50 βουρδουλιές κάθε Παρασκευή μπροστά στο τζαμί κεντρικής πλατείας) ξεκίνησε τον περασμένο Γενάρη, αλλά δεν συνεχίστηκε μετά τις σφοδρές αντιδράσεις που προκάλεσε η κυκλοφορία στο διαδίκτυο βίντεο του μαστιγώματος, γεγονός που ανάγκασε τη σαουδαραβική μοναρχία να αναβάλει το προκαθορισμένο εβδομαδιαίο μαστίγωμα και να καταφύγει σε προσχηματική επανεξέταση της υπόθεσης.

Η Σαουδική Αραβία εφαρμόζει μια αυστηρή εκδοχή του Ισλαμικού Νόμου και δεν επιτρέπει την πολιτική διαφωνία και κυρίως την αμφισβήτηση με οποιοδήποτε τρόπο της απόλυτης εξουσίας του Οίκου των Σαούδ. Πόσο μάλλον σήμερα που οι επιπτώσεις του πολέμου που έχει εξαπολύσει στη γειτονική Υεμένη, στο όνομα της «αποκατάστασης της δημοκρατικής τάξης», θα αυξήσουν αναπόφευκτα τις φωνές διαμαρτυρίας. Η επικύρωση της ποινής του Ραΐφ Μπαντάουι στις συνθήκες αυτές έχει αποδέκτες όσους τολμήσουν να εκφράσουν με οποιοδήποτε τρόπο τη διαφωνία ή την αντίδρασή τους, εκτός των άλλων, για τη σφαγή του λαού της Υεμένης αλλά και για τα αυξανόμενα θύματα αυτού του πολέμου στο έδαφος της Σαουδικής Αραβίας.

Σουηδία: Κατακόρυφη αύξηση του ρατσισμού και της δράσης των νεοναζί

Δύο μετανάστες, όχι τίποτα εξαθλιωμένοι Αφρικανοί ή εκτοπισμένοι από τις εστίες τους Αραβες, αλλά από χώρες της Ευρωπαϊκής Ενωσης, ήταν τα τελευταία θύματα ρατσιστικής επίθεσης, η οποία χαρακτηρίστηκε από τη σουηδική αστυνομία απρόκλητο έγκλημα μίσους. Οι δύο μετανάστες, ένας άντρας και μια γυναίκα, ζητιάνευαν το απόγευμα της 5ης Ιούνη στο πάρκο Berzelii της Στοκχόλμης όταν δέχτηκαν επίθεση με οξύ από περαστικό. Η γυναίκα κατάφερε να γλιτώσει χωρίς εγκαύματα, μόνο με φθορές στα ρούχα της, ενώ ο άντρας υπέστη σοβαρά εγκαύματα στο πρόσωπο και νοσηλεύεται. Οι επιθέσεις σε ζητιάνους στη Στοκχόλμη, στην πλειοψηφία τους μετανάστες, δεν είναι ασυνήθιστο φαινόμενο. Πριν από δύο βδομάδες, ένας άλλος μετανάστης που ζητιάνευε έξω από σουπερμάρκετ δέχτηκε επίσης επίθεση με πυροτεχνήματα.

Σύμφωνα με τη σουηδική αντιρατσιστική οργάνωση «Expo Foundation», που λειτουργεί από το 1995, οι ρατσιστικές επιθέσεις και οι δραστηριότητες των νεοναζί (επιθέσεις, διαδηλώσεις, προκηρύξεις, αυτοκόλλητα κ.ά) έχουν αυξηθεί κατακόρυφα τα τελευταία χρόνια. Μόνο την περασμένη χρονιά αυξήθηκαν κατά 23%, από 2.334 το 2013 σε 2.864 το 2014 ή από εφτά σε οχτώ την ημέρα. Η δράση των νεοναζί έχει αυξηθεί ιδιαίτερα στη βόρεια Σουηδία, με την πρωτεύουσα, Στοκχόλμη, να βρίσκεται στην κορυφή της λίστας. Οι βασικές νεοναζιστικές οργανώσεις είναι οι «Εθνικοί Δημοκράτες», το «Σουηδικό Κίνημα Αντίστασης» και το «Κόμμα των Σουηδών».

Παράλληλα με την αυξανόμενη δράση των νεοναζί, ο ρατσισμός και η ξενοφοβία κερδίζουν όλο και περισσότερο έδαφος στη σουηδική κοινωνία. Γεγονός που αποτυπώθηκε και στις βουλευτικές εκλογές που πραγματοποιήθηκαν τον περασμένο Σεπτέμβρη, στις οποίες το ακροδεξιό κόμμα «Σουηδοί Δημοκράτες», κατέλαβε την τρίτη θέση υπερδιπλασιάζοντας το ποσοστό του (από 5.7% σε 12.9%) και τις έδρες του (από 20 σε 49) σε σχέση με τις προηγούμενες εκλογές.

Ιράκ

Ενα χρόνο μετά την κατάληψη της Μοσούλης το ISIS συνεχίζει να προελαύνει

Στις 10 Ιούνη συμπληρώθηκε ένας χρόνος από την αιφνιδιαστική κατάληψη της Μοσούλης, της δεύτερης μεγαλύτερης πόλης του Ιράκ, και τη ραγδαία προέλαση του ISIS στο βόρειο και δυτικό Ιράκ, χωρίς ουσιαστικά να έχει αλλάξει τίποτα σ' αυτό το διάστημα. Το ISIS παραμένει πολύ ισχυρό, παρά τους αμερικάνικους βομβαρδισμούς, που δεν έχουν καταφέρει ούτε τις μαχητικές του ικανότητες να πλήξουν ούτε την προέλασή του σε Ιράκ και Συρία να σταματήσουν.

Προκειμένου να υποβαθμίσουν την έκταση και τη σημασία των επιτυχιών του ISIS, κορυφαίοι αμερικάνοι αξιωματούχοι ισχυρίζονται ότι το ISIS ελέγχει 25% λιγότερο έδαφος στο Ιράκ απ' αυτό που ήλεγχε όταν άρχισαν οι αμερικάνικοι βομβαρδισμοί πριν από δέκα μήνες και ότι έχουν σκοτωθεί από τους βομβαρδισμούς 10.000 μαχητές του. Το πρώτο διαψεύδεται από την ίδια την πραγματικότητα. Οσο για το δεύτερο, δεν μπορεί να επιβεβαιωθεί από ανεξάρτητη πηγή. Ωστόσο, κι αν ακόμη ισχύει, αυτό σημαίνει ότι το ISIS διαθέτει πολύ περισσότερες δυνάμεις από εκείνες που είχαν εκτιμήσει αρχικά οι Αμερικάνοι και ότι δεν έχει καμιά δυσκολία να στρατολογεί συνεχώς νέα μέλη απ' όλο τον κόσμο καθώς και από τα εδάφη που ελέγχει σε Ιράκ και Συρία, στα οποία ζουν περίπου 6 εκατομμύρια άνθρωποι.

Από τότε που ξεκίνησαν οι αμερικάνικοι βομβαρδισμοί, τόσο τα εδάφη όσο και ο πληθυσμός που βρίσκονται υπό τον έλεγχο του ISIS έχουν αυξηθεί σημαντικά. Το Μάη περιλάμβαναν ολόκληρη σχεδόν την επαρχία Ανμπάρ, τη μεγαλύτερη του Ιράκ, που εκτείνεται στο ένα τρίτο της χώρας, και τη πρωτεύουσά της Ραμάντι. Τον ίδιο μήνα, περιλάμβαναν την πόλη της Παλμύρα και τη γύρω περιοχή, που διαθέτει πλούσια κοιτάσματα πετρελαίου και φυσικού αερίου. Το μεγαλύτερο μέρος της επαρχίας Ντέιρ ελ Ζουρ, σημαντική πετρελαιοπαραγωγός περιοχή. Το στρατόπεδο των παλαιστίνιων προσφύγων στην περιοχή Γιαρμούκ της Δαμασκού. Παράλληλα, το ISIS εντείνει τις επιθέσεις στις επαρχίες Χασάκα και Χάμα και βόρεια του Χαλεπιού για να κόψει τους δρόμους ανεφοδιασμού των ανταρτών που ελέγχουν την περιοχή.

Οπως επισημαίνουν στρατιωτικοί αναλυτές, ο εφοδιασμός των μαχητών του ISIS στη μάχη με πυρομαχικά, τρόφιμα και νερό γίνεται με τόση αποτελεσματικότητα, που δεν μπορούν ούτε να τη φανταστούν οι αντίπαλοί του. Συν τοις άλλοις, συνεχίζει να καταλαμβάνει οπλισμό και οχήματα και τα χρησιμοποιεί σε νέες επιθέσεις. Οπως αποκάλυψε πρόσφατα ο ίδιος ο ιρακινός πρωθυπουργός, μόνο στη Μοσούλη έπεσαν στα χέρια του τουλάχιστον 2.300 αμερικάνικα θωρακισμένα οχήματα (Χάμβι), κάποια από τα οποία χρησιμοποιούνται σε επιθέσεις αυτοκτονίας λόγω της τεράστιας καταστροφής που προκαλούν (μόνο στο Ραμάντι έγιναν 30 επιθέσεις αυτοκτονίας με Χάμβι).

Από την άλλη, οι επιτυχίες των αντιπάλων του ISIS είναι περιορισμένες, παρόλο που για προπαγανδιστικούς λόγους υπερεκτιμήθηκαν και προβλήθηκαν δεόντως. Κατ' αρχήν, η σθεναρή αντίσταση των κουρδικών δυνάμεων, με την υποστήριξη σφοδρών αμερικάνικων βομβαρδισμών, απέτρεψε την κατάληψη της συνοριακής πόλης Κομπάνι της Συρίας από το ISIS και σταμάτησε την προέλασή του σε περιοχές κοντά στην κουρδική πρωτεύουσα Ιρμπίλ, σταθεροποιώντας την πρώτη γραμμή στις κουρδικές περιοχές του Ιράκ και της Συρίας. Η κατάληψη τον περασμένο Απρίλη της μικρής πόλης Τιγκρίτ στο κεντρικό Ιράκ, με την υποστήριξη αμερικάνικων αεροπορικών βομβαρδισμών και τη συμμετοχή των σιιτικών πολιτοφυλακών, που κατηγορούνται για αντίποινα σε βάρος του σουνιτικού πληθυσμού της πόλης. Η ανακατάληψη της πόλης Τζουρφ αλ Σακρ, νοτιοδυτικά της Βαγδάτης, που απέτρεψε τον κίνδυνο να αποκοπεί η ιρακινή πρωτεύουσα από τις σιιτικές περιοχές του νότιου Ιράκ. Η απώθηση του ISIS από περιοχές της επαρχίας Ντιγιάλα, με μεικτό σουνιτικό και σιιτικό πληθυσμό, η οποία όμως δεν είχε περάσει ποτέ υπό τον έλεγχο του Ισλαμικού Κράτους και οι θύλακες του δρούσαν υπό τον ασφυκτικό κλοιό των σιιτικών πολιτοφυλακών. Τέλος, στις επιτυχίες του ιρακινού στρατού πιστώνεται η αποτυχία μέχρι στιγμής του ISIS να καταλάβει το διυλιστήριο του Μπαϊτζί, παρά την πολύμηνη πολιορκία από τους μαχητές του. Μόνο που το πολλών δισεκατομμυρίων αξίας διυλιστήριο, που κάλυπτε το 40% των αναγκών της χώρας, έχει μετατραπεί σε ερείπια και η νίκη για όποιον τελικά επικρατήσει θα έχει κυρίως συμβολική σημασία.

Ωστόσο, ο πραγματικός συσχετισμός δυνάμεων μεταξύ του ISIS και των αντιπάλων του φάνηκε καθαρά με την κατάληψη του Ραμάντι στις 17 Μάη, με την κατάληψη της Παλμύρα στις 21 Μάη και στη συνέχεια με το κύμα επιθέσεων εναντίον άλλων αντάρτικων σχηματισμών βόρεια του Χαλέπι και στη βορειοανατολική επαρχία Χασάκα.

Από τις εξελίξεις αυτές προκύπτει ότι οι δυνάμεις του ISIS έχουν την ικανότητα να πολεμούν ταυτόχρονα με επιτυχία σε πολλά μέτωπα, τα οποία απέχουν εκατοντάδες χιλιόμετρα μεταξύ τους. Οτι οι αμερικάνικοι βομβαρδισμοί είναι αναποτελεσματικοί και δεν μπορούν να σταματήσουν την προέλασή τους, γιατί οι μαχητές του κινούνται σε μια τεράστια περιοχή, είναι ευέλικτοι, αναπροσαρμόζουν την τακτική τους και εφαρμόζουν μεθόδους που έχει αναπτύξει η λιβανέζικη Χεσμπολά για να αποφεύγουν τα πλήγματα από τα αμερικάνικα βομβαρδιστικά. Τέλος, ότι, παρόλο που δεν υπήρξε αιφνιδιασμός όπως στη Μοσούλη και οι επιθέσεις σε Ραμάντι και Παλμύρα ήταν αναμενόμενες, ούτε ο συριακός στρατός, που παρουσιάζει εμφανώς σημάδια εξάντλησης, ούτε πολύ περισσότερο ο ιρακινός στρατός, που είναι φανερό ότι δεν έχει ανασυγκροτηθεί μετά από την κατάρρευση της Μοσούλης, δεν κατάφεραν να τις αντιμετωπίσουν.

Αλλωστε, ο ίδιος ο Μπάρακ Ομπάμα αναγκάστηκε κατά τη διάρκεια της πρόσφατης συνόδου του G7 να αναγνωρίσει την αποτυχία της αμερικάνικης στρατηγικής δηλώνοντας ότι δεν ήταν «πλήρης» και να ανακοινώσει ότι θα ενταθούν οι αμερικάνικες προσπάθειες για την εκπαίδευση και τον εξοπλισμό του ιρακινού στρατού, ενώ κορυφαίοι αμερικάνοι αξιωματούχοι δηλώνουν ότι ο πόλεμος κατά του Ισλαμικού Κράτους θα διαρκέσει για 3 - 5 χρόνια ή ακόμη για μια ολόκληρη γενιά.

Το Ισλαμικό Κράτος, εκφραστής ενός μεσαιωνικού βάρβαρου σκοταδισμού, και τα παρακλάδια του δεν μπορούν να ηττηθούν ούτε πολιτικά ούτε στρατιωτικά όσο συνεχίζονται οι ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι και επεμβάσεις στη Μέση Ανατολή και στην Αφρική, που μακελεύουν εκατοντάδες χιλιάδες αμάχων, εκτοπίζουν εκατομμύρια από τις εστίες τους, τροφοδοτούν το θρησκευτικό διχασμό, αποσταθεροποιούν τεράστιες περιοχές και μετατρέπουν τις χώρες σε ερείπια. Στις συνθήκες αυτές και ελλείψει επαναστατικών πολιτικών φορέων, τα πιο ριζοσπαστικά ή ακραία ισλαμικά ρεύματα προβάλλουν ως οι μόνες μαχητικές δυνάμεις που πολεμούν τους ξένους εισβολείς και τα διεφθαρμένα δυναστικά καθεστώτα (Μέση Ανατολή) και λειτουργούν ως καταφύγιο των καταπιεσμένων και απελπισμένων, ακόμη κι αν δεν αποδέχονται την ιδεολογία τους, μπροστά στην καθημερινή απειλή του θανάτου.

Αστυνομική βαρβαρότητα στις ΗΠΑ

Τα «μεμονωμένα περιστατικά» συνεχίζονται!

Αυτή τη φορά ήταν η σειρά των αφροαμερικανών εφήβων της πόλης McKinney του Τέξας να γευτούν την αστυνομική βαρβαρότητα. Μιας πόλης στην οποία μόλις το 11% είναι μαύροι και γνωρίζει πληθυσμιακή άνθιση τα τελευταία χρόνια, με τον πληθυσμό της να έχει τριπλασιαστεί μέσα στην τελευταία 15ετία. Οι έφηβοι έκαναν το «έγκλημα» να κάνουν πάρτι σε μία δημοτική πισίνα. Κάποιοι λευκοί κάτοικοι ενοχλήθηκαν και άρχισαν να τους βρίζουν με ρατσιστικό μένος, καλώντας παράλληλα την αστυνομία. Στο χώρο έφτασαν 12 μπάτσοι που κυνήγησαν τα παιδιά και τα ανάγκασαν να καθίσουν στο έδαφος, ορισμένα δε τα έδεσαν πισθάγκωνα βρίζοντάς τα.

Ενας από αυτούς, 41χρονος με δεκαετή θητεία στο αστυνομικό τμήμα της πόλης, ούρλιαζε απαιτώντας από τα παιδιά να μείνουν ακίνητα και διώχνοντας αυτούς που θεωρούσε ότι δεν ήταν ύποπτοι. Μεταξύ των τελευταίων ήταν ένα 14χρονο κορίτσι που δεν άκουσε το μπάτσο και έμεινε. Τότε ο τελευταίος το άρπαξε νευριασμένος και το πέταξε στο έδαφος. Νεαροί που διαμαρτυρήθηκαν λεκτικά είδαν το όπλο να βγαίνει από τη θήκη του μπάτσου και να τους σημαδεύει. Τελικά, το κτήνος κάθισε πάνω στην πλάτη του κοριτσιού αφού πρώτα έσπρωξε με τη βία το πρόσωπό του πάνω στο χώμα.

Ο μπάτσος τελικά παραιτήθηκε, μετά από το βίντεο που έβγαλε ένας άλλος νεαρός, το οποίο προκάλεσε τη γενική οργή για την πρωτοφανή βιαιότητα σε ένα 14χρονο

Ο κατήφορος Ερντογάν και οι κοινοβουλευτικές αυταπάτες

Οι παλιές καλές μέρες φαίνεται ότι τελείωσαν για τον Ερντογάν, του οποίου το κόμμα υπέστη μεγάλο στραπάτσο στις βουλευτικές εκλογές της περασμένης Κυριακής. Ηταν το χειρότερο αποτέλεσμα των τελευταίων 13 ετών για το Κόμμα Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (AKP), που κέρδισε το 40.9% των ψήφων (και γύρω στις 258 από τις 550 έδρες), σύμφωνα με τα πρώτα αποτελέσματα που δημοσίευσε την περασμένη Τρίτη η κεντρική εκλογική επιτροπή, χάνοντας δέκα ποσοστιαίες μονάδες και 70 έδρες σε σχέση με τις προηγούμενες εκλογές και για πρώτη φορά την αυτοδυναμία. Οι Κεμαλικοί του Ρεπουμπλικανικού Λαϊκού Κόμματος (CHP) κέρδισαν το 25% των ψήφων (λίγο κάτω από το 26% που είχαν στις προηγούμενες εκλογές), ενώ μικρή αλλά αισθητή άνοδο σημείωσαν οι εθνικιστές του Κόμματος Εθνικιστικής Δράσης (MHP), που από το 13% ανέβηκε στο 16.5%. Η συμμετοχή κινήθηκε σε υψηλά ποσοστά, της τάξης του 84%.

Τη μεγαλύτερη νίκη σημείωσε το φιλοκουρδικό Δημοκρατικό Λαϊκό Κόμμα (HDP), που κατόρθωσε να μπει γερά στην τουρκική εθνοσυνέλευση, σπάζοντας το φράγμα του 10%. Πήρε 13.1% και 79 βουλευτές. Ο ηγέτης του, ο 42χρονος δικηγόρος Σελαχατίν Ντεμιρτάς, πλασάρεται ως ο «τούρκος Ομπάμα». Αν και ο αδελφός του ήταν φυλακισμένος με την κατηγορία ότι ήταν μέλος του PKK, ο Ντεμιρτάς εμφανίζεται πιο διαλλακτικός.

Η μεγάλη επιτυχία του HDP οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στη στήριξη που είχε από τις μεγάλες οικογένειες της περιοχής. Οπως επισημαίνει η γαλλική Le Monde της προηγούμενης

Παρασκευής 5 Ιούνη (http://www.lemonde.fr/europe/article/2015/06/05/les-kurdes-de-turquie-se-detournent-d-erdogan_4648179_3214.html) το HDP προσέγγισε τις μεγάλες φαμίλιες μέσω του «Κογκρέσου για μία δημοκρατική κοινωνία», οργάνωσης φιλικά προσκείμενης στο PKK. Εφτιαξε ολιγομελείς επιτροπές από θρησκευτικούς ηγέτες, διακεκριμένους διανοούμενους, μέχρι και πρώην στελέχη πετρελαϊκών εταιριών για να προπαγανδίσουν την υπερψήφισή του. Οπως ο 70χρονος Σουλεϊμάν Οζντεμίρ, πρώην μεγαλοστέλεχος της μεγαλύτερης τουρκικής πετρελαϊκής εταιρίας Turpas στη Μπατμάν (στη Νοτιοανατολική Τουρκία), ο οποίος συμμετείχε σε αυτές τις επιτροπές και δήλωσε στη γαλλική εφημερίδα: «Μαζί με μία ντουζίνα δικών μου πήγαμε να πείσουμε τον κόσμο που ψήφιζε AKP ή CHP να μη συνεχίσει να το κάνει και να δώσει τις ψήφους του στο HDP».

Ο Οζντεμίρ δεν ήταν ο μόνος. Σύμφωνα με το δημοσίευμα της Le Monde, ο 49χρονος Burhan Saran, ο οποίος τη δεκαετία του '90 ανήκε σε φιλοκυβερνητική παραστρατιωτική κουρδική πολιτοφυλακή που πολεμούσε ενάντια στο PKK και μέχρι το 2003 ήταν μέλος του κόμματος του Ερντογάν, αποφάσισε τώρα να ψηφίσει HDP, δυσαρεστημένος από τη μη εκπλήρωση των υποσχέσεων του Ερντογάν να λύσει το Κουρδικό. Η εφημερίδα σημειώνει: «Απογοητευμένες από τη διφορούμενη πολιτική του προέδρου Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν σχετικά με το κουρδικό ζήτημα, οι μεγάλες οικογένειες της περιοχής, Raman Alpahanlar, Baravi, τώρα του γυρίζουν την πλάτη προς όφελος του Δημοκρατικού Λαϊκού Κόμματος (HDP φιλοκουρδικό αριστερό)». Η οικογένεια Raman στήριξε μαζικά το HDP δίνοντάς του πάνω από 20.000 ψηφοφόρους.

Το ίδιο αναφέρει και η τούρκικη Today's Zaman σε άρθρο της στις 12 Μάη (http://www.todayszaman.com/national_family-clans-shift-support-from-ak-party-to-hdp_380504.html). Σύμφωνα με την εφημερίδα, «οι γνωστές επαρχιακές οικογένειες όπως Adiyaman, Sanliurfa, Batman, Van και Siirt, που συνήθιζαν να στηρίζουν το Κόμμα Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (AKP), ορισμένα μέλη των οποίων εργάζονταν στις περιφερειακές οργανώσεις του AKP, δημοσιοποίησαν ότι δε θα ψηφίσουν πλέον το AKP και θα ψηφίσουν τώρα το HDP».

Το δυστύχημα είναι ότι ακόμα και οργανώσεις που εμφανίζονται σαν ακροαριστερές στήριξαν το HDP! Στην ιστοσελίδα της ATIK (Συνομοσπονδία Τούρκων Εργατών στην Ευρώπη) διαβάσαμε ότι στους πανηγυρισμούς που έγιναν στην Ισταμπούλ συμμετείχε και το μαοϊκό κόμμα Partizan (http://www.atik-online.net/blog/hdpnin-zaferi-coskulu-bir-sekilde-kutlandi.html), το οποίο είχε ανακοινώσει από τον περασμένο Μάρτη ότι θα στηρίξει το HDP στις βουλευτικές εκλογές (βλ. παλαιότερη ανακοίνωσή του που δημοσιεύτηκε στην αριστερή εφημερίδα Evrensel, http://www.evrensel.net/haber/106457/partizan-secimlerde-hdpyi-destekleyecek).

Η κατρακύλα του κόμματος του Ερντογάν ήταν συνέπεια της οικονομικής κρίσης που έκανε πλέον την εμφάνισή της στην Τουρκία, της άγριας καταστολής των τελευταίων δύο χρόνων, μετά τα βίαια επεισόδια στη συνοικία Γκεζί της Κωνσταντινούπολης, της αδυναμίας να προχωρήσει σε περαιτέρω μεταρρυθμίσεις και σε ειρήνευση στο Κουρδιστάν και της έκρυθμης κατάστασης που επικρατεί στα σύνορα με τους Τζιχαντιστές και την άρνηση του τουρκικού κράτους να στηρίξει τους Κούρδους της Συρίας. Δυστυχώς, η δυσαρέσκεια διοχετεύτηκε σε συστημικά μονοπάτια, με την εργατική τάξη απούσα από τις πολιτικές εξελίξεις.

κορίτσι που φόραγε μαγιό. Ο αστυνομικός διοικητής έσπευσε να δηλώσει ότι οι πράξεις του μπάτσου ήταν αδικαιολόγητες, αλλά οι υπόλοιποι 11 έκαναν σωστά τη δουλειά τους. Αν δεν υπήρχε το βίντεο, εννοείται πως δε θα μαθαίναμε τίποτα, όπως δε μαθαίνουμε για πολλά περιστατικά που μένουν στην αφάνεια ή περνούν στα ψιλά των τοπικών εφημερίδων.

Τα «μεμονωμένα περιστατικά» αστυνομικής βαρβαρότητας καλά κρατούν. Η ατιμωρησία των μπάτσων τους έχει κάνει ανεξέλεγκτους, παρά τα ωραία λογάκια του αφροαμερικανού προέδρου και τις διαβεβαιώσεις του υπουργείου Δικαιοσύνης ότι αυτή η κατάσταση θα σταματήσει. Το αμερικάνικο «δημοκρατικό» κράτος σ' αυτούς στηρίζεται για να επιβάλλει την τάξη της άγριας εκμετάλλευσης που διαπερνά το ίδιο το μεδούλι του αμερικάνικου καπιταλισμού.

Εκδρομή της τάξης G7 στο κάστρο Ελμαου

Αν δεν ήταν η «δέσμευση» να μην αυξηθεί η θερμοκρασία της Γης πάνω από το σημείο ορόσημο των 2°C, η τελευταία σύνοδος του G7 θα έμοιαζε με κάτι σαν σχολική εκδρομή στο πανέμορφο βαυαρικό κάστρο Ελμαου. Οι ηγέτες δεν κατόρθωσαν να συμφωνήσουν πουθενά, πέραν της -για μία ακόμα φορά- καταγγελίας της Ρωσίας για τη στάση της στο ουκρανικό ζήτημα και τις γνωστές χιλιοειπωμένες αερολογίες για ενίσχυση του πολέμου κατά της τρομοκρατίας, της δημοκρατίας κτλ., που δεν συγκινούν πλέον κανέναν. Ούτε στο ζήτημα της επέκτασης των κυρώσεων κατά της Ρωσίας, που ήθελε ο Ομπάμα, δεν κατόρθωσαν να συμφωνήσουν, πέρα από τις κυρώσεις που έχουν επιβληθεί μέχρι σήμερα, οι οποίες θα εξετάζονται πάντα σε συνάρτηση με την εφαρμογή της συμφωνίας του Μινσκ.

Η Μέρκελ εμφάνισε τη συμφωνία για το κλίμα σαν κάτι σημαντικό που θα προετοιμάσει την επόμενη σύνοδο για το κλίμα που θα γίνει στο Παρίσι τον ερχόμενο Δεκέμβρη. Πόσο όμως αυτή η χωρίς καμία πρακτική σημασία «δέσμευση», θα εισφέρει κάτι νέο στις μέχρι στιγμής επαναλαμβανόμενες διασκέψεις για το κλίμα, που καταλήγουν σε αερολογίες; Φυσικά, μόνο σαν ανέκδοτο μπορεί να ακουστεί ο στόχος να καταργηθούν τα ορυκτά καύσιμα. Ενας στόχος που «θα επιτευχθεί» μέχρι το τέλος του αιώνα!

Οταν οι εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα έχουν αυξηθεί σε ποσοστό πάνω από 40% από το 1992, ενώ σύμφωνα με το πρωτόκολλο του Κιότο (που δεν έχει ακόμα επικυρωθεί από τις ΗΠΑ) θα έπρεπε να έχουν μειωθεί κατά 5% περίπου, ενώ το 90% της αύξησης των εκπομπών προέρχεται από την αυξημένη χρήση άνθρακα στην Κίνα και την Ινδία, δηλαδή τις δύο χώρες που δε δεσμεύονται από το Κιότο, καθότι δεν ανήκουν στις ανεπτυγμένες χώρες, πόσο να πιστέψει κανείς τις αισιόδοξες εκτιμήσεις της καγκελαρίου για καλύτερη προετοιμασία της επόμενης διάσκεψης για το κλίμα;

Μετά από το μεγάλο φιάσκο της διάσκεψης της Κοπεγχάγης το 2010, τότε που οι 200 ανά τον κόσμο ηγέτες δεν κατόρθωσαν να συμφωνήσουν ούτε σε μία υποκριτική έστω «δέσμευση» για μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, που συνεχώς αυξάνονται, όλες οι διασκέψεις πέρασαν σχεδόν απαρατήρητες και χωρίς να καλλιεργούν ούτε καν φρούδες ελπίδες. Οπότε η συνάντηση των ηγετών των επτά οικονομικά ισχυρότερων χωρών του κόσμου στο κάστρο Ελμαου της βόρειας Βαυαρίας ήταν καλή μόνο για τις πολυτελείς διακοπές των εμπνευστών της, που κόστισαν ορισμένα εκατομμύρια ευρώ στους λαούς (200 εκατομμύρια ξοδεύτηκαν μόνο για την ασφάλεια της συνόδου). Οι τελευταίοι, φυσικά, δεν είχαν κανέναν λόγο στη συνάντηση που έγινε σε αποστειρωμένο έδαφος, με τους διαδηλωτές να διαδηλώνουν κάμποσα χιλιόμετρα μακριά, υπό την στενή επιτήρηση της αστυνομίας που τους «έλουσε» με χημικά.

ΟΗΕ: Κολυμπήθρα του Σιλωάμ για το Ισραήλ

Προκαλώντας τους συγγενείς των εκατοντάδων νεκρών παιδιών της τελευταίας σιωνιστικής εισβολής στη Γάζα, ο ΟΗΕ δεν συμπεριέλαβε το Ισραήλ στη λίστα με τα κράτη και τις οργανώσεις που διαπράττουν εγκλήματα κατά παιδιών ανά την υφήλιο. Παρά τη διεθνή κατακραυγή ενάντια στην απόφαση, ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ Μπαν Κι Μουν αρνήθηκε να εντάξει το Ισραήλ στην επονομαζόμενη «Λίστα της Ντροπής» και περιορίστηκε απλά σε μια υποκριτική δήλωση καταδίκης των δολοφονιών και τραυματισμών χιλιάδων παιδιών από το Ισραήλ, ο αριθμός των οποίων έφτασε στα 557 νεκρά και στα 4.249 τραυματισμένα παιδιά.

Συνεχίζοντας την πρόκληση, ο Μπαν Κι Μουν κάλεσε τις οργανώσεις της Παλαιστινιακής Αντίστασης να σταματήσουν τις εκτοξεύσεις ρουκετών από την αποκλεισμένη Γάζα ενάντια στους σιωνιστές, παίρνοντας ίσες αποστάσεις απέναντι στις σιωνιστικές θηριωδίες και την ένοπλη αντίσταση του παλαιστινιακού λαού.

Σύμφωνα με την έκθεση που συνοδεύει τη λίστα, η σιωνιστική εισβολή στη Γάζα το καλοκαίρι του 2014 ήταν η τρίτη πιο πολύνεκρη σε παιδιά μετά τους πολέμους στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ. Ομως, ενώ το Αφγανιστάν και το Ιράκ συμπεριλήφθησαν στη λίστα του ΟΗΕ, το Ισραήλ έμεινε έξω, έπειτα από πιέσεις που ασκήθηκαν από τους Αμερικάνους και τους σιωνιστές, σύμφωνα με ρεπορτάζ της ισραηλινής Haaretz.

Οι σιωνιστές, μέσω του εκπροσώπου τους στον ΟΗΕ Ρον Πρόσορ, χαιρέτισαν την απόφαση του ΟΗΕ να μη συμπεριλάβει το Ισραήλ στη λίστα που περιλαμβάνει το Ισλαμικό Κράτος, την Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν, δηλώνοντας με περίσσιο θράσος ότι υπεύθυνη για τους θανάτους παιδιών είναι η Παλαιστινιακή Αντίσταση, η οποία τα χρησιμοποιεί ως ασπίδες προστασίας απέναντι στα σιωνιστικά πυρά.

Η «Λίστα της Ντροπής» δόθηκε στη δημοσιότητα δυο μήνες μετά από μια έρευνα του ΟΗΕ, η οποία αποδεικνύει ότι το Ισραήλ είναι υπεύθυνο για εφτά αεροπορικές επιθέσεις ενάντια σε σχολεία του ΟΗΕ στη Γάζα, που χρησιμοποιήθηκαν ως καταφύγιο αμάχων κατά τη διάρκεια της τελευταίας σιωνιστικής εισβολής. Παρά το γεγονός ότι το προσωπικό των σχολείων έστελνε δυο φορές την ημέρα ειδοποίηση με τις συντεταγμένες των κτιρίων για να μην τα χτυπήσουν, οι σιωνιστές δεν έδωσαν καμιά σημασία στοχεύοντας συνειδητά γυναικόπαιδα, προκειμένου να σπάσουν το ηθικό του άμαχου πληθυσμού της Γάζας και των μαχητών της Αντίστασης.

Σύμφωνα με την έκθεση του ΟΗΕ, ένα από τα πιο τρανταχτά δείγματα της σιωνιστικής θηρωδίας είναι η επίθεση με κανονιοβολισμούς από ισραηλινό πλοίο στις 16 Ιούλη 2014 στην παραλία της πόλης της Γάζας, που σκότωσε ακαριαία τέσσερα παιδιά από 9 έως 11 ετών. Ηταν πασιφανές ότι δεν υπήρχε παρουσία μαχητών της Αντίστασης στην περιοχή και η επίθεση είχε ξεκάθαρα στόχο τη δολοφονία παιδιών προκειμένου να προκαλέσει πανικό στον άμαχο πληθυσμό. Σε επίθεση ισραηλινού μαχητικού εναντίον πολυκατοικίας, λίγες μέρες μετά, σκοτώθηκαν 25 μέλη της ίδιας οικογένειας, 19 από τα οποία ήταν παιδιά.

στο ψαχνό

Η δική μας εναλλακτική λύση

Μπετόν αρμέ οι ηγέτες των μεγαλύτερων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων που εμπλέκονται, άμεσα ή έμμεσα, στο «ελληνικό πρόβλημα». Από το ύψος των βαυαρικών Αλπεων έστειλαν το μήνυμα στη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου πως πρέπει να πάρει «δύσκολες αποφάσεις» (τα λόγια είναι του μεγάλου φίλου και συμμάχου Ομπάμα). Και γρήγορα, μάλιστα, διότι ο χρόνος της τελειώνει, όπως συμπλήρωσε ο άλλος μεγάλος φίλος και σύμμαχος, ο Ολάντ.

Στο εσωτερικό, ο πρόεδρος Πάκης ανέλαβε να διαμηνύσει τη θέληση της ελληνικής αστικής τάξης, ανασύροντας από το «χρονοντούλαπο της Ιστορίας» την παροιμιώδη φράση στην οποία ο Καραμανλής ο πρεσβύτερος είχε συμπυκνώσει την ιδεολογία της εξάρτησης και της ξενοδουλείας: «Ανήκομεν εις την Δύσιν». Παράλληλα, τα αστικά ΜΜΕ συνεχίζουν να ζητούν «συμφωνία εδώ και τώρα, για ν' αποφύγουμε τα χειρότερα».

Από τη Δευτέρα, έχοντας πάρει το μήνυμα από το Ελμαου, οι Τσιπραίοι επιδίδονται σ' έναν αγώνα δρόμου μετά κυβιστήσεων. Παππάς, Τσακαλώτος και Χουλιαράκης έχουν εγκατασταθεί στις Βρυξέλλες και σε συνεχή παζάρια με τον Μοσκοβισί και την τρόικα έκαναν συνεχώς «βελτιώσεις» στην κυβερνητική πρόταση. Μέχρι το πρωί της Τετάρτης, όταν Μέρκελ και Ολάντ έψησαν το ψάρι στα χείλη του Τσίπρα, μέχρι να πουν «ναι» στη συνάντηση μαζί του.

Αργά τη νύχτα της Τετάρτης προς Πέμπτη βγήκε λευκός καπνός από το μέγαρο της ΕΕ, αλλά την ουσία την περιέγραψε η Μέρκελ το πρωί της Πέμπτης. Η ελληνική κυβέρνηση παραπέμφθηκε και πάλι στην τρόικα (θεσμούς), με την προτροπή να δουλέψει εντατικά μαζί της και να δώσει απαντήσεις στα εκκρεμή ζητήματα. Μ' άλλα λόγια, ζητήθηκαν μερικές ακόμη κυβιστήσεις.

Δεν ξέρουμε ακόμη ποια ακριβώς θα είναι η διάρθρωση του νέου μνημονιακού πακέτου, το μόνο βέβαιο όμως είναι πως θα είναι εξίσου αντιλαϊκό με τα προηγούμενα, στα οποία άλλωστε θα προστεθεί.

Οι σειρήνες των «εναλλακτικών λύσεων» μέσα στον καπιταλισμό και στο σύστημα εξάρτησης δε θ' ακούγονται πλέον τόσο γλυκόηχες. Εναλλακτική λύση μέσα στον καπιταλισμό δεν υπάρχει. Γι' αυτό και οι «Λαφαζάνηδες» ετοιμάζονται να συνοδεύσουν τα... ηρωικά λόγια με μια θετική ψήφο υπέρ της νέας συμφωνίας.

Η διέξοδος θα είναι επαναστατική ή δε θα υπάρξει έχουμε γράψει πολλές φορές, σημειώνοντας πως η επανάσταση δεν έχει για μας κάποιο εσχατολογικό περιεχόμενο. Δεν αντιλαμβανόμαστε την εργατική τάξη σαν ένα σύνολο αναχωρητών που περιμένουν τη δευτέρα παρουσία, αλλά ως ένα ζωντανό οργανισμό που ξέρει να σχεδιάζει το μέλλον μαχόμενος ταυτόχρονα για το παρόν.

Οι μάχες για τη δουλειά, για την επιβίωση, για τη μόρφωση, για την υγεία, για την κοινωνική ασφάλιση δεν μπορούν να περιμένουν. Πρέπει να δοθούν εδώ και τώρα. Ενάντια στους καπιταλιστές εργοδότες, ενάντια στην κυβέρνηση που υπερασπίζεται τα συμφέροντά τους, ενάντια στο μνημονιακό καθεστώς της κινεζοποίησης. Αυτές οι μάχες θα κρίνουν τι θα περάσει και τι όχι. Τι θα κερδηθεί απ' αυτά που χάθηκαν τα προηγούμενα χρόνια. Αυτές οι μάχες θα κρίνουν την αντοχή του μνημονιακού καθεστώτος. Αυτές οι μάχες θα κρίνουν την ωριμότητα της ίδιας της εργατικής τάξης και θα λειτουργήσουν ταυτόχρονα σαν σχολείο της ταξικής πάλης.

Το θέαμα είναι, φυσικά, γελοίο. Από κάτω υπουργική κουστουμιά, από πάνω στρατιωτικό τζάκετ. Ομως η αλλαγή κοστουμιού γίνεται στο ύπαιθρο και η υπουργάρα δεν μπορεί να μένει με το σώβρακο για ν' αλλάζει και παντελόνι. Ενώ το πάνω αλλάζει εύκολα. Βάζεις το τζάκετ, παίρνεις αναφορά από τα φαντάρια (τις σκέψεις τους μπορείτε να τις μαντέψετε). Βγάζεις το τζάκετ, δένεις στα γρήγορα τη γραβάτα, φοράς το σακάκι που κουβαλάει η ορντινάντσα, έτοιμος για την κατάθεση στεφανιού και την παρέλαση που ακολουθεί υποχρεωτικά. Ευτυχώς που υπάρχει κι αυτός, για να θυμόμαστε τον... προοδευτισμό της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου. Για να αντιλαμβανόμαστε ποιον χειροκροτούσαν μανιωδώς οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ όταν πρόσταζε τον Μπουμπούκο: «στα τέσσερα»!

ΚΟΝΤΡΕΣ

Ψευταράδες

Στις 22 Μάη, «κορυφαίος κυβερνητικός αξιωματούχος» (λέγε με Παππά) είχε δηλώσει ότι «η συμφωνία άρχισε να γράφεται». Στις 27 Μάη, η δήλωση επιβεβαιώθηκε με non paper του Μαξίμου (απ' αυτά που εκδίδει σε καθημερινή βάση ο ίδιος «κορυφαίος αξιωματούχος»).

Στις 3 Ιούνη, Τσίπρας και Γιούνκερ συζήτησαν στις Βρυξέλλες επί δύο κειμένων συμφωνίας. Το ένα ήταν το 47σέλιδο της ελληνικής κυβέρνησης, το άλλο το 5σέλιδο (ή 10σέλιδο) των «θεσμών» (της τρόικας, για να συνεννοούμαστε).

Τι στο διάολο έγινε η συμφωνία που από τις 22 Μάη είχε αρχίσει να γράφεται; Το σημειώνουμε για να προειδοποιήσουμε όσους αφελώς δίνουν βάση στα όσα λέγονται ή διαρρέονται από κυβερνητικά στελέχη. Οι άνθρωποι είναι πιο αδίστακτοι στην ψευτιά και από τον Μουσολίνι. Το είχαν αποδείξει από την εποχή που βρίσκονταν στην αντιπολίτευση.

Δούλοι των εφοπλιστών

Από τους υπουργούς που υπογράφουν την απόφαση για την ένταξη δύο πλοίων στο ελληνικό νηολόγιο με τους γνωστούς προκλητικούς όρους φοροαπαλλαγής, εκείνη που αισθάνθηκε την ανάγκη να απαντήσει στα σχόλια που έγιναν ήταν η Νάντια Βαλαβάνη, αποδεικνύοντας όχι μόνο πως δεν στερείται θράσους, αλλά και πως οι συριζαίοι εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν τους Ελληνες ως Χαχόλους. *«Τα προνόμια του εφοπλιστικού κεφαλαίου»* -δήλωσε η Βαλαβάνη- *«ρυθμίζονται από ένα εκτενές θεσμικό πλαίσιο, όπως το ν.δ. 3415/1955, ο ν. 27/1975, ο ν.814/1978, ο ν. 4110/2013, ο ν.4223/2013 κλπ. Ο πυρήνας των σημαντικότερων από αυτούς τους νόμους προστατεύεται συνταγματικά (άρθρο 107 του Συντάγματος), πράγμα που σημαίνει ότι για την αλλαγή τους απαιτείται συνταγματική αναθεώρηση»*. Και συνέχισε: *«Ελπίζω ότι δεν υπάρχει κανείς που να έχει την άποψη ότι μέχρις ότου υπάρξουν νομοθετικές αλλαγές στην κατεύθυνση εφαρμογής της αρχής της ισότητας όλων απέναντι στη κατανομή των φορολογικών βαρών, η κυβέρνηση θα πρέπει να απορρίπτει αιτήματα ναυτιλιακών εταιρειών για εγγραφή πλοίων τους στο ελληνικό νηολόγιο»*.

Σε ποιον τα πουλάτε αυτά, μαντάμ Νάντια; Εχετε, μήπως πρόθεση να φορολογήσετε τους εφοπλιστές; Τότε γιατί στην πρόταση που στείλατε στους «θεσμούς» δεν υπάρχει καμιά σχετική αναφορά; Μας λέτε ότι δεν μπορείτε να καταργήσετε κάποιους νόμους χωρίς να έχει προηγηθεί συνταγματική αναθεώρηση. Τίποτα, όμως, δεν σας εμποδίζει να εισάγετε έναν έκτακτο φόρο στο εφοπλιστικό κεφάλαιο, όπως εισάγετε στον ελληνικό λαό (π.χ. με την επέκταση της «έκτακτης εισφοράς αλληλεγγύης»).

Γιατί δεν το κάνετε; Τίποτα δεν σας εμποδίζει, εκτός από την απόφασή σας να πολιτευθείτε και εσείς ως δούλοι των γκάνγκστερ της θάλασσας.

Και στο έγκλημα

Βαλαβάνη και Σαββαΐδου ερίζουν για το ποια φταίει και δεν έχει λυθεί το θέμα της μη φορολόγησης κάποιων χρηματοδοτικών δωρεών που η Ομοσπονδία Φορτηγών Αυτοκινητιστών Ελλάδας έδωσε στους συγγενείς των θυμάτων του «Norman Atlantic». Θα τη βρουν, τελικά, τη λύση, δεν έχουμε καμιά αμφιβολία γι' αυτό. Είναι τόσο ευαίσθητο το θέμα που ο θόρυβος δε βολεύει καμιά πλευρά. Ιδιαίτερα τη Βαλαβάνη. Ομως, το τεράστιο θέμα των ευθυνών για τις χαμένες ζωές σ' αυτό το ναυάγιο δεν μπήκε στην ημερήσια διάταξη από τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου και τον αρμόδιο υπουργό Θ. Δρίτσα. Κρύβονται πίσω από τους Ιταλούς που είχαν αναλάβει την ευθύνη διάσωσης και ρυμούλκησαν το πλοίο σε ιταλικό λιμάνι. Ομως το πλοίο είχε ναυλωθεί από ελληνική εταιρία και Ελληνες ήταν η πλειοψηφία των θυμάτων. Θα περίμενε κανείς η νέα κυβέρνηση να επιδείξει στοιχειώδη ευαισθησία και να διεξαγάγει εξαντλητική έρευνα. Οπως όλες οι κυβερνήσεις, όμως, ακολουθεί και αυτή τη ρότα της συνενοχής με τους εφοπλιστές ακόμη και στο έγκλημα.

Αδίστακτα εξουσιομανής

Στενός συνεργάτης της Κωνσταντοπού-

Διαπραγμάτευση

Από το Ελμαου της Βαυαρίας, όπου έγινε η σύνοδος του G7, ο Κάμερον έστειλε το μήνυμα στους υπουργούς του: «Αν θέλετε να αποτελείτε μέρος της κυβέρνησης, θα πρέπει να υποστηρίξετε την ιδέα πως έχουμε δεσμευτεί σε μια διαδικασία επαναδιαπραγμάτευσης ενόψει του δημοψηφίσματος και ότι **θα καταλήξει σε ένα θετικό αποτέλεσμα**. Η κυβέρνηση δεν είναι ουδέτερη σ' αυτό το θέμα. Η πολιτική μας είναι σαφής: να επαναδιαπραγματευθούμε, να καταλήξουμε σε μια συμφωνία που θα είναι προς όφελος της Βρετανίας και να αγωνιστούμε στη συνέχεια ώστε η Βρετανία να παραμείνει στην ΕΕ».

Ολοι οι διεθνείς αναλυτές έβγαλαν το συμπέρασμα ότι ο ηγέτης των Τόρις, θριαμβευτής των πρόσφατων εκλογών, κάνει στροφή και δηλώνει πως θα αγωνιστεί υπέρ του «ναι» στο δημοψήφισμα που θα γίνει το 2017 (ή και πιο πριν). Γι' αυτό και δε θέλει «ευρωσκεπτικιστές» στην κυβέρνησή του.

Πότε πρόλαβε κιόλας; Φυσικά και πρόλαβε να κάνει την καταρχήν διαπραγμάτευση με το γερμανογαλλικό άξονα και να πάρει τις υποσχέσεις που ζητούσε για παραπέρα εξαιρέσεις της Βρετανίας. Τα υπόλοιπα θα ρυθμιστούν με τη συνήθη διαδικασία των διαπραγματεύσεων. Ο Κάμερον δεν είναι Τσίπρας ή Σαμαράς ή Παπανδρέου. Εκπροσωπεί το βρετανικό ιμπεριαλισμό και η λέξη «διαπραγμάτευση» έχει στην περίπτωσή του ουσιαστικό περιεχόμενο.

λου ήταν αυτός που μετέφερε στους δημοσιογράφους τη θέση ότι στην περίπτωση των ΜΑΤάδων που ήθελαν να πάνε για κατούρημα δεν ζητήθηκε τίποτα περισσότερο από το να γίνει ένας τυπικός έλεγχος και να τηρηθεί το πρωτόκολλο ασφάλειας, γιατί όποιος φοράει στολή δεν είναι υποχρεωτικά και αστυνομικός. Σε «κύκλους» της προέδρου της Βουλής απέδωσαν οι δημοσιογράφοι τις διευκρινίσεις, όπως συνηθίζεται σ' αυτές τις περιπτώσεις. Αυτός ο συνεργάτης ήταν ο πρώτος που «άδειασε» η Κωνσταντοπούλου, όταν αποφάσισε να εκδώσει ανακοίνωση για να την πέσει στον Πανούση και να πιάσει «επαφή» με την ελεγχόμενη από τους Τσιπραίους Νεολαία ΣΥΡΙΖΑ. «Η Πρόεδρος της Βουλής και η Βουλή δεν ομιλούν μέσω "κύκλων"», ήταν το πρώτο που έγραψε στην ανακοίνωσή της. Οταν εκθέτεις έτσι τους στενούς σου συνεργάτες, τότε αποκαλύπτεις μια εξουσιομανία που δε διστάζει μπροστά σε κάθε εκδοχή του πολιτικού αμοραλισμού.

Τουρισμός

Τι αντικείμενο είχε η συνάντηση Σόιμπλε-Μπαρουφάκη στο Βερολίνο; Απολύτως τίποτα. Ο Μπαρουφάκης δε συμμετέχει στη διαπραγμάτευση, ούτε μετέφερε κάποια πρόταση στον Σόιμπλε. Αλλωστε, η διαπραγμάτευση γίνεται πλέον στις Βρυξέλλες, με συντονιστή τον Γιούνκερ. Η συνάντηση ήταν άτυπη. Ο Μπαρουφάκης επισκέφτηκε για άλλο λόγο το Βερολίνο (θα μιλούσε σε κάποια εκδήλωση), ζήτησε συνάντηση και ο Σόιμπλε δεν την αρνήθηκε, προφανώς για να μη ρίξει λάδι στη φωτιά. Οπως συμβαίνει με τις άτυπες συναντήσεις, δηλώσεις δεν έγιναν στο τέλος. Ούτε φωτογράφιση στην αρχή. Ο Μπαρουφάκης, όμως, δεν μπορούσε να φύγει στα μουγκά. Είπε κάτι παπαριές και κατέληξε ότι με τον Σόιμπλε «δεν διαπραγματευθήκαμε, θέσαμε τις βάσεις για κοινό έδαφος»!

Ο τύπος πήγε για τουρισμό στο Βερολίνο και στην Αθήνα έτρεμε η ψυχή των Τσιπραίων, μη τυχόν και κάνει καμιά γκέλα που δε θα μπορούν να τη μαζέψουν. Ολα κύλησαν καλά, αλλά μετά ο Μπαρουφάκης έκανε και διαρροές μέσω «κύκλων», σύμφωνα με τις οποίες είπε στον Σόιμπλε: «Δεν ήρθα στο Βερολίνο για να διαπραγματευθώ μία λύση που θέλετε εσείς. Δεν θα διαπραγματευθώ τις δικές σας θέσεις»! Δε γίνεται να μην το παίξει μάγκας, αντιπαραβάλλοντας έμμεσα τον εαυτό του με τους Παππά-Τσακαλώτο που την ίδια ώρα παιδεύονταν στις Βρυξέλλες με τον Μοσκοβισί, κάνοντας νέες υποχωρήσεις στην «πρόταση» της κυβέρνησης.

Να τον χαίρεστε

Το να κάνει ο πρόεδρος της αστικής δημοκρατίας μια δήλωση για την αναγκαιότητα παραμονής στην ΕΕ και το ευρώ δεν είναι κάτι ασυνήθιστο. Το να επανέρχεται στο δόγμα «ανήκομεν εις την Δύσιν», που είχε διατυπώσει ο Καραμανλής στα μέσα της δεκαετίας του '70, τονίζοντας με νόημα ότι αυτό είναι σήμερα «εξαιρετικά επίκαιρο» ξεπερνά τα συνηθισμένα και αποκτά χαρακτήρα πρόκλησης προς εκείνο το κομμάτι του κυβερνώντος κόμματος που φλερτάρει με (ή έστω δεν αποκλείει) την ιδέα μιας ρήξης με τους ιμπεριαλιστές δανειστές. Πρόκληση, όμως, είναι και για την πλειοψηφία του κυβερνώντος κόμματος, η οποία επί της ουσίας δε διαφωνεί με τον Παυλόπουλο. Διότι η συγκεκριμένη φράση έχει ένα πολιτικό φορτίο και μια σημειολογία. Απετέλεσε το ευαγγέλιο της ξενοδουλείας της Δεξιάς, απέναντι στην οποία στέκονταν τότε ένα ευρύ φάσμα δυνάμεων, από το ΠΑΣΟΚ μέχρι την ευρωρεβιζιονιστική Αριστερά, που ήταν αναγκασμένες να ακολουθούν φραστικά το ογκώδες λαϊκό αντιιμπεριαλιστικό κίνημα της μεταπολίτευσης.

Ο Πάκης δεν είναι πρωτάρης στην πολιτική. Επέλεξε να εξαπολύσει την πρόκλησή του μια μέρα μετά την ομοβροντία των δηλώσεων των ιμπεριαλιστών ηγετών από τη σύνοδο του G7, εκφράζοντας την επί της ουσίας συμφωνία του μ' αυτή την ομοβροντία. Να τον χαίρεστε τον πρόεδρό σας, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ.

Θα γελάσουμε πάλι

Αύριο ως γνωστόν το ΠΑΣΟΚ εκλέγει το διάδοχο του Βενιζέλου. Το βράδυ θα ξέρουμε ποιος εκ των Φώφης, Λοβέρδου και Κωνσταντινόπουλο θα γίνει πρόεδρος. Και οι τρεις, πάντως, υπόσχονται άφθονο γέλιο και υλικό για τις παραπολιτικές στήλες. Ομως η εσωκομματική πλάκα θ' αρχίσει μετά την ανάληψη των καθηκόντων του νέου προέδρου, όταν αυτός θα κληθεί να συνεργαστεί με τη νέα κεντρική επιτροπή, την πλειοψηφία της οποίας ελέγχει το δίδυμο Σκανδαλίδη-Ανδρουλάκη. Παλιός (ο παλιότερος όλων) στο φραξιονισμό ο Σκανδαλίδης, βρήκε άξιο μαθητή στο πρόσωπο του απερχόμενου γραμματέα Ανδρουλάκη, που δεν παράτησε το γραμματιλίκι όταν εκλέχτηκε ευρωβουλευτής, με στόχο να μπορέσει να ελέγξει το συνέδριο, όποτε κι αν αυτό γινόταν. Και το πέτυχε, με αποτέλεσμα ο νέος πρόεδρος να βρεθεί από την αρχή όμηρος της ΚΕ. Κι αυτή τη φορά δε θα είναι πρόεδρος ενός κόμματος του 40%, για να μπορεί να επικαλεστεί το λαϊκό του έρεισμα, αλλά πρόεδρος ενός κόμματος του 4% (και με πτωτικές τάσεις), που δεν μπορεί να το παίζει μάγκας στα στελέχη της ΚΕ. Γι' αυτό εμείς προτιμάμε Κωνσταντινόπουλο, που είναι μουτσούνα του Μπένι. Θα βγάλει περισσότερο γέλιο.

Ο Ι. Τσιρώνης κωλυσιεργεί γιατί δε θέλει να καταργήσει τις μνημονιακές αντιδασικές διατάξεις

Δεν είναι η πρώτη φορά που ασχολούμαστε με την στάση του αναπληρωτή υπουργού Ι. Τσιρώνη σε σχέση με την κατάργηση των μνημονιακών αντιδασικών διατάξεων και την υπεράσπιση του δασικού πλούτου της χώρας. Στις 9 Μάη, σε άρθρο μας με τίτλο «Ολες οι μνημονιακές αντιδασικές εκτάσεις εδώ και τώρα να καταργηθούν» καταλήγαμε: «Αυτή η κατάσταση δεν μπορεί να συνεχιστεί άλλο. Εδώ και τώρα πρέπει: Πρώτο, να συγκροτηθεί η Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή που πρότεινε η ΑΔΣΔΔΥ. Δεύτερο, να εκδοθεί υπουργική απόφαση με την οποία θα ανασταλεί η εφαρμογή όλων των μνημονιακών αντιδασικών νόμων».

Γράψαμε εκείνο το άρθρο γιατί, εκτός του ότι ο ΣΥΡΙΖΑ, όταν ήταν στην αντιπολίτευση, είχε καταψηφίσει τους δασοκτόνους νόμους και τις δασοκτόνες διατάξεις-τροπολογίες σε άλλους νόμους και είχε δεσμευτεί πως όταν γίνει κυβέρνηση θα τους καταργήσει, η παράταξη ΑΔΣΔΔΥ (Αυτόνομη Δημοκρατική Συνεργασία Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων), που πρόσκειται πολιτικά στον ΣΥΡΙΖΑ, είχε συγκεντρώσει σε ένα κείμενο όλες αυτές τις αντιδασικές διατάξεις, παρέδωσε αυτό το κείμενο στον Ι. Τσιρώνη στα μέσα Μαρτίου και απαίτησε την κατάργησή τους. Το κείμενο αυτό η ΑΔΣΔΔΥ το είχε δημοσιοποιήσει και μέσω της ιστοσελίδας www.dasarxeio.com, που παρακολουθείται συστηματικά από τους δασολόγους.

Μέχρι τις 9 Μάη, που δημοσιεύτηκε το άρθρο μας στην «Κόντρα», το μόνο που είχε κάνει ο Ι. Τσιρώνης ήταν να δώσει **προφορική** και όχι γραπτή εγκύκλιο διαταγή στο Γενικό Διευθυντή Δασών, σύμφωνα με την οποία οι Διευθύνσεις που υπάγονται στη Γενική Διεύθυνση Δασών πρέπει να απαντούν **προφορικά** στα ερωτήματα που τους τίθενται από τις Διευθύνσεις Δασών της περιφέρειας, ότι πρέπει να παγώσει η εφαρμογή όλων των δασοκτόνων νόμων και διατάξεων. Αυτή η απάντηση «μπάζει», γιατί οι μεν έντιμοι και υπερασπιστές του δασικού πλούτου δασολόγοι δεν μπορούν να ενεργούν με προφορικές εντολές, επειδή κινδυνεύουν να διωχθούν, ενώ οι δασολόγοι που έχουν την προδιάθεση να πλήξουν τον δασικό πλούτο θα συνεχίσουν να εφαρμόζουν τους δασοκτόνους νόμους.

Το βράδυ της Δευτέρας 11 Μάη το άρθρο μας ανέβηκε στην ιστοσελίδα Δασαρχείο. Την επομένη, ο αναπληρωτής υπουργός Ι. Τσιρώνης που έχει την αρμοδιότητα για το δασικό πλούτο της χώρας έδωσε προφορική εντολή στο Γενικό Διευθυντή Δασών να ενεργοποιήσει τα στελέχη της Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος (ΔΠΔΦΠ) προκειμένου να μαζέψουν σε ένα κείμενο όλες τις άμεσα καταργούμενες αντιδασικές διατάξεις, με σκοπό να τις περάσει ως τροπολογία σε νομοσχέδιο που θα εισαγάγει στην βουλή. Ομως ο Γενικός Διευθυντής Δασών, που είναι φιλικά προσκείμενος στη ΝΔ, όχι μόνο δεν ενεργοποιεί τα στελέχη της ΔΠΔΦΠ, αλλά δεν τα ενημερώνει καν. Και όχι μόνο αυτό, αλλά την ίδια περίοδο ενεργοποιούνται άλλα στελέχη-δασολόγοι, πέρα από την ΔΠΔΦΠ, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, και ασχολούνται με τη σύνταξη νομοσχεδίου για τους δασικούς χάρτες.

Αυτό το νομοσχέδιο συντάχθηκε, υπογράφτηκε από όλους τους υπηρεσιακούς παράγοντες και εδώ και περίπου δεκαπέντε μέρες δόθηκε στον Ι. Τσιρώνη για να το υπογράψει. Αυτή η ιστορία εκτυλίχτηκε εν κρυπτώ, γιατί ακόμη και η παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ, που έδωσε στον Ι. Τσιρώνη το κείμενο με τις καταργούμενες διατάξεις, δεν έβγαλε ανακοίνωση να καταγγείλει αυτή την ενέργεια. Μια ενέργεια που είναι εκ του πονηρού, γιατί δεν μπορεί να συνταχθούν Δασικοί Χάρτες αν πρώτα δεν καταργηθούν όλοι οι αντιδασικοί νόμοι και διατάξεις, που αποχαρακτηρίζουν εκατομμύρια στρέμματα δασών και δασικών εκτάσεων, καθώς και οι νόμοι που παρέδωσαν τη σύνταξη, κατάρτιση και έγκριση των Δασικών Χαρτών στην εταιρία ΕΚΧΑ ΑΕ (πρώην Κτηματολόγιο ΑΕ).

Ενώ η ΑΔΣΔΔΥ, που πρόσκειται πολιτικά στον ΣΥΡΙΖΑ, ζήτησε από τον Ι. Τσιρώνη, δημόσια και όχι παρασκηνιακά, να συγκροτήσει Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή, αυτός την αγνόησε και «κάνει παιχνίδι» με τους γενικούς διευθυντές Δασών των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων. Στις 2 Ιούνη τους κάλεσε σε σύσκεψη στο κτίριο της οδού Αμαλιάδος και περιμένει απ' αυτούς να του παραδώσουν τις προτάσεις τους. Στη σύσκεψη αυτή συμμετείχαν και στελέχη της Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος, που ενώ λόγω των αρμοδιοτήτων της έπρεπε να παίζει κεντρικό και διευθυντικό ρόλο, έχει υποβαθμιστεί. Και ενώ από την προηγούμενη πολιτική ηγεσία έχει αποψιλωθεί από δύο στελέχη της, με τη μετακίνησή τους σε θέσεις υποδεέστερες, θέσεις «ψυγείου» στην ουσία, ο Ι. Τσιρώνης καθυστερεί τη λήψη απόφασης για την επιστροφή στις θέσεις τους, σε μια εποχή που αυτή η επιστροφή είναι άκρως απαραίτητη.

Ετσι περνάει ο καιρός και ο Ι. Τσιρώνης μ' αυτή την τακτική καλύπτει την άρνησή του να προχωρήσει στην κατάργηση των μνημονιακών αντιδασικών διατάξεων. Τώρα δικαιολογεί την απραξία του, με την αναμονή των προτάσεων από τους γενικούς διευθυντές δασών. Δεδομένου ότι σχεδόν όλοι αυτοί οι γενικοί διευθυντές «έβαλαν πλάτη» στην εφαρμογή των αντιδασικών μνημονιακών διατάξεων, είναι επόμενο, ότι με τις προτάσεις τους θα ψαλιδίσουν τις διατάξεις που πρέπει να καταργηθούν. «Εβαλαν πλάτη», γιατί όλες οι κυβερνήσεις έχουν μετατρέψει τους γενικούς διευθυντές των υπουργείων και των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων σε πολιτικά πρόσωπα για να περνούν την αντιδασική κυβερνητική γραμμή, ακόμη και κόντρα στις ενδεχόμενες προσωπικές θέσεις τους.

Αυτό επιβεβαιώνεται και από το γεγονός, ότι ο ίδιος ο αναπληρωτής υπουργός, στο Δελτίο Τύπου που εξέδωσε στις 2 Ιούνη του 2015, μετά τη σύσκεψη με τους γενικούς διευθυντές, αναφέρθηκε μόνο στους νόμους 4280 και 4315 του 2014, ξεχνώντας όλους τους υπόλοιπους νόμους που πρότεινε η ΑΔΣΔΔΥ. Προφανώς, ο Ι. Τσιρώνης τους έδωσε «γραμμή» στο ποιες από τις αντιδασικές διατάξεις να συμπεριλάβουν στις προτάσεις τους.

Δεν είναι μόνο το νομοσχέδιο για τους Δασικούς Χάρτες που δείχνει ότι ο Ι. Τσιρώνης και οι υπόλοιποι της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, με πρώτον τον Π. Λαφαζάνη, έχουν βάλει στο χρονοντούλαπο της Ιστορίας την κατάργηση τουλάχιστον των μνημονιακών αντιδασικών διατάξεων που πρότεινε η ΑΔΣΔΔΥ. Υπάρχει ακόμη το νομοσχέδιο «Βοσκήσιμες Γαίες και Αλλες Διατάξεις», που φέρει τις υπογραφές και των τριών της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΑΠΕΝ (Β. Αποστόλου, Π. Λαφαζάνη, Ι. Τσιρώνη). Το νομοσχέδιο αυτό τέθηκε σε «διαβούλευση» την Παρασκευή 29 Μάη και παρέμεινε μέχρι την Τετάρτη 10 Ιούνη. Ενα νομοσχέδιο που, όπως αποδείξαμε αναλυτικά την προηγούμενη εβδομάδα, αν ψηφιστεί θα οδηγήσει στον αποχαρακτηρισμό 50 εκατ. στρεμμάτων δάσους και δασικών εκτάσεων, διότι αναγορεύει τη βόσκηση σε αποκλειστική δραστηριότητα στα δάση και τις δασικές εκτάσεις.

Είναι ακόμη η Κωδικοποίηση της Δασικής Νομοθεσίας, που με διαγωνισμό κατακυρώθηκε στην εταιρία του Ν. Χλύκα επί συγκυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου. Αν λοιπόν η πολιτική ηγεσία του υπουργείου ΠΑΠΕΝ ήθελε πραγματικά να καταργηθούν όλες οι μνημονιακές αντιδασικές διατάξεις, θα έπρεπε άμεσα να σταματήσει αυτό το διαγωνισμό και να θέσει στην ημερήσια διάταξη την κατάργηση των μνημονιακών αντιδασικών διατάξεων. Δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής μας, ότι μια πραγματική κωδικοποίηση είναι απαραίτητη, όμως αυτή μπορούν να την κάνουν οι δημόσιες δασικές υπηρεσίες και είναι πρόκληση αυτή την εποχή να «πετιέται» ένα εκατομμύριο ευρώ σε μια ιδιωτική επιχείρηση, η οποία εκείνο που θα κάνει θα είναι να στέλνει στη Γενική Διεύθυνση Δασών νεαρούς υπαλλήλους για να μαζεύουν τις εγκυκλίους, αφού πρώτα θα συμβουλεύονται τους υπαλλήλους των τεσσάρων διευθύνσεων, και στη συνέχεια να τις σκανάρουν.

Κλείνουμε κάνοντας έκκληση στους δασολόγους της παράταξης ΑΔΣΔΔΥ να σταθούν στο ύψος των κρίσιμων αυτών περιστάσεων, βγαίνοντας από την αφάνεια και τη σιωπή και να πιέσουν αποφασιστικά και αυτοί για:

◆ Να καταργηθούν άμεσα όλες οι αντιδασικές μνημονιακές διατάξεις

◆ Να αποσυρθεί το νομοσχέδιο για τις βοσκήσιμες γαίες

◆ Να αποσυρθεί το νομοσχέδιο για τους δασικούς χάρτες.

Γιατί για να συνταχθούν δασικοί χάρτες απαιτείται, εκτός από την κατάργηση όλων των μνημονιακών αντιδασικών διατάξεων, και η κατάργηση όλων των διατάξεων που παρέδωσαν τους δασικούς χάρτες στην ΕΚΧΑ ΑΕ.

Γεράσιμος Λιόντος

Ιμπεριαλιστικό μπετόν αρμέ

«Πόσο μπορούμε να ανεχθούμε την Ελλάδα;». Η φράση αποδόθηκε στον καναδό πρωθυπουργό Στίβεν Χάρπερ και ειπώθηκε στην κλειστή συνεδρίαση του G7. Αν ο Χάρπερ φέρεται να είπε αυτή τη φράση σε μια κλειστή διαδικασία, ο υπουργός Οικονομικών (και μέχρι τον Απρίλη πρωθυπουργός στην πενтακομματική κυβέρνηση συνασπισμού) της Φινλανδίας Αλεξάντερ Στουμπ την είπε δημόσια, παρουσία του Σόιμπλε, με τον οποίο είχε προηγουμένως συναντηθεί. «Η υπομονή ορισμένων υπουργών της Ευρωζώνης εξαντλείται», δήλωσε ο φινλανδός υπουργός, ενώ ο Σόιμπλε επέδειξε... αυτοσυγκράτηση, περιοριζόμενος να δηλώσει πως «η μπάλα είναι στην Αθήνα». Αυτά δυο μέρες μετά τη σύνοδο του G7 στο Ελμαου των βαυαρικών Αλπεων.

Ας επανέλθουμε, όμως, στη σύνοδο του G7, γιατί η Κυριακή 7 Ιούνη του 2015 είναι μια μέρα που ο Αλέξης Τσίπρας δε θα την ξεχάσει ποτέ, κι ας μην ήταν εκεί. Το πρώτο πλήγμα ήρθε από τον «φιλέλληνα» και «προσωπικό φίλο» του έλληνα πρωθυπουργού Ζαν Κλοντ Γιούνκερ, ο οποίος -γνωρίζοντας από πρώτο χέρι το κλίμα στο G7- άφησε στην άκρη τις διπλωματικές αβρότητες και εξέφρασε δημόσια την ενόχλησή του για τη συμπεριφορά του Τσίπρα, αποκαλύπτοντας ότι αυτός ζήτησε να μιλήσουν τηλεφωνικά το Σάββατο, αλλά ο Γιούνκερ αρνήθηκε, διότι του είχε υποσχεθεί ότι θα του στείλει αντιπρόταση την Πέμπτη το βράδυ, μετά ζήτησε παράταση για την Παρασκευή, αλλά δεν του έστειλε τίποτα. Η λουξεμβούργια αλεπού γνώριζε ασφαλώς πως στην Αθήνα είχε εκδοθεί από το μέγαρο Μαξίμου ένα non paper που υποστήριζε πως όσα είχαν μεταδώσει τα πρακτορεία, περί άρνησης του Γιούνκερ να μιλήσει τηλεφωνικά με τον Τσίπρα, ήταν υποβολιμαία ψέματα. Και επέλεξε να εξευτελίσει ο ίδιος (και όχι κάποιος συνεργάτης του ή «κύκλοι») τον έλληνα πρωθυπουργό.

Τα χτυπήματα από πλευράς Γιούνκερ συνεχίστηκαν την Τρίτη, καθώς διέρρευσε την τοποθέτησή του στο Κολέγιο των Επιτρόπων. Σύμφωνα με τη διαρροή, ο Γιούνκερ δήλωσε εκτεθειμένος από τις παλινωδίες της κυβέρνησης, διότι χρεώνεται προσωπικά ως αποτυχία την εικόνα αδιεξόδου που επανέρχεται. Είναι τόσο καλά ενημερωμένος για ό,τι λέγεται και γράφεται στην Αθήνα, ώστε να δηλώνει προσβεβλημένος από τοποθέτηση έλληνα υπουργού που τον αποκάλεσε «τουρίστα» (η αλήθεια είναι πως ο Χουντής, σε τηλεοπτική εκπομπή δήλωσε ότι ο Γιούνκερ «είναι φιλέλληνας τουριστικά»). «Η Ελλάδα έχει χάσει τον τελευταίο σύμμαχό της, που ήταν η Κομισιόν», φέρεται να δήλωσε κλείνοντας την τοποθέτησή του.

Ακολούθησε ο επίσης «φίλος» Ματέο Ρέντσι, που δήλωσε ότι «είναι αδιανόητο οι Ιταλοί, να δεχθούν να πληρώνουν στους Ελληνες τις πρόωρες συντάξεις»! Μια μέρα μετά, ο Τσίπρας αναγκάστηκε να σχολιάσει αυτή τη δήλωση του Ρέντσι, καθώς ρωτήθηκε από την «Κοριέρε ντε λα Σέρα». Η απάντησή του ήταν απάντηση... χεσμένου: «Θα μιλήσω με τον Ματέο και θα του εξηγήσω ότι σε αυτό το σημείο έκανε λάθος. Για τις πρόωρες συντάξεις, δεσμευθήκαμε να τις καταργήσουμε. Ωστόσο είναι άτοπες οι συγκρίσεις».

Τη χαριστική βολή έδωσε ο... μεγαλύτερος των φίλων, ο αμερικανός πρόεδρος αυτοπροσώπως. Ο Ομπάμα, που σύμφωνα με τη συριζαίικη παραφιλολογία θα ασκούσε πίεση υπέρ της Ελλάδας στην Μέρκελ, συνεχίζοντας αυτό που είχε ξεκινήσει ο επί των Οικονομικών υπουργός του Τζακ Λιου, ζήτησε μεν «ελαστικότητα και από τις δύο πλευρές» για να υπάρξει λύση, όμως έστρεψε τα βέλη του κατά της Αθήνας, ζητώντας από την ελληνική κυβέρνηση να πάρει «δύσκολες πολιτικές αποφάσεις», με στόχο «όχι μόνο να ικανοποιήσει τους πιστωτές, αλλά να διαμορφωθεί το πλαίσιο για ανάπτυξη στην Ελλάδα».

«Και συ Βρούτε;», θα μπορούσε να αναρωτηθεί ο Τσίπρας, όμως ούτε ο ίδιος είναι ο Ιούλιος Καίσαρας ούτε ο Ομπάμα ο αγαπημένος του Βρούτος. Ειλικρινά δεν ξέρουμε αν ο ίδιος και οι στενοί συνεργάτες του έχουν τόσο... άχυρο μέσα στα κεφάλια τους, ώστε να πιστεύουν πως ο Ομπάμα θα έθετε το ελληνικό ζήτημα στο τραπέζι της γεωστρατηγικής διαπραγμάτευσης που κάνει με την Μέρκελ και τους άλλους ιμπεριαλιστές ηγέτες (για ποιο λόγο, άραγε;), όμως το αμερικανικό μήνυμα έφτασε ως ουρλιαχτό σειρήνας στο Μαξίμου, που προτίμησε να αποφύγει κάθε σχόλιο. Τι να πει, άλλωστε; Πριν τις εκλογές, ο Τσίπρας και οι οικονομολόγοι του ΣΥΡΙΖΑ παρουσίαζαν την οικονομική πολιτική Ομπάμα ως πρότυπο... κεϊνσιανισμού, αντιπαραβάλλοντάς την στον «μερκελισμό» της Ευρωζώνης. Ποιος δε θυμάται το ελεεινό γλείψιμο που έκανε στην αμερικανική ηγεσία και στην πολιτική της ο Τσίπρας όταν επισκέφτηκε τις ΗΠΑ; Μετά τις εκλογές, το επιτελείο μουσολινικής προπαγάνδας του Μαξίμου κατασκεύαζε συνεχώς σενάρια για τη βοήθεια που δήθεν πρόσφερε η αμερικάνικη κυβέρνηση (από τον Λιου μέχρι τον ίδιο τον Ομπάμα) στη διαπραγμάτευση, πιέζοντας την Μέρκελ να αποδεχτεί τις ελληνικές προτάσεις. Η τελευταία δήλωση Ομπάμα έβαλε τέλος και σ' αυτόν τον άθλιο μύθο που ταλάνισε για καιρό τον ελληνικό λαό.

Τελικά, η πιο ήπια απ' όλους ήταν η Μέρκελ! Μολονότι πρόθεσή της ήταν το ελληνικό ζήτημα να μη συζητηθεί στο Ελμαου, αντιλήφθηκε αμέσως ότι αυτό θα ήταν ανέφικτο, οπότε αποφάσισε να βάλει πρώτη τη σφραγίδα της, θέτοντας το πλαίσιο στο οποίο κινήθηκαν στη συνέχεια και οι υπόλοιποι ιμπεριαλιστές ηγέτες. «Θέλουμε να παραμείνει η Ελλάδα μέλος της Ευρωζώνης, αλλά από την άλλη διαπιστώσαμε ότι η αλληλεγγύη των ευρωπαίων εταίρων και του ΔΝΤ με την Ελλάδα απαιτεί την υλοποίηση μέτρων», δήλωσε η γερμανίδα καγκελάριος. Δεν έμεινε, όμως, σ' αυτό το γενικό πλαίσιο, αλλά προχώρησε σε εξειδίκευση. Υπάρχουν κανόνες που πρέπει να τηρούνται, είπε, φέρνοντας ως θετικά παραδείγματα την Ιρλανδία, την Ισπανία, την Πορτογαλία, ακόμη και την Κύπρο. Χαρακτήρισε«πρόοδο» την κοινή πρόταση των τριών «θεσμών» και ξεκαθάρισε ότι «στη βάση αυτή διεξάγονται οι συνομιλίες», αδειάζοντας μεγαλοπρεπέστατα τον Τσίπρα (ως γνωστόν, υποστήριζε ότι μοναδική πρόταση στο τραπέζι είναι αυτή της ελληνικής κυβέρνησης). Στη «γραμμή Μέρκελ» συμφώνησαν οι υπόλοιποι ιμπεριαλιστές ηγέτες (Ολάντ, Ομπάμα, Ρέντσι) που τοποθετήθηκαν με δηλώσεις τους στη συνέχεια.

Ο Ολάντ, που έτσι κι αλλιώς μιλάει «με μια φωνή» με την Μέρκελ στο ελληνικό ζήτημα, όπως δήλωσε πρόσφατα, στη δική του δήλωση έριξε το βάρος στο επείγον της εν εξελίξει διαδικασίας, στέλνοντας στην πραγματικότητα ένα τελεσίγραφο. «Υπάρχει η τελική διορία, το τέλος Ιουνίου, αυτή είναι η απώτερη δυνατή ημερομηνία», είπε, προσθέτοντας πως είναι προς το συμφέρον της Ελλάδας η συμφωνία να κλείσει νωρίτερα.

Την ώρα που οι διαπραγματεύσεις πλησιάζουν στο τέλος τους, οι ιμπεριαλιστές εμφανίζονται σε μέτωπο μπετόν αρμέ. Το ελληνικό ζήτημα δεν είναι απ' αυτά που μπορούν να τους διχάσουν. Δεν έχουν να παζαρέψουν μεταξύ τους αντικρουόμενα συμφέροντα. Οι μικροδιαφορές στην προσέγγιση του ζητήματος, που ενδεχομένως έχουν, υποχωρούν μπροστά στο μεγάλο ζήτημα αρχών που τους ενώνει: οι χώρες της εξαρτημένης καπιταλιστικής περιφέρειας πρέπει να υποτάσσονται πλήρως, ιδιαίτερα όταν βρίσκονται σε κρίση και θέλουν νέα δάνεια. Η θέληση των δανειστών πρέπει να είναι νόμος. Στην περίπτωση της Ελλάδας, από τη στιγμή που στην πενταμερή του Βερολίνου ο γερμανογαλλικός άξονας (Μέρκελ-Ολάντ) κατέληξε σε ενιαία θέση με τους υψηλόβαθμους γραφειοκράτες των ιμπεριαλιστικών οργανισμών που εκπροσωπούν τους δανειστές (Γιούνκερ-Ντράγκι-Λαγκάρντ), ουδείς δικαιούται να λειτουργήσει ως σύμμαχος της δανείστριας χώρας. Αυτή πρέπει να αφεθεί να «καθαρίσει» με τους εκπροσώπους των δανειστών, τους οποίους οφείλει να στηρίξει το σύνολο των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων.

Αλλο που δεν ήθελαν οι κήρυκες του ραγιαδισμού, μετά απ' αυτή την εξέλιξη, για ν' αρχίσουν να κατηγορούν τον Τσίπρα ότι με τη διαπραγματευτική τακτική του καταδίκασε τη χώρα σε διεθνή απομόνωση. Γι' αυτούς, η συμφωνία έπρεπε να κλείσει από την πρώτη στιγμή, χωρίς τσαλιμάκια και ψευτοπαλικαρισμούς. Προστίθενται έτσι στο μπετόν αρμέ των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, πιέζοντας τον Τσίπρα να υποταχτεί μια ώρα αρχίτερα.

Ο Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ, βέβαια, δεν προέβαλαν καμιά ρηξικέλευθη αντίσταση στους ιμπεριαλιστές δανειστές. Από τις 20 του Φλεβάρη ήδη είχαν «πέσει στα τέσσερα», για να θυμηθούμε τη φράση του Καμμένου. Εκείνο που προσπάθησαν να διαπραγματευθούν είναι η έκταση των μνημονιακών μέτρων που θα κληθούν να εφαρμόσουν αμέσως. Κινήθηκαν από ένστικτο κομματικής και πολιτικής αυτοσυντήρησης. Κι όλο το χρονικό διάστημα μετά τις 20 του Φλεβάρη ακολούθησαν μια πορεία συνεχούς διολίσθησης προς τις απαιτήσεις των δανειστών, προσπαθώντας κάτι να γλιτώσουν στο τέλος. Ομως, οι ιμπεριαλιστές αποδείχτηκαν (για μια φορά ακόμη) αδίστακτοι απέναντι στην πολιτική ηγεσία μιας εξαρτημένης χώρας.

Δεν πρόκειται για ιδεολογικό ζήτημα (δεξιοί και σοσιαλδημοκράτες εναντίον αριστερών), όπως το παρουσιάζει η προπαγάνδα του ΣΥΡΙΖΑ. Την ίδια ακριβώς συμπεριφορά είχαν δείξει και έναντι των αγαπημένων τους Σαμαροβενιζέλων. Απλώς, εκείνοι προσαρμόστηκαν αμέσως, ακολουθώντας την παραδοσιακή γραμμή του ραγιαδισμού της ελληνικής αστικής τάξης, ενώ οι Τσιπραίοι (λόγω των ιδιαίτερων κομματικών χαρακτηριστικών τους και της πολιτικής συνθήκης υπό την οποία ανήλθαν στην κυβερνητική εξουσία) προσπάθησαν να τραβήξουν κάπως τη διαπραγμάτευση, μπας και καταφέρουν να μειώσουν την έκταση του πρώτου πακέτου των μνημονιακών μέτρων που θα κληθούν να εφαρμόσουν. Αλλωστε, με τον ίδιο αδίστακτο τρόπο που εκβιάζουν σήμερα τη συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων οι ιμπεριαλιστές «άδειασαν» τη συγκυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων, όταν διαπίστωσαν ότι αυτή δεν έχει εξασφαλισμένη την παραμονή της στην εξουσία. Αρνήθηκαν οποιονδήποτε συμβιβασμό μαζί της το διάστημα από το Σεπτέμβρη μέχρι το Δεκέμβρη του 2014. Ηταν η περίοδος που ο Σαμαράς διακήρυττε την «έξοδο από το Μνημόνιο», την «απεμπλοκή από το ΔΝΤ» και τα παρόμοια. Οι ιμπεριαλιστές δε βλέπουν το χρώμα της κυβέρνησης, αλλά το σύστημά τους, που χαρακτηρίζεται από την πλήρη υποταγή στη γραμμή της εξάρτησης, που χωρίς ίχνος υπερβολής μπορεί να χαρακτηριστεί νεο-αποικισμός.

Ομως, η οργή τμήματος του αστικού μπλοκ ενάντια στον ΣΥΡΙΖΑ είναι δικαιολογημένη από την πλευρά του. Φοβούνται μη τυχόν και συμβεί κάποιο «ατύχημα», αδιαφορούν για τις ειδικές κομματικές ανάγκες του ΣΥΡΙΖΑ και απαιτούν προσαρμογή εδώ και τώρα σ' αυτά που ξέρει και εφαρμόζει εδώ και πολλές δεκαετίες ο ελληνικός αστισμός. Οι πιο ψύχραιμοι περιμένουν, αλλά έχουν αρχίσει να αμφιβάλλουν κι αυτοί αν ο Τσίπρας θα τα καταφέρει να περάσει τη συμφωνία που διακαώς θέλει να υπογράψει και δε θα υπάρξουν περιπέτειες για το σύστημα, με πτώση της σημερινής συγκυβέρνησης. Γι' αυτό και πιέζουν τον Τσίπρα να «καθαρίσει» το κόμμα του από τους διαφωνούντες (πράγμα που δεν είναι και τόσο εύκολο, βέβαια, για ένα στέλεχος σαν τον Τσίπρα και ένα κόμμα σαν τον ΣΥΡΙΖΑ).

Το ιμπεριαλιστικό μπετόν αρμέ απέναντι σε μια περιδεή αστική κυβέρνηση μας βοηθά να θέσουμε το ζήτημα και διαφορετικά. Να δούμε τα πράγματα από τη σκοπιά του λαού. Ρήξη ή υποταγή; Τι περιεχόμενο έχει αυτό το δίλημμα, όμως; Μπορεί μια αστική κυβέρνηση, που έχει ως διακηρυγμένο στόχο να διαχειριστεί τον ελληνικό καπιταλισμό, να κάνει ρήξη με τους ιμπεριαλιστές; Η απάντηση είναι όχι. Τριβές και συγκρούσεις μπορεί να έχει, ρήξη όμως όχι. Η ρήξη προϋποθέτει τη ρήξη με τον ελληνικό καπιταλισμό, ο οποίος συμμετέχει με όρους εξάρτησης στον παγκόσμιο καπιταλιστικό καταμερισμό της εργασίας, έχει πλήρη συνείδηση της θέσης του και δεν έχει πρόθεση να την αλλάξει.

Για να το πούμε διαφορετικά, η ρήξη με τον ιμπεριαλισμό είναι ζήτημα της προλεταριακής επανάστασης και όχι ζήτημα μιας διαχειριστικής αστικής πολιτικής. Τα παχιά λόγια και οι αγωνιστικές διακηρύξεις είναι αρκετά για να δώσουν την εκλογική νίκη (σε συγκεκριμένες συνθήκες) σε μια σοσιαλδημοκρατική δύναμη που φορά μια λαμπρή αριστερή στολή, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ, όταν όμως τίθενται στη δοκιμασία της πράξης σκορπίζονται στους πέντε ανέμους, για να επιβεβαιωθεί για μια ακόμη φορά ο Λένιν και οι θεωρητικές παρακαταθήκες του για τον ιμπεριαλισμό και την εξάρτηση. Στις συνθήκες του ιμπεριαλισμού, έγραφε ο μεγάλος θεωρητικός της εργατικής πολιτικής, δεν υπάρχει άλλος τρόπος διαπραγμάτευσης εκτός από τη δύναμη του κεφαλαίου που το κάθε μέρος εκπροσωπεί. Μέσα στο παγκόσμιο σύστημα του ιμπεριαλισμού και της εξάρτησης δεν μπορεί να υπάρξει διέξοδος προς όφελος του ελληνικού λαού. Αυτό είναι το συμπέρασμα που βγαίνει από τις τελευταίες εξελίξεις.

ΥΓ. Εκείνος ο έλληνας εκπρόσωπος του Γιούνκερ, ο Σχοινάς, δε σας θυμίζει διερμηνέα των SS, όπως τους παρουσίαζαν οι παλιές ελληνικές ταινίες; Βγαίνει και εκφωνεί ο ίδιος ακόμη και τα πιο ιταμά σε βάρος της χώρας του τελεσίγραφα, χωρίς ντροπή. Δεν αισθάνεται την ανάγκη να ζητήσει αυτή τη δουλειά να την κάνει ένας άλλος συνάδελφός του, μιας και αφορά τη χώρα του.

Προσοχή στην κοροϊδία με τα «πρωτογενή πλεονάσματα»

Ανεξάρτητα από το που θα «κάτσει» τελικά η διαπραγμάτευση για τα λεγόμενα πρωτογενή πλεονάσματα, έχει καταστεί σαφές πως η μείωσή τους για το 2015 και το 2016 θα χρησιμοποιηθεί ως το βασικότερο προπαγανδιστικό τρικ της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου προκειμένου να ωραιοποιήσει τη νέα μνημονιακή συμφωνία (γιατί για το χρέος δε θα έχουν κάτι χειροπιαστό, αλλά μια υπόσχεση για το μέλλον).

Το είπε ο Τσίπρας στη Βουλή, το επαναλαμβάνουν τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που περιδιαβαίνουν καθημερινά τα ραδιοτηλεοπτικά πάνελ: με τη μείωση των «πρωτογενών πλεονασμάτων» κερδίζουμε αρκετά δισ. ευρώ για να μπορέσουμε να στηρίξουμε την ανάπτυξη.

Δεν υπάρχει μεγαλύτερη απάτη απ' αυτό. Παίρνουν ένα καθαρά λογιστικό μέγεθος, όπως είναι το πρωτογενές πλεόνασμα (αυτό το έλεγε και ο ΣΥΡΙΖΑ όσο βρισκόταν στην αντιπολίτευση) και το μετατρέπουν σε πραγματικό οικονομικό μέγεθος, συνδέοντάς το μάλιστα με την ανάπτυξη.

Το «πρωτογενές πλεόνασμα» δημιουργήθηκε πρώτον για να μαζεύονται κάθε χρόνο κάποια λεφτά που πηγαίνουν κατευθείαν στην αποπληρωμή του χρέους και δεύτερον για να προωθούνται μέτρα κινεζοποίησης του ελληνικού λαού. Ας δούμε πώς δουλεύει ο μηχανισμός.

Ως «πρωτογενές πλεόνασμα» ορίζεται η διαφορά ανάμεσα στα έσοδα του δημοσίου και τις πρωτογενείς δαπάνες (δηλαδή, χωρίς στις δαπάνες να υπολογίζονται οι τόκοι των δανείων). Οταν μεγαλώνει το «πρωτογενές πλεόνασμα», τότε μικραίνει το λεγόμενο «δημοσιονομικό κενό», επομένως μειώνονται οι ανάγκες δανεισμού του δημοσίου. Αντίθετα, όταν μικραίνει το δημοσιονομικό πλεόνασμα, τότε αυξάνεται το «δημοσιονομικό κενό» και επομένως αυξάνονται οι ανάγκες δανεισμού για την κάλυψή του. Στην πραγματικότητα, δηλαδή, «πρωτογενές πλεόνασμα» και «δημοσιονομικό κενό» είναι συγκοινωνούντα δοχεία. Οταν αυξάνεται το ένα, μειώνεται το άλλο.

Επειδή το «δημοσιονομικό κενό» δεν μπορεί να καλύπτεται ολόκληρο με νέο δανεισμό (αφού στόχος είναι η βαθμιαία μείωση του χρέους ως ποσοστού του ΑΕΠ), ένα σημαντικό τμήμα του πρέπει να καλύπτεται με νέα μέτρα, στο σκέλος των εσόδων και στο σκέλος των δαπανών.

Επειδή οι στήλες της εφημερίδας δεν προσφέρονται για την παρουσίαση μαθηματικών λογιστικών μοντέλων, είναι προτιμότερο να καταφύγουμε στη διαπραγμάτευση που κάνει το τελευταίο διάστημα η συγκυβέρνηση με τους ιμπεριαλιστές δανειστές. Οποια εκδοχή και αν συμφωνηθεί τελικά (από το 0,75% που προβλέπει η «βελτιωμένη» πρόταση της συγκυβέρνησης μέχρι το 1,5% που προβλέπει η πρόταση των δανειστών, μετά την πενταμερή του Βερολίνου), το ποσοστό θα είναι σε κάθε περίπτωση πολύ κάτω (το μισό στη χειρότερη περίπτωση) από το 3% που προέβλεπε το Μνημόνιο. Την ίδια στιγμή, όμως, γίνεται διαπραγμάτευση για νέα αντιλαϊκά μέτρα. Και φορομπηχτικά και περικοπής δαπανών, ύψους πάνω από 2 δισ. ευρώ (χωρίς να λογαριάζουμε τουλάχιστον 1,5 δισ. ακόμη από τη μη υλοποίηση προεκλογικών εξαγγελιών του ΣΥΡΙΖΑ).

Αυτή η σχέση, δηλαδή από τη μια μείωση του «πρωτογενούς πλεονάσματος» τουλάχιστον στο μισό και από την άλλη λήψη νέων αντιλαϊκών μέτρων, προκειμένου να κλείσει το «δημοσιονομικό κενό» που αφήνει η μείωση του «πρωτογενούς πλεονάσματος», δείχνει καθαρά ότι δεν υπάρχει οποιαδήποτε αναπτυξιακή διάσταση στη μείωση του «πρωτογενούς πλεονάσματος». Πρόσθετα αντιλαϊκά μέτρα απαιτούνται και πάλι.

Αυτά που δήθεν «γλιτώνει» ο ΣΥΡΙΖΑ στην πραγματικότητα είναι αέρας κοπανιστός και όχι λεφτά που θα πέσουν στην καπιταλιστική οικονομία. Οι υπολογισμοί για τα «πρωτογενή πλεονάσματα» έγιναν το 2012, προκειμένου να κλείσει το Μνημόνιο-2 σύμφωνα με το «βιβλίο» του ΔΝΤ. Βασική προϋπόθεση για να «βγουν» αυτά τα «πρωτογενή πλεονάσματα» ήταν κάποιοι εξωπραγματικοί ρυθμοί ανάπτυξης, που τέθηκαν με αυθαίρετο τρόπο. Για παράδειγμα, για το 2015 είχαν «προϋπολογίσει» ρυθμό ανάπτυξης 2,5%, ενώ στην πραγματικότητα ο ελληνικός καπιταλισμός αυτή τη στιγμή έχει πάλι ύφεση. Επομένως, αυτό που διαφημίζουν ως «κέρδος» δεν είναι παρά η αύξηση του ΑΕΠ που υποτίθεται ότι θα υπήρχε αλλά δεν υπάρχει. Δηλαδή, «κερδίζουν» αέρα κοπανιστό και τον μετατρέπουν σε... αναπτυξιακή δύναμη, κοροϊδεύοντας για μια φορά ακόμη τον ελληνικό λαό.

Ως προς την απουσία οποιασδήποτε αναπτυξιακής διάστασης στη μείωση του «πρωτογενούς πλεονάσματος» μπορούμε να επικαλεστούμε και τον Μπαρουφάκη, ο οποίος στην πρόσφατη συνέντευξή του στη γερμανική «Taggespiegel» τη μείωση του «πρωτογενούς πλεονάσματος» τη συνέδεσε αποκλειστικά με την εξασφάλιση ενός ισοσκελισμένου προϋπολογισμού, ενώ για την ανάπτυξη είπε ότι «χρειαζόμαστε ένα επενδυτικό πρόγραμμα, π.χ. από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, ώστε να επανεκκινήσουμε τον ιδιωτικό τομέα».

Οι ιμπεριαλιστές δανειστές συζητούσαν ήδη με τη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου τη μείωση του «πρωτογενούς πλεονάσματος», καθώς από το 2014 είχε διαφανεί ότι δεν υπήρχε αναπτυξιακή πνοή στον ελληνικό καπιταλισμό (το τελευταίο τρίμηνο του 2014 έκλεισε με ύφεση). Γι' αυτό και από τη συμφωνία της 20ής Φλεβάρη αποδέχτηκαν ότι «οι θεσμοί, σε ό,τι αφορά τον στόχο για το πρωτογενές πλεόνασμα το 2015, θα λάβουν υπόψη τους τις οικονομικές συνθήκες του 2015». Αφού το ΑΕΠ δε θα αυξηθεί όσο το υπολόγιζαν, είναι αναγκασμένοι να μειώσουν το «πρωτογενές πλεόνασμα». Οχι για να ρίξουν λεφτά στην ανάπτυξη (αφού η μείωση του ΑΕΠ δεν «αφήνει» λεφτά), αλλά για να ισοφαρίσουν τα λεφτά που δε θα υπάρξουν. Οχι για να ελαφρύνουν τα βάρη από τις πλάτες του ελληνικού λαού, αλλά για να του προσθέσουν νέα βάρη.

Σκληρή διαπραγμάτευση... στα τέσσερα

Ο Τσίπρας διαπραγματεύεται τον όγκο του νέου μνημονιακού πακέτου με συνεχή διολίσθηση προς τις θέσεις των ιμπεριαλιστών

Μια πανικόβλητη κυβέρνηση, με τους ιμπεριαλιστές δανειστές να σφίγγουν συνεχώς τη θηλιά που η ίδια δέχτηκε να της περάσουν στο λαιμό στις 20 του περασμένου Φλεβάρη, σέρνεται γονυπετής στους διαδρόμους των Βρυξελλών, προσπαθώντας να διαπραγματευθεί τον όγκο του νέου μνημονιακού πακέτου, που είναι αποφασισμένη να υπογράψει. Κι όπως συμβαίνει πάντοτε σ' αυτές τις περιπτώσεις, αυτός που εκλιπαρεί για μια δανειακή σύμβαση είναι υποχρεωμένος να διολισθαίνει συνεχώς προς τις θέσεις των δανειστών.

Εμείς δε θ' ασχοληθούμε με τις διαρροές και το πολιτικό κουτσομπολιό. Το έχουμε πει από την πρώτη στιγμή, ότι οι διαρροές εξυπηρετούν πάντοτε συγκεκριμένες σκοπιμότητες αυτού που τις κάνει. Και το τελευταίο διάστημα οι διαρροές διαψεύδονται ακόμη και ελάχιστες ώρες μετά την πραγματοποίησή τους. Οποιος δίνει βάση σ' αυτές γίνεται, θέλει δε θέλει, παπαγαλάκι αυτών που τις κάνουν. Εμείς λοιπόν θα μείνουμε αυστηρά στα γεγονότα, που επιβεβαιώνουν απόλυτα το συμπέρασμα που εκθέτουμε στην πρώτη παράγραφο αυτού του ρεπορτάζ.

◆ Την Τετάρτη 3 Ιούνη, ο Γιούνκερ φώναξε τον Τσίπρα στις Βρυξέλλες και του παρέδωσε την κοινή πρόταση της τρόικας, η οποία είχε συμφωνηθεί στην πενταμερή του Βερολίνου, ανάμεσα στους Μέρκελ, Ολάντ, Γιούνκερ, Ντράγκι και Λαγκάρντ. Ο Τσίπρας εξέφρασε την απογοήτευσή του για το περιεχόμενο αυτής της πρότασης, δήλωσε ότι αυτή ξεφεύγει απ' όσα είχαν συμφωνηθεί στο περιβόητο Brussels Group, αλλά αναφέρθηκε μόνο σε δύο μέτρα: κατάργηση του ΕΚΑΣ και αύξηση κατά 10% του ΦΠΑ στην ηλεκτρική ενέργεια.

◆ Την Παρασκευή 5 Ιούνη, στο κοινοβουλευτικό σόου που οργάνωσε εσπευσμένα το επιτελείο του Μαξίμου, ο Τσίπρας επανέλαβε τα ίδια, δηλώνοντας πως μοναδική πρόταση στο τραπέζι της διαπραγμάτευσης είναι η πρόταση της ελληνικής κυβέρνησης, την οποία δεν έδωσε στη δημοσιότητα, αλλά επιβεβαίωσε τη διάρρευσή της σε γερμανική εφημερίδα.

◆ Την Κυριακή, στο Ελμαου των βαυαρικών Αλπεων, όπου διεξαγόταν η σύσκεψη του G7, ο Γιούνκερ επιβεβαίωσε ότι την προηγούμενη μέρα αρνήθηκε να μιλήσει τηλεφωνικά με τον Τσίπρα, επειδή αυτός του είχε υποσχεθεί ότι την Πέμπτη θα του έστελνε «βελτιωμένη» πρόταση-απάντηση στην πρόταση των «θεσμών», μετά του ζήτησε παράταση για την Παρασκευή, αλλά δεν του είχε στείλει τίποτα. Αποκαλύφθηκε, λοιπόν, ότι κάθε άλλο παρά η ελληνική πρόταση ήταν η μοναδική στο τραπέζι. Αντίθετα, βάση διαπραγμάτευσης ήταν και εξακολουθεί να είναι η πρόταση της πενταμερούς του Βερολίνου. Δε θα μπορούσε, άλλωστε να συμβεί και διαφορετικά. Σιγά μην επιβάλλει η ελληνική κυβέρνηση τους όρους της στην τρόικα των δανειστών, όταν η πρότασή τους έχει την πλήρη στήριξη του γερμανογαλλικού άξονα.

«Η Γερμανία αποδέχεται μία μόνο πρόταση. Και αυτή είναι η πρόταση των τριών θεσμών. Ολα τα άλλα είναι αποκύημα φαντασίας». *Η δήλωση έγινε από τον εκπρόσωπο της καγκελαρίου Μέρκελ την Τετάρτη 11 Ιούνη.*

◆ Θορυβημένο όχι μόνο από τη σφοδρή επίθεση του Γιούνκερ, αλλά από την ομοβροντία όλων των εμπλεκόμενων, αμέσως ή εμμέσως, ιμπεριαλιστών ηγετών (Μέρκελ, Ολάντ, Ρέντσι, Ομπάμα), το Μαξίμου έστειλε τη Δευτέρα στις Βρυξέλλες τον Παππά, τον Τσακαλώτο και τον Χουλιαράκη, για να παραδώσουν νέα, «βελτιωμένη» πρόταση, με απαντήσεις στην πρόταση της πενταμερούς. Συναντήθηκαν μόνο με τον Μοσκοβισί και με παράγοντες της τρόικας. Ουσιαστικά λειτούργησαν σαν ταχυδρόμοι και όχι σαν διαπραγματευτές. Εκτός αν έκαναν και άλλες «βελτιώσεις» της τελευταίας στιγμής, καθ' υπόδειξη του Μοσκοβισί ή παραγόντων της τρόικας.

Τι περιλάμβανε αυτή η «βελτιωμένη» πρόταση; Οι διαρροές περί τριών ή τεσσάρων συμπληρωματικών σελίδων έγιναν από την ελληνική πλευρά, χωρίς λεπτομέρειες. Δεν χρειάζεται να είναι κανείς ιδιοφυΐα για να αντιληφθεί ότι η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου έβαλε και νέα μέτρα στο αντιλαϊκό-μνημονιακό πακέτο που είχε ήδη αποδεχτεί με το αρχικό της κείμενο.

◆ Την Τρίτη, διεθνή ειδησεογραφικά πρακτορεία μετέδωσαν ότι η νέα ελληνική πρόταση απορρίφθηκε όπως και η αρχική! Ο Παππάς απάντησε μέσω... facebook, γράφοντας ότι περιμένει επίσημη απάντηση και πως διάλογος με διαρροές δε γίνεται. Την Τετάρτη, ο εκπρόσωπος του Γιούνκερ Μ. Σχοινάς δήλωσε ότι οι ελληνικές προτάσεις είναι **ανεπαρκείς** και ότι η μπάλα βρίσκεται στο γήπεδο της Ελλάδας (την ίδια ακριβώς φράση είχε χρησιμοποιήσει ο Σόιμπλε μια μέρα μετά την εθιμοτυπική συνάντησή του με τον Μπαρουφάκη). Ο Σχοινάς προσέθεσε, ακόμη, ότι ο Μοσκοβισί είχε ενημερώσει την ελληνική πλευρά για την απόρριψη της πρότασής της από το βράδυ της Τρίτης. «Η ελληνική πλευρά βρίσκεται στη δυσάρεστη θέση να διευκρινίσει ότι ουδέποτε ενημερώθηκε για τις προτάσεις της από τον κ. Πιερ Μοσκοβισί» απάντησε το Μαξίμου, διαψεύδοντας τον Σχοινά, δηλαδή τον Γιούνκερ.

Ποια πλευρά να πιστέψουμε; Δεν έχουμε ανάγκη να πιστέψουμε καμία. Τα γεγονότα που ακολούθησαν έχουν τη δική τους σημασία, καθώς είναι αυτά που επιβεβαίωσαν αναμφισβήτητα πως η «βελτιωμένη» ελληνική πρόταση κρίθηκε ανεπαρκής.

◆ Την Τετάρτη από το πρωί οι εκπρόσωποι του Γιούνκερ, της Μέρκελ και του Ολάντ όχι μόνο δεν επιβεβαίωναν ότι θα γίνει συνάντηση με τον Τσίπρα το βράδυ, αλλά άφηναν να φανεί ότι μάλλον αυτή η συνάντηση δε θα γίνει, γιατί θα είναι χάσιμο χρόνου. Προκλητικός ο Γιούνκερ έλεγε πως και ο ίδιος δεν έχει χρόνο για χάσιμο. Αργά το απόγευμα έγινε συνάντηση Τσίπρα-Γιούνκερ και σ' αυτή «ξεκλείδωσε» η πραγματοποίηση της τριμερούς Μέρκελ-Ολάντ-Τσίπρα, που έγινε λίγο πριν τα μεσάνυχτα της ίδιας μέρας. Τι έγινε και άλλαξε το κλίμα; Αυτό δεν οφείλεται ασφαλώς στη... γοητεία που ο Τσίπρας άσκησε στον Γιούνκερ, που λειτουργούσε ως απεσταλμένος των Μερκολάντ. **Προφανώς, η ελληνική πλευρά έβαλε και άλλα πράγματα στην πρότασή της, διολισθαίνοντας ακόμη περισσότερο προς τις θέσεις των δανειστών**. Τι έβαλε ο Τσίπρας στο λογαριασμό; Οι διαρροές έλεγαν πως αύξησε το «πρωτογενές πλεόνασμα» του 2015 από 0,75% σε 1%, όπως απαιτούσαν οι δανειστές. Για να μη «χανόμαστε» σημειώνουμε πως αυτό σημαίνει 450 εκατ. ευρώ (σχεδόν μισό δισ.) νέα μέτρα (είτε φορολογικά είτε περικοπή δαπανών). Οι διαρροές αυτές δε διαψεύστηκαν από την ελληνική πλευρά. Τις διέψευσε μόνο ο «άκυρος» Μπαρουφάκης το πρωί της Πέμπτης. Ο άνθρωπος που δε συμμετέχει εδώ και αρκετό καιρό στη διαπραγμάτευση και που μάλλον ετοιμάζει την ηρωική του έξοδο από την κυβέρνηση.

◆ Η τριμερής Μέρκελ-Ολάντ-Τσίπρα έγινε, κράτησε καναδυό ώρες και λίγο πριν τις δύο τα ξημερώματα ένας εμφανώς καταβεβλημένος και σκυθρωπός Τσίπρας περιορίστηκε σε μια σύντομη δήλωση στην οποία είπε ότι συμφώνησαν «**να εντατικοποιηθεί** η διαδικασία γεφύρωσης των εκκρεμοτήτων και διαφορών που απομένουν», με στόχο την επίτευξη έγκαιρα μιας συμφωνίας «που θα επιτρέπει στην Ελλάδα να επιστρέψει στην ανάπτυξη με κοινωνική συνοχή και βιώσιμο χρέος».

◆ Στη δική της δήλωση, που την έκανε την επομένη, η Μέρκελ μίλησε επίσης για εντατικοποίηση, όμως με σαφή «φόρτιση» της λέξης. Παραθέτουμε ολόκληρη τη δήλωση:

«Σχετικά με τις συνομιλίες με τον έλληνα πρωθυπουργό μπορώ να πω τα ακόλουθα. Είχαμε μια πολύ εντατική ανταλλαγή σκέψεων και στο κλείσιμο της συζήτησης υπήρξε ***απόλυτη συμφωνία****, ότι* ***η Ελλάδα τώρα πρέπει να συνεχίσει εντατικά τη δουλειά με τους τρεις θεσμούς*** *τις επόμενες μέρες για να αποσαφηνιστούν κατά το δυνατόν* ***όλα τα ανοιχτά ζητήματα*** *και ελπίζω ότι αυτό θα φέρει την απαραίτητη πρόοδο. Οπως έχω πει συχνά, κάθε μέρα μετράει, αλλά όπως κατάλαβα τη συζήτηση,* ***υπάρχει η προθυμία να δουλέψουμε με τους θεσμούς*** *και αυτό να αξιοποιηθεί».*

Η Ελλάδα πρέπει να δουλέψει εντατικά με την τρόικα, η Ελλάδα πρέπει να αποσαφηνίσει όλα τα ανοιχτά ζητήματα και η Ελλάδα δείχνει πλέον πρόθυμη να δουλέψει με την τρόικα. Οση διπλωματικότητα κι αν έβαλε στη δήλωσή της η καγκελάριος του γερμανικού ιμπεριαλισμού, δεν άφησε καμιά αμφιβολία πως ο Τσίπρας πρέπει να βάλει και άλλα αντιλαϊκά μέτρα στο πακέτο, για να υπάρξει συμφωνία. Αρκεί μόνο η εξειδίκευση (σε συνομιλίες με την τρόικα) των 450 εκατ. ευρώ που απαιτεί η αύξηση του «πρωτογενούς πλεονάσματος» στο 1% ή απαιτούνται επιπλέον υποχωρήσεις της συγκυβέρνησης στο Εργασιακό και το Ασφαλιστικό; Σίγουρα ισχύει το δεύτερο. Πώς θα διαμορφωθεί τελικά το πακέτο θα το δούμε όταν υπάρξει συμφωνία, αλλά αμφιβολία για τον αντιλαϊκό-μνημονιακό χαρακτήρα αυτής της συμφωνίας μόνο πολιτικά τυφλοί θα μπορούσαν να έχουν.

◆ Το καινούργιο που ξεφούρνισε η ελληνική πλευρά είναι πως ζήτησε εννιάμηνη παράταση του «τρέχοντος προγράμματος» (του Μνημονίου δηλαδή), «χωρίς νέο δάνειο». Αν δει κανείς την περιγραφή που έκανε ο Μπαρουφάκης στην Tagesspiegel θα δει καθαρά το νέο δάνειο. Ζητούν να αγοράσει ο ESM τα 27 δισ. που διακρατεί σε ομόλογα η ΕΚΤ και να τα μετατρέψει σε μακροπρόθεσμα ομόλογα. Ζητούν να τους δοθούν και τα 10,9 δισ. του ΤΧΣ που πλέον διακρατεί ο EFSF. Αρα, μάνι-μάνι **ζητούν ένα καινούργιο δάνειο τουλάχιστον 38 δισ. ευρώ**.

Υπάρχει περίπτωση να τους δοθεί τέτοιο δάνειο χωρίς άλλα προαπαιτούμενα, αλλά μόνο με όσα θα συμφωνηθούν στην επικείμενη συμφωνία; Κατηγορηματικά όχι. Κι επειδή χρόνος δεν υπάρχει, με τη συμφωνία θα κλείσουν την τελευταία αξιολόγηση και θ' αφήσουν τα υπόλοιπα για τους επόμενους μήνες, με στόχο να υπογραφεί νέα δανειακή σύμβαση και νέο Μνημόνιο, όπως προβλέπεται, άλλωστε, και στη συμφωνία της 20ής Φλεβάρη.

Τι θα περιλαμβάνει το κλείσιμο της τελευταίας αξιολόγησης; **Εφιαλτική αύξηση του ΦΠΑ**. Κατάργηση πρόωρης συνταξιοδότησης. Πρόγραμμα ενοποίησης Ταμείων με συγχώνευση αποθεματικών (στρατηγική εξίσωσης προς τα κάτω). Νέο μισθολόγιο στο Δημόσιο. Εκτακτη εισφορά αλληλεγγύης και το 2016. Σαφάρι για είσπραξη προστίμων για ΚΤΕΟ και ανασφάλιστα οχήματα. Σαρωτικές ιδιωτικοποιήσεις (τα πάντα βγαίνουν στο σφυρί - μόνο η ΔΕΗ δεν αναφέρεται). Και βέβαια, παραπομπή στις ελληνικές καλένδες της κατάργησης του ΕΝΦΙΑ, της θέσπισης αφορολόγητου 12.000 ευρώ, της καταβολής 13ης σύνταξης στους χαμηλοσυνταξιούχους. Μένει να δούμε τι θα γίνει με το Εργασιακό.

Οργιο παρανομιών στα ιδιωτικά σχολεία

Το όργιο παρανομιών στα ιδιωτικά μαγαζιά των σχολαρχών είναι γνωστό. Παρανομίες στην εφαρμογή των αναλυτικών και ωρολόγιων προγραμμάτων, ώστε τα ιδιωτικά σχολεία να μετατρέπονται κυρίως σε φροντιστήρια (ειδικά στο Λύκειο), παρανομίες στην εφαρμογή της νομοθεσίας που αφορά εργασιακά δικαιώματα του προσωπικού τους.

Η περίπτωση των εκπαιδευτηρίων Κωστέα-Γείτονα, σύμφωνα με την καταγγελία της ΟΙΕΛΕ, δεν είναι ασφαλώς η εξαίρεση, αλλά ο κανόνας.

Ιδού η ανακοίνωση της ΟΙΕΛΕ:

«Τις προηγούμενες ημέρες ο ΣΙΕΙΕ εξέδωσε ανακοίνωση με την οποία επαίρεται πως τα ιδιωτικά σχολεία είναι «πρωταθλητές νομιμότητας» στον τομέα της μαύρης εργασίας. Βέβαια, η έρευνα του ΣΕΠΕ (που διεξήχθη την περίοδο των Μνημονίων) στην οποία αναφέρεται το χαμηλό ποσοστό των ιδιωτικών σχολείων, αναφέρει πως το συνολικό ποσοστό μαύρης εργασίας στην Ελλάδα το 2014 φτάνει το αστρονομικό ...2,5% (!!), γεγονός που καθιστά την έρευνα απολύτως αναξιόπιστη.

Η ΚΕΚΑΛΥΜΜΕΝΗ ΜΑΥΡΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΑ ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Ας περάσουμε όμως στο όνειδος της μαύρης εργασίας στην ιδιωτική εκπαίδευση που διαφέρει σε χαρακτηριστικά από την αδήλωτη εργασία στον ευρύτερο ιδιωτικό τομέα. Στα ιδιωτικά σχολεία δεν είναι εύκολο να υπάρχει εντελώς αδήλωτος εργαζόμενος. Ομως πολλοί σχολάρχες προβαίνουν στην κεκαλυμμένη μαύρη εργασία. Ανθρωποι που διδάσκουν στα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια δεν δηλώνονται ως εκπαιδευτικό προσωπικό, αλλά ως διοικητικό. Από την διαδικασία αυτή οι σχολάρχες επωφελούνται -με δεκάδες χιλιάδες ευρώ ετησίως- ως εξής:

1. Καταβάλλουν στους δήθεν διοικητικούς σημαντικά χαμηλότερο μηνιαίο μισθό (οι διοικητικοί αμείβονται με τον κατώτατο μισθό που προβλέπει η ΕΓΣΣΕ, ενώ οι εκπαιδευτικοί τουλάχιστον με το μισθό του δημόσιου εκπαιδευτικού)

2. Δεν τους πληρώνουν κατά τους καλοκαιρινούς μήνες

3. Γλιτώνουν χρήματα από τη μη βαθμολογική εξέλιξη των εργαζόμενων, καθώς δεν τους αναγνωρίζεται η εκπαιδευτική προϋπηρεσία

4. Γλιτώνουν χρήματα από τη διαφορά στην καταβολή ασφαλιστικών εισφορών

5. Οι δήθεν διοικητικοί υπάγονται σε διαφορετικό εργασιακό καθεστώς με ανύπαρκτα εργασιακά δικαιώματα που τους καθιστά απολύτως ευάλωτους

Οπως γίνεται αντιληπτό η κεκαλυμμένη μαύρη εργασία στα ιδιωτικά σχολεία, η οποία είναι ιδιαιτέρως διαδεδομένη, είναι πολύ δύσκολο να εντοπιστεί σε έναν τυπικό έλεγχο λόγω της ιδιαιτερότητας των ιδιωτικών σχολείων (προστατευτικές μπάρες, παρουσία security κ.λπ.). Ομως, ένας έλεγχος που έλαβε χώρα σε ένα από τα μεγαλύτερα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια της Αθήνας, στα εκπαιδευτήρια Κωστέα-Γείτονα, έβγαλε συγκλονιστικά ευρήματα και συντρίβει την επιχειρηματολογία των σχολαρχών περί δήθεν «πρωταθλητών της νομιμότητας».

Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΣΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΚΩΣΤΕΑ-ΓΕΙΤΟΝΑ

Μετά από έλεγχο της Επιθεώρησης Εργασίας στο σχολείο διαπιστώθηκαν (όπως ενημερωθήκαμε από εκπαιδευτικούς) οι εξής βαρύτατες παραβιάσεις της εκπαιδευτικής νομοθεσίας:

- Μεγάλος αριθμός αδιόριστων εκπαιδευτικών
- Αδήλωτα τμήματα νηπιαγωγείου και ξένων γλωσσών
- Παραβίαση του δηλωθέντος ωραρίου
- Απλήρωτες υπερωρίες (κατά συρροή).

Οι εξελίξεις αναμένονται ραγδαίες. Η ΟΙΕΛΕ θα τις παρακολουθεί στενά και θα ενημερώνει συνεχώς για το θέμα.

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Οι αρμόδιες Διευθύνσεις Εκπαίδευσης δεν έχουν προχωρήσει σε ουσιαστικό έλεγχο των σχολείων, ενώ σε πολλές περιπτώσεις έχει καταγγελθεί από συναδέλφους ότι τα σχολεία ήταν προειδοποιημένα για τους ελέγχους που θα τους γίνονταν ώστε να λάβουν τα μέτρα τους και να συγκαλύψουν τη σωρεία παρανομιών που αναφέραμε».

Η ολική επαναφορά της κακόφημης αξιολόγησης

Με φανερές πλέον τις αντιδραστικές - αντιεκπαιδευτικές του πλευρές, η έβδομη κατά σειρά εκδοχή του πολυνομοσχέδιου-κουρελού του υπουργείου Παιδείας «Ρυθμίσεις για την ανώτατη εκπαίδευση, την έρευνα και άλλες διατάξεις» «διέρρευσε» και πάλι, ενώ αναμένεται αυτή την εβδομάδα να δοθεί σε δημόσια διαβούλευση.

Η έβδομη εκδοχή επιβεβαιώνει την άποψη που εκφράσαμε όταν το πολυνομοσχέδιο ήρθε για πρώτη φορά στο φως (Κόντρα, αρ. φύλ. 819), ότι δηλαδή οι ρυθμίσεις του «είναι ενδεικτικές των προθέσεων του υπουργείου Παιδείας να κοιτά ταυτόχρονα με ένα πρόσωπο στο παρελθόν της κατασταλτικής λογικής και των κατευθύνσεων που χαράζει ο Κοινός Ευρωπαϊκός Χώρος Ανώτατης Εκπαίδευσης και ο ΟΟΣΑ για την εκπαίδευση και το άλλο στο μέλλον με κάποιες δημοκρατικές ή ψευδοδημοκρατικές αλλαγές».

Η τακτική είναι η γνωστή ρεφορμιστική τακτική των συριζαίων: στρογγυλέματα, μεσοβέζικες λύσεις, απαλοιφή κάποιων ακραίων πλευρών των προηγούμενων αντιδραστικών νομοθετημάτων (κυρίως του νόμου Διαμαντοπούλου 4009/2011 και του νομοθετικού πλαισίου για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών), επινόηση νέων λέξεων και όρων που ως προς το περιεχόμενο και την ουσία είναι ακριβής αντιγραφή των παλαιών όρων, αλλά και εμμονή στον αυταρχισμό.

Σημειώνουμε ότι οι ρυθμίσεις του πολυνομοσχέδιου παραμένουν σχεδόν ανέπαφες σε σχέση με την πρώτη εκδοχή (π.χ. πανεπιστημιακό άσυλο), αν και το πολυνομοσχέδιο «διορθώθηκε» υποτίθεται αρκετές φορές από τους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, κάτι που δείχνει και τη συστράτευση του συριζαίικου μπλοκ σ' αυτή την κατεύθυνση.

Στο σημείωμα αυτό θα σταθούμε κυρίως στη ρύθμιση για τα πενταετή πτυχία αδιάσπαστων σπουδών που ισοδυναμούν πλέον με master (άρθρο 11), καθώς και στο άρθρο 45 «Προγραμματισμός και κριτική αποτίμηση της δράσης των σχολικών μονάδων», που αφορά στην αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, επειδή τώρα υπάρχει πιο καθαρή εικόνα.

Προηγουμένως, όμως, παραθέτουμε εν συντομία τις σπουδαιότερες ρυθμίσεις που αναφέρονται κυρίως στην τριτοβάθμια εκπαίδευση:

◆ **Καταργούνται τα κακόφημα Συμβούλια Ιδρυμάτων στα Πανεπιστήμια και ΤΕΙ.** Οι αρμοδιότητές τους ασκούνται από τη Σύγκλητο, το Πρυτανικό Συμβούλιο, τον Πρύτανη και τους Αντιπρυτάνεις. Καταργείται η εκλογή των Πρυτανικών Αρχών με τη διαδικασία προεπιλογής από το Συμβούλιο Ιδρύματος, καθώς και η ηλεκτρονική ψήφος.

Τα μονοπρόσωπα όργανα (Πρύτανης, Αντιπρυτάνεις, Κοσμήτορες, Πρόεδροι, Διευθυντές Τομέων) εκλέγονται από το σύνολο των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας, με τη συμμετοχή και των φοιτητών, με καθολική μυστική ψηφοφορία με κάλπη και αυτοπρόσωπη παρουσία του σώματος των εκλεκτόρων.

Η κατάργηση των Συμβουλίων διοίκησης που αποτελούσαν τους τοποτηρητές της εφαρμογής των κατευθύνσεων του επιχειρηματικού πανεπιστήμιου, της προεπιλογής από αυτά των υποψηφιοτήτων για την εκλογή των πρυτάνεων και της ηλεκτρονικής ψήφου, που καταστρατηγούσαν το περίφημο «αυτοδιοίκητο» των ΑΕΙ, ικανοποιεί τη συνταγματική επιταγή και το αίσθημα της πλειοψηφίας των πρυτάνεων και της πανεπιστημιακής κάστας (που για τους δικούς της λόγους δεν επιθυμεί δερβέναγα στο κεφάλι της που υπονομεύει τη θέση της και το δικό της ρόλο), με την οποία οι συριζαίοι διατηρούν παραδοσιακά δεσμούς ιδεολογικούς, κομματικούς, συνδικαλιστικούς.

◆ **Η λειτουργία των συλλογικών οργάνων (Σύγκλητος, Κοσμητεία, Γενική Συνέλευση Τμήματος, Γενική Συνέλευση Τομέα) ενισχύεται με τη συμμετοχή φοιτητών και εργαζομένων.**

Πρόκειται για τη γνωστή συνδιοίκηση, με καθορισμένο το ρόλο και τη φύση του πανεπιστήμιου στον καπιταλισμό.

◆ **Αναγνωρίζεται «για τα μάτια» το ακαδημαϊκό άσυλο.**

Πρόκειται για μια ψευδεπίγραφη αναγνώριση, αφού διατηρούνται ανέπαφες όλες οι σχετικές ρυθμίσεις του νόμου Διαμαντοπούλου. Στην πραγματικότητα δεν υφίσταται καν το πανεπιστημιακό άσυλο, τόσο για τους εντός της πανεπιστημιακής κοινότητας (φοιτητές, πανεπιστημιακούς καθηγητές, εργαζόμενους στα πανεπιστήμια), όσο και για τους εκτός, αφού, σύμφωνα με το πολυνομοσχέδιο και το νόμο Διαμαντοπούλου, οι δυνάμεις καταστολής μπορούν ανά πάσα στιγμή να μπουκάρουν στους πανεπιστημιακούς χώρους, χωρίς καμιά άδεια από κανένα όργανο, εάν κρίνουν ότι τελούνται «αξιόποινες πράξεις», για τις οποίες εφαρμόζεται «η κοινή νομοθεσία».

◆ **«Αιώνιοι φοιτητές»**

Η ιδιότητα του φοιτητή αποκτάται με την εγγραφή στο Τμήμα στην αρχή κάθε εξαμήνου και, με την επιφύλαξη της περίπτωση δ' της παραγράφου 9 του άρθρου 80 που αφορά διακοπή φοίτησης, διατηρείται μέχρι την απονομή του τίτλου σπουδών σύμφωνα με το ενδεικτικό πρόγραμμα σπουδών. Φοιτητές που έχουν υπερβεί τον ελάχιστο χρόνο φοίτησης σύμφωνα με το ενδεικτικό πρόγραμμα σπουδών του οικείου Τμήματος προσαυξανόμενο κατά δύο έτη δεν δικαιούνται παροχές σίτισης, στέγασης και διευκολύνσεων για τις μετακινήσεις τους, εκτός και εάν ορίζεται διαφορετικά στον Εσωτερικό Κανονισμό του οικείου ΑΕΙ.

Και ακόμη:

«Η επανεγγραφή φοιτητών που απώλεσαν αυτοδικαίως τη φοιτητική τους ιδιότητα δυνάμει της παραγράφου 1 του άρθρου 49 του ν.4009/2011 (Α' 195) πραγματοποιείται με έγγραφη αίτησή τους στο Τμήμα ή στη μονοτμηματική Σχολή».

Η κατάργηση της απροκάλυπτα ταξικής και φασιστικής διάταξης του νόμου Διαμαντοπούλου για τους λεγόμενους «αιώνιους φοιτητές», που έπληττε ιδιαίτερα τους φοιτητές τους προερχόμενους από αδύναμα κοινωνικο-οικονομικά στρώματα που για βιοποριστικούς λόγους εξαναγκάζονται να διακόψουν τη συνέχεια των σπουδών τους και η οποία επέβαλε γενικώς την τρομοκρατία και την πειθάρχηση στα πανεπιστήμια, εξαναγκάζοντας ουσιαστικά τους φοιτητές να αφοσιώνονται αποκλειστικά στις σπουδές και να απαρνούνται κάθε πολιτική και συνδικαλιστική δραστηριότητα (προϋποθέσεις απαραίτητες για τη λειτουργία του πανεπιστήμιου με ιδιωτικο-οικονομικά κριτήρια) ήταν απαραίτητη γιατί και μόνο η ύπαρξή της «έβγαζε μάτι» και έβαζε απέναντι το φοιτητικό κίνημα. Αλλωστε, το πρόβλημα των «αιώνιων φοιτητών» είναι ουσιαστικά ψευδοπρόβλημα, καθώς αυτοί δεν επιβαρύνουν σε τίποτε το δημόσιο πανεπιστήμιο.

◆ **Το πολυνομοσχέδιο διατηρεί τη φιλοσοφία της αντιστοιχίας των πανεπιστημιακών σπουδών με Εκπαιδευτικές Μονάδες.**

Η πρακτική αυτή γίνεται δήθεν για να μπορεί να διαπιστώνεται αντιστοιχία πανεπιστημιακών σπουδών και πτυχίων μεταξύ των διάφορων ιδρυμάτων, σύμφωνα με τα ισχύοντα στον Κοινό Ευρωπαϊκό Χώρο Ανώτατης Εκπαίδευσης. Πρόκειται για εφαρμογή της Διακήρυξης της Μπολόνια.

Οπως αναφέραμε και παραπάνω η έβδομη εκδοχή του πολυνομοσχέδιου περιλαμβάνει τη ρύθμιση για τα πενταετή πτυχία (άρθρο 11). Συγκεκριμένα αναφέρεται ότι τα διπλώματα που απονέμονται κατόπιν επιτυχούς ολοκλήρωσης Προγράμματος Σπουδών με χρόνο φοίτησης ίσο ή μεγαλύτερο με πέντε έτη, αναγνωρίζονται ως Ενιαίο και Αδιάσπαστο Δίπλωμα Μεταπτυχιακού Επιπέδου (Integrated Master: Master of Science) και κατατάσσονται στο 7ο επίπεδο του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων.

Αντίστοιχα τα πτυχία ή διπλώματα που απονέμονται κατόπιν επιτυχούς ολοκλήρωσης Προγράμματος Σπουδών με χρόνο φοίτησης ίσο με τέσσερα έτη κατατάσσονται στο 6ο επίπεδο του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων και είναι ισοδύναμα με πτυχία Bachelor.

Τα Προγράμματα Μεταπτυχιακών Σπουδών (Π.Μ.Σ.) οδηγούν σε Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Ειδίκευσης (Μ.Δ.Ε.), το οποίο ισοδυναμεί με Master of Science στην ειδίκευση και αποτελεί πρόσθετο προσόν και όχι προϋπόθεση για την άσκηση του επαγγέλματος.

Τα παραπάνω προϋποθέτουν την έκδοση Υπουργικής Απόφασης από τον υπουργό Παιδείας.

Τη ρύθμιση αυτή την κατακρίναμε από την πρώτη στιγμή που τέθηκε ως ιδέα και απαίτηση από το ΕΜΠ, το ΤΕΕ και το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο, τονίζοντας ότι πρόκειται για καραμπινάτο συντεχνιακό αίτημα, που σηματοδοτεί έμμεση αποδοχή της κα-

κόφημης Μπολόνια, που ορίζει ότι το βασικό πτυχίο (bachelor) αποκτάται μετά από τριετείς σπουδές. Οταν οι πενταετείς αδιάσπαστες σπουδές οδηγούν σε master, αυτόματα εξισώνονται όλες οι υπόλοιπες σπουδές των ελληνικών πανεπιστημίων, που είναι στη συντριπτική τους πλειοψηφία τετραετείς, με τον πρώτο τριετή κύκλο της Μπολόνια. Κοντολογίς, υποβαθμίζονται.

Με το άρθρο 45 έχουμε και την ολική επαναφορά της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών, μέσω της αυτοαξιολόγησης της σχολικής μονάδας.

Βέβαια, αυτό αποκρύπτεται επιμελώς, αλλά όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι η αξιολόγηση των σχολικών μονάδων -και συνεπώς η κατηγοριοποίησή τους- που θα έρθει ως φυσική συνέπεια της «αυτοαξιολόγησής» τους, θα σηματοδοτήσει στη συνέχεια και την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Αλλωστε η επιμονή από τους συριζαίους, παρά τα αιτήματα των εκπαιδευτικών ομοσπονδιών, στη μη ακώλυτη βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη των εκπαιδευτικών, όπως και οι δηλώσεις Κατρούγκαλου ότι από τη «μη τιμωρητική» αξιολόγηση που ετοιμάζεται για τους δημόσιους υπάλληλους θα εξαρτάται η εξέλιξή τους, εκεί παραπέμπουν.

Το υπουργείο Παιδείας επαναφέρει τον μπαμπούλα της αξιολόγησης, μεταμορφωμένο τάχα σε άδολο άγγελο, όχι μόνο γιατί έχει αυτή τη λογική του αυταρχισμού και του ελέγχου ως πλοκάμι ενός αστικού κόμματος διαχείρισης του καπιταλισμού, αλλά και επειδή η αξιολόγηση σε όλα τα επίπεδα είναι στρατηγικός στόχος του ευρωπαϊκού κεφαλαίου και της ΕΕ. Εξ ου και οι αναφορές στην «ανταποδοτικότητα» και την «αποτελεσματικότητα» και σε κοινωνικούς θεσμούς, όπως η Παιδεία.

Στο πολυνομοσχέδιο ακολουθείται, βεβαίως, η προσφιλής τακτική του καμουφλάζ. Η αξιολόγηση των σχολικών μονάδων βαφτίζεται «Προγραμματισμός και κριτική αποτίμηση της δράσης των σχολικών μονάδων», η «αυτοαξιολόγηση» σε ετήσια βάση λέγεται «ετήσιος προγραμματισμός», τα «σχέδια δράσης» λέγονται «πρόγραμμα δράσης» και η «έκθεση αξιολόγησης» γίνεται «απολογιστική έκθεση» και οι «ομάδες εργασίας», «ομάδες εκπαιδευτικών».

Αφαιρούνται οι αξιολογικές αρμοδιότητες του διευθυντή της σχολικής μονάδας, αλλά έχουμε και πάλι άμεση εμπλοκή των σχολικών συμβούλων, αλλά και των διευθυντών εκπαίδευσης. Αφαιρούνται επίσης τα σημεία δημοσιοποίησης της έκθεσης αυτοαξιολόγησης στους γονείς και μαθητές, καθώς και η ανάρτηση στο παρατηρητήριο και παραμένουν οι ομάδες εργασίας στο πλαίσιο του συλλόγου διδασκόντων.

Η διαδικασία θα γίνεται ως εξής:

Στην αρχή κάθε σχολικής χρονιάς ο σύλλογος διδασκόντων, σχεδιάζει τον «προγραμματισμό του ετήσιου σχολικού έργου» και τον υποβάλλει στους σχολικούς συμβούλους, οι οποίοι υποχρεούνται να διατυπώσουν αιτιολογημένη γνώμη επ' αυτού.

Ο σύλλογος διδασκόντων, σε τακτικές συνεδριάσεις στη διάρκεια της σχολικής χρονιάς, συζητά επί της πορείας του αρχικού προγραμματισμού και προβαίνει στις απαιτούμενες διορθωτικές κινήσεις. Παράλληλα, όπου είναι εφικτό, δημιουργούνται «ομάδες εκπαιδευτικών» ανά ειδικότητα, με στόχο τον από κοινού σχεδιασμό και την ανατροφοδότηση σε συνεργασία με τους αρμόδιους σχολικούς συμβούλους.

Στο τέλος κάθε σχολικής χρονιάς ο σύλλογος διδασκόντων, συντάσσει «απολογιστική έκθεση», λαμβάνοντας υπόψη: α) την επίτευξη των στόχων που είχαν τεθεί στο «πρόγραμμα δράσης» και β) τις δυσκολίες και τα προβλήματα που αντιμετωπίστηκαν κατά την υλοποίηση αυτών των εκπαιδευτικών στόχων. Στην ίδια έκθεση διατυπώνονται προτάσεις βελτίωσης για την επόμενη σχολική χρονιά.

Οι σχολικοί σύμβουλοι εκφράζουν αιτιολογημένες απόψεις επί της απολογιστικής έκθεσης των συλλόγων διδασκόντων. Κατά τον προγραμματισμό της επόμενης σχολικής χρονιάς λαμβάνονται υπόψη οι προτάσεις των σχολικών συμβούλων επί του απολογισμού της προηγούμενης σχολικής χρονιάς.

Οι Διευθύνσεις Εκπαίδευσης οφείλουν να ενημερώνουν τακτικά τις σχολικές μονάδες της αρμοδιότητάς τους για όλες τις αντίστοιχες δραστηριότητες, προγράμματα και δράσεις.

Οπως και στο παρελθόν «οι λεπτομέρειες» της εφαρμογής του παρόντος άρθρου θα ρυθμιστούν με Υπουργική Απόφαση. Οι συριζαίοι αφήνουν, προς το παρόν, για το επόμενο διάστημα την ανακοίνωση της «λυπητερής». Γιατί το σημείο αυτό είναι διάπλατα ανοιχτό παράθυρο για τον καθορισμό στη συνέχεια όλων των «γκρίζων» σημείων της αξιολόγησης, όπως των δεικτών και κριτηρίων, των επιπτώσεών της σε σχολικές μονάδες και εκπαιδευτικούς, κ.λπ.

Οπως και στο προηγούμενο νομοθετικό πλαίσιο, για να μην προκληθεί σοκ και «άγχος» στους εκπαιδευτικούς και με απώτερο στόχο την αποτροπή δημιουργίας κινήματος αντίστασης, προβλέπεται επίσης η σταδιακή εφαρμογή αυτών των διατάξεων «σε σχολικές μονάδες που ορίζονται με υπουργική απόφαση, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως».

Απλήρωτοι εργαζόμενοι στην Υγεία

Πόσες φορές δεν έχουμε ακούσει τον Τσίπρα, τον Μπαρουφάκη, τον Βούτση, τον Φίλη να δηλώνουν –με οργή, αλλά και με καμάρι για τις ικανότητές τους ταυτόχρονα- ότι από τα τέλη του Γενάρη που ανέλαβαν δεν πήραν δεκάρα τσακιστή από τις δόσεις των δανείων, όμως κατάφεραν και τους δανειστές να αποπληρώνουν κανονικά και τις υποχρεώσεις της κυβέρνησης στο εσωτερικό να ικανοποιούν; Στην πραγματικότητα, μόνο μισθούς και συντάξεις πληρώνουν στο εσωτερικό. Σε όλες τις υπόλοιπες υποχρεώσεις τους έχουν κηρύξει στάση πληρωμών. Κι αυτό δεν αφορά μόνο προμηθευτές και εργολάβους του Δημοσίου (οι οποίοι με τη σειρά τους αφήνουν απλήρωτους τους εργαζόμενούς τους), αλλά και τους εργαζόμενους στο Δημόσιο, σε ό,τι αφορά αμοιβές πέραν του τυπικού μισθού τους. Ιδού μια σύντομη καταγραφή καταγγελιών εργαζόμενων μόνο από το χώρο της Υγείας, όπου επικρατεί το απόλυτο χάος.

Οι εργαζόμενοι στο ΕΚΑΒ έχουν να πληρωθούν «εκτός έδρας» από το Δεκέμβρη του 2014. Τότε πληρώθηκαν τον Ιούνη του 2014! Από το Δεκέμβρη έχουν, επίσης, να πληρωθούν νυχτερινά και αργίες. Από 1.000 μέχρι 2.500 ευρώ χρωστά το κράτος-μπαταχτσής σε κάθε εργαζόμενο. Οι εργαζόμενοι πληρώνουν από την τσέπη τους τα έξοδα για τις εκτός έδρας μετακινήσεις τους και καμιά φορά πληρώνουν και τα ανταλλακτικά για τα παμπάλαια και ασυντήρητα οχήματα του στόλου του ΕΚΑΒ. Οταν το ασθενοφόρο «μείνει» μακριά από την έδρα του, τι θα κάνει το πλήρωμα, θα πληρώσει αναγκαστικά την επισκευή για να μπορέσει να επιστρέψει.

Η σημερινή κυβέρνηση τους υποσχέθηκε ότι θα τους δώσει «κάτι» τον Απρίλη, αλλά μπήκε ο Ιούνης και δεν έχουν πάρει δεκάρα. Προηγείται το ΔΝΤ! Ηδη, υπάρχει κλίμα οργάνωσης κινητοποιήσεων, καθώς οι εργαζόμενοι πιέζουν τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία να απαιτήσει συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα αποπληρωμής τους, αλλιώς να αποφασίσει κινητοποιήσεις.

Η Επιτροπή Ειδικευόμενων Ιατρών στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης καταγγέλλει ότι η διοίκηση του νοσοκομείου, με εντολή της διοίκησης της 4ης ΥΠΕ, τους κόβει μία με δύο εφημερίες το μήνα. «Μας κλέβουν δεδουλευμένα μας με τον πλέον αυταρχικό τρόπο, στέλνοντας στον κάδο των αχρήστων κάθε έννοια στοιχειώδους σεβασμού τόσο της ιδιότητας όσο και του ιδρώτα μας», καταγγέλλουν οι ειδικευόμενοι γιατροί και αναρωτιούνται: «Τελικά μήπως η αυτοθυσία και το φιλότιμο του ιατρού γίνεται όπλο στα χέρια των κυβερνώντων;».

Η συνέλευση των γιατρών που εργάζονται στα τρία Κέντρα Υγείας της Κέρκυρας αποφάσισε την έναρξη επίσχεσης εργασίας από 29 Ιούνη, αν δεν πληρωθούν οι εφημερίες τους, ενώ προτίθενται να προχωρήσουν σε αγωγή διεκδίκησης των ποσών που περικόπηκαν από τις εφημερίες τους το Μάρτη του 2014, το Δεκέμβρη του 2014, το Γενάρη του 2015 και των υπόλοιπων μηνών της τρέχουσας χρονιάς, εφόσον δεν πληρωθούν κανονικά.

«Μπορεί η υπομονή να έχει όρια, όμως και αυτή κάποτε εξαντλείται. Παρά τις βαρύγδουπες ανακοινώσεις του υπουργείου περί εξόφλησης των δεδουλευμένων εφημεριών των νοσοκομειακών ιατρών, φαίνεται πως για το Υπουργείο Υγείας οι ιατροί της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας είναι ιατροί Β' κατηγορίας», αναφέρει σε ανακοίνωσή της η Ενωση Ιατρών ΕΣΥ Κέρκυρας, που καταγγέλλει τα εξής: «Εδώ και 7 ημέρες η 6η ΥΠΕ αρέσκεται να αποστέλλει συνεχώς έγγραφα, απαιτώντας από τους διευθυντές των Κέντρων Υγείας την περικοπή των ήδη δεδουλευμένων και εγκεκριμένων από την ίδια εφημεριών, σύμφωνα με προκαθορισμένα από την ίδια ποσά. Σε αντίθετη περίπτωση, η Υγειονομική Περιφέρεια απειλεί με τη μη έγκαιρη αποπληρωμή των δεδουλευμένων εφημεριών (ούτε δηλαδή εντός του Ιουνίου) κι ενώ θα εισερχόμαστε στον 7ο μήνα απλήρωτης εργασίας»!

Αυτό δεν συμβαίνει μόνο στην Κέρκυρα, αλλά σε όλη την Ελλάδα. Απλά στην Κέρκυρα συνέβη να ξεκινήσουν καταγγελίες με προοπτική κινητοποίησης. Ο Κουρουμπλής, ο Ξανθός, ο Μπασκόζος (γενικός γραμματέας του ΠΙΣ μέχρι να αναλάβει γενικός γραμματέας του υπουργείου Υγείας) σιωπούν. Τι να πουν, άλλωστε; Οτι δε φταίνε αυτοί, αλλά η οικονομική πολιτική της κυβέρνησης που απαιτεί στάση πληρωμών; Αν το πουν αυτό, μπορεί κάποιος να τους καλέσει να παραιτηθούν. Κι αυτοί δε θέλουν να χάσουν τα οφίτσια που μέχρι πριν καμιά διετία ούτε στα καλύτερα όνειρά τους δεν έβλεπαν.

Αρχισε το εφετείο του ΕΑ

Με τις πολιτικές δηλώσεις των κατηγορούμενων επί του κατηγορητήριου ξεκίνησε επί της ουσίας η δίκη του Επαναστατικού Αγώνα σε δεύτερο βαθμό. Αρχικά, ο Νίκος Μαζιώτης διάβασε ένα εκτενές κείμενο της Πόλας Ρούπα, που ως γνωστόν δεν παρίσταται στη δίκη, καθώς έχει περάσει στην παρανομία και καταζητείται. Με την ολοκλήρωση της ανάγνωσης του κειμένου της Π. Ρούπας αλληλέγγυοι που βρίσκονταν στο ακροατήριο φώναξαν πολιτικά συνθήματα αλληλεγγύης και άνοιξαν δύο πανό που έγραφαν: «Αλληλεγγύη στα μέλη του Επαναστατικού Αγώνα και σε όσους διώκονται για την ίδια υπόθεση» και «Δύναμη στην επικηρυγμένη και καταζητούμενη Πόλα Ρούπα μέλος του Επαναστατικού Αγώνα». Η έδρα αποχώρησε για λίγο, χωρίς να επιδιώξει τη δημιουργία έντασης και τη λήψη κατασταλτικών μέτρων και όταν επανήλθε συνεχίστηκε η διαδικασία με τις υπόλοιπες τοποθετήσεις.

Το εκτενέστατο κείμενο της Π. Ρούπα είναι ένα δριμύτατο κατηγορητήριο κατά του καπιταλισμού και παράλληλα μια μαχητική υπεράσπιση της πολιτικής υπόστασης και της πολιτικής δράσης του Επαναστατικού Αγώνα. Αναφέρεται αναλυτικά στην αντιλαϊκή πολιτική των κυβερνήσεων, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, μέχρι και τη σημερινή κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Επίσης, περιλαμβάνει αναλυτική εκτίμηση της πρωτοβάθμιας δίκης της οργάνωσης.

Παραθέτουμε την κατακλείδα του κειμένου: «Ο Επαναστατικός Αγώνας ήταν, είναι και θα παραμείνει η ζωντανή πολιτική έκφραση της κοινωνικής αναγκαιότητας για τον αγώνα ενάντια στους τρομοκράτες, τους εγκληματίες, τους δολοφόνους του καθεστώτος. Της αναγκαιότητας για την ανατροπή αυτού του εγκληματικού συστήματος, της αναγκαιότητας για Επανάσταση. Της Επανάστασης, που όπως δεν έχει κουραστεί ο Επαναστατικός Αγώνας και εμείς σαν πρόσωπα να διακηρύττουμε, δεν αφορά την επίλυση των κοινωνικών και οικονομικών προβλημάτων μιας μειοψηφίας. Δεν αφορά την υλοποίηση των συμφερόντων ενός μικρού τμήματος της κοινωνίας. Αφορά την συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας, αφορά τα συμφέροντα των περισσότερων ανθρώπων. Αφορά αυτούς που έχει χτυπήσει η κρίση, αυτούς που έχουν περιθωριοποιηθεί, που αργοπεθαίνουν σε ένα καθεστώς ανελευθερίας, ανέχειας, αναξιοπρέπειας. Αφορά όλους τους σύγχρονους σκλάβους όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά σε ολόκληρη την Ευρώπη, σε ολόκληρο τον κόσμο. Η ένοπλη κοινωνική Επανάσταση είναι ο μόνος δρόμος για να νικήσουμε, ο μόνος δρόμος για την ελευθερία. Γιατί η ελευθερία, όπου και αν κοιτάξει κανείς στην ιστορία, κατακτιέται μόνο με τα όπλα». Στο ίδιο πνεύμα κινήθηκε ο Ν. Μαζιώτης στη δική του τοποθέτηση.

«Ανέλαβα την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή μου στον Ε.Α. ως φυσική συνέχεια και συνέπεια των πολιτικών μου αρχών, αλλά κυρίως της ηθικής μου υπόστασης. Στο πρώτο δικαστήριο, μετά από μια πολύμηνη διαδικασία, αυτή και μόνο η στάση μου ήταν το ικανό τεκμήριο για να καταδικαστώ σε πενήντα έτη και έξι μήνες. Η ποινή που μου επεβλήθη ήταν απόρροια ενός καθαρά πολιτικού συλλογισμού που τιμωρούσε την ίδια την ανάληψη ευθύνης και την υπεράσπιση της οργάνωσης, ελλείψει άλλων στοιχείων», είπε μεταξύ πολλών άλλων ο Κ. Γουρνάς, που δήλωσε ότι θα παλέψει πολιτικά, υπερασπιζόμενος τις επιλογές του, χωρίς να αδιαφορεί για την ποινή.

Ο Χρ. Κορτέσης αρνήθηκε για πολλοστή φορά ότι αρνείται τη συμμετοχή του στον ΕΑ και απέδωσε την εμπλοκή του στην υπόθεση στη δράση του ως αναρχικού. Λακωνικότατος ο Β. Σταθόπουλος, αρνήθηκε την κατηγορία, δηλώνοντας ότι τον δικάζουν ως αναρχικό.

Ολόκληρες οι δηλώσεις παρατίθενται στην ιστοσελίδα της εφημερίδας μας www.eksegersi.gr.

Θυμίζουμε, ότι στις 23 Μάη, μια μέρα μετά την 1η συνεδρίαση της δίκης, με εντολή του υπουργού Δικαιοσύνης επεχείρησαν να μεταγάγουν στις φυλακές Δομοκού τους Ν. Μαζιώτη και Κ. Γουρνά. Η μεταγωγή αποτράπηκε χάρις στην αποφασιστικότητα των δύο αγωνιστών και στην αλληλεγγύη και τη μαχητική στάση των αγωνιστών της ΣΠΦ που κρατούνται στην ίδια πτέρυγα. Για να μην επαναληφθεί το ίδιο αύριο, οι συνήγοροι υπεράσπισης των Ν. Μαζιώτη και Κ. Γουρνά, Σπύρος Φυτράκης και Μαρίνα Δαλιάνη υπέβαλαν αίτημα στο τρομοδικείο να πάρει απόφαση να μην μεταχθούν οι δύο πολιτικοί κρατούμενοι. Το τρομοδικείο δέχτηκε το αίτημα, να μην μεταχθούν οι δύο αγωνιστές στις φυλακές Δομοκού για όσο καιρό θα διεξάγεται η δίκη και χρέωσε τον εισαγγελέα της έδρας Παν. Πούλιο να επιληφθεί του ζητήματος της παραμονής τους στις φυλακές Κορυδαλλού.

Στα «παράξενα» της διαδικασίας ήταν η «πρωτοβουλία» αστυνομικού της φρουράς να απαιτήσει από κατηγορούμενο να κλείσει το κασετόφωνό του. Αντιδράσαμε έντονα, καταγγέλλοντας την παράνομη αυτή ενέργεια τόσο στον πρόεδρο όσο και στον επικεφαλής της φρουράς. Επιστήσαμε την προσοχή του τελευταίου σε τέτοιες συμπεριφορές των οργάνων του, όταν γίνονται με δική τους πρωτοβουλία.

Η δίκη θα συνεχιστεί την Τρίτη 7 Ιούλη.

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Την Τρίτη κλείνει τα 63 χρόνια του ένας μεγάλος πωλητικός άντρας, ένα ορόσημο για την Ελλάδα (γεννημένο στο St Paul της Minnesota, βέβαια), ο εμβληματικός Παπανδρέου Γ. ο Εσχατος.

Θα μείνουμε στις νοσταλγικές μνήμες και στα μνήματα του παρελθόντος, πηγές από τις οποίες αντλεί συχνά την έμπνευσή της η λαϊκή μούσα, που αναθυμάται:

- Ο μαϊντανός κι ο άνηθος κοστίζανε πενήντα
κι έπειτα πήγαν, Τάσο μου, εκατόν εβδομήντα!
- Το ξέρω Γκόλφω. Κι άμα πω να φάω ένα σουβλάκι
πρέπει να δώσω –ανάθεμα!- ένα χιλιαρικάκι.
- Τι θες να πεις; Μήπως κι εσύ πεθύμησες δραχμούλα;
- Αχ δύστυχη, με δίστιχο στο λέω να γροικήσεις:
Και με δραχμή και με ευρώ
λάθος τον δρόμο μου θα βρω.
Τι με δραχμή, τι με ευρώ... Σημείωσε και τούτο:
Πρώτα ήταν ο φοίνικας, δραχμούλα στο κατόπι
μετά φέρανε το ευρώ, μα πάντα εγώ είμαι τόπι
να με κλωτσάν', να με χτυπάν' και να κατρακυλάω.

Και μια υπόμνηση προς διάφορους σφουγγοκωλάριους της «ελπίδας που έρχεται», που πουλάνε βαρύ στιλάκι (ίσως για να καλύψουν θεωρητικά και πρακτικά κενά που χάσκουν αδυσώπητα μέσα τους και στα μάτια των «ψημένων»): «Η ηθική δεν είναι επάγγελμα, και όστις ως επάγγελμα θέλει να την μετέλθη, πλανάται οικτρώς και γίνεται γελοίος. Οστις πράγματι πονή τον τόπον του, και έχει την ηθικήν όχι εις την άκραν της γλώσσης ή εις την ακωκήν της γραφίδος αλλ' εις τα ενδόμυχα της ψυχής, βλέπει πολύ καλά ότι είναι αδύνατον να πολιτευθή» (Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης).

Μετά από συντονισμένη προσπάθεια, η Ε.Υ.Π. (Επιχείρηση Υποκλοπών Πνεύματος) κατάφερε να απαλλοτριώσει το σημειωματάριο της λαϊκής μούσας! Και έδωσε στη δημοσιότητα το παρακάτω ανέκδοτο υλικό από το αστικό μυθιστόρημα «Ο έκλυτος κοινωνικοπολιτικός βίος του Ζαν ντε λα Μπαρούφ» (θα κυκλοφορήσει το καλοκαίρι από τις εκδόσεις «Διαγραφή»):

Ο Ζαν ντε λα Μπαρούφ ξύπνησε περδόμενος και δέχτηκε τις αιχμηρές παρατηρήσεις τής περιβαλλοντικά υπερευαίσθητης συζύγου του, της λαίδης ντε λ' Αρμέ που ήταν μέλος της οργάνωσης «Λεσβιακή-Μυκονιάτικη», για την περαιτέρω επιβάρυνση της τροπόσφαιρας με μεθάνιο. Εξυσε με τη χαρακτηριστική αβρότητα του αυθεντικού τζέντλεμαν το μαλακό του υπογάστριο και κλείστηκε στην τουαλέτα μαζί με το μόνιμο αινιγματικό χαμόγελό του. Οταν βγήκε, η λάμψη δεκάδων καλλυντικών «για τον άντρα που δεν χρειάζεται να προσπαθήσει πολύ» έκανε τη λαίδη να γελάσει, όπως γελούσαν και όσοι είχαν δει εκείνη να φοράει το αλησμόνητο φόρεμα με τη μοναδική ονομασία «Αναμπελ μύγδαλα», εκείνο το ιστορικό φόρεμα με τους ελληνοπρεπείς μαιάνδρους.

Καταβρόχθισαν με μανία το πρωινό τους, αυτή τη φορά χωρίς τα ενοχλητικά φλας των φωτογράφων που πάντα τους πετύχαιναν στο φαγητό, ακριβώς όπως συνέβαινε παλιότερα μ' έναν άλλο μαϊντανό του μεσαιωνικού δημόσιου βίου, τον Τεό Παγκάλ (πιγκάλ για τους εχθρούς). Φουά γκρα, μπέικον, αυγά ποσέ, σπαράγγια και φρυγανιές εξαφανίστηκαν ευγενικά μαζί με τον χυμό επτά φρούτων και φυσικά με γαλλικό καφέ για να σβηστεί το αβρό ρέψιμο του τέλους. Ο Ζαν ντε λα Μπαρούφ έκανε ν' ανοίξει συζήτηση για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά της Αλσατίας και την κοινωνική αδικία που μαστίζει τον μεσαιωνικό κόσμο. Η λαίδη ντε λ' Αρμέ έκανε ένα μορφασμό πόνου (προφανώς από κάποιο πιάσιμο κατά τη γυμναστική), αλλά η απόπειρα συζήτησης διακόπηκε άδοξα. Ενα μήνυμα για τον γάλλο ευγενή που έφερε ο μπάτλερ στον ασημένιο δίσκο τον έκανε να χλομιάσει και να χαλαρώσει το παπιγιόν του με την κόκκινη γραμμή. Η συμμορία των λύκων (wolfgang) από τις πλαγιές του Μέλανα Δρυμού, εκείνη με την κωδική ονομασία «σόι μπλε», που παρέπεμπε στην μετά από αιώνες εμφάνιση της «κόζα νόστρα» και της Ευρωπαϊκής Ενωσης, τον καλούσε στο κρησφύγετό της. Με σταθερές και σίγουρες κινήσεις σέλωσε το άλογό του και ξεχύθηκε σαν άνεμος με το ξυρισμένο κρανίο του στους πεζούς δρόμους του/της Αιόλου.

Κοκκινοσκουφίτσα

Δικαίωση μπάτσων και καταστολής

«*Φαίνεται πως ο κ. Πανούσης δεν είναι διατεθειμένος πλέον να εξυπηρετήσει το πολιτικό σχέδιο που υπήρξε η βάση για την ανατροπή στις 25 Γενάρη κι ως εκ τούτου* ***απαιτούμε*** *την απομάκρυνσή του από την κυβέρνηση*». Αυτό είναι το «ρεζουμέ» μακροσκελούς ανακοίνωσης του Κεντρικού Συμβουλίου της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ, που ήταν να κατατεθεί και ως ψήφισμα στην τελευταία συνεδρίαση της ΚΠΕ του ΣΥΡΙΖΑ, όμως με εντολή Κορωνάκη δεν κατατέθηκε (ο Κορωνάκης ελέγχει απόλυτα τη Νεολαία). Στην ανακοίνωση αναφέρεται ακόμη πως αυτή «*δεν αποτελεί μομφή προς την κυβερνητική πολιτική, αλλά αφορά αποκλειστικά την ασκούμενη πολιτική από πλευράς του κου Πανούση*».

Είδε την ανακοίνωση η Κωνσταντοπούλου και αποφάσισε να αδειάσει το συνεργάτη της που είχε αναφερθεί με ήπιους τόνους στο ζήτημα που προέκυψε με το κατούρημα των ΜΑΤάδων στη Βουλή και να τοποθετηθεί η ίδια με επιθετικό τρόπο, ρίχνοντας γέφυρες σ' ένα τμήμα του κομματικού μηχανισμού που δεν έχει προσωπική επιρροή (το ελέγχουν απόλυτα οι Τσιπραίοι). Εξέδωσε προσωπική ανακοίνωση, γράφοντας ότι «*προξενεί κατάπληξη το γεγονός ότι,* ***για πολλοστή φορά****, υποδαυλίζεται με δηλώσεις του αρμοδίου Αν. Υπουργού, η εκ μέρους Αστυνομικών Δυνάμεων αμφισβήτηση των κανόνων ασφαλείας της Βουλής ή της αρμοδιότητας της Φρουράς της Βουλής και τροφοδοτείται αντιπαράθεση της Αστυνομίας προς το Κοινοβούλιο ή και διαρκείς επιθέσεις προς την Πρόεδρό του*». Συνεχίζοντας το «χόντρυνε» περισσότερο: «*Η δήλωση "ο ένας θεσμός πρέπει να σέβεται τον άλλον", που έγινε από τον Αν. Υπουργό που προΐσταται των Αστυνομικών Δυνάμεων αφ' ενός υποβαθμίζει το Κοινοβούλιο, που αποτελεί πυλώνα της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας και μία εκ των τριών ανεξάρτητων λειτουργιών της Δημοκρατίας, αφ' ετέρου αναβιβάζει τις αστυνομικές δυνάμεις σε ισότιμο θεσμό με τη Βουλή και εκ τρίτου, δυστυχώς, μεταφράζεται στην πράξη αλλά και μέσω της εξειδίκευσής της ως πλήρης άρνηση σεβασμού στη λειτουργία του Κοινοβουλίου, στο οποίο οι αστυνομικές δυνάμεις διεκδικούν να έχουν "ελευθέρας" χωρίς κανέναν έλεγχο και ενοχλούνται από το γεγονός ότι σε αυτήν την περίοδο έχει εφαρμοσθεί ο νόμος ως προς όλους*».

Πριν από την ανακοίνωση της Κωνσταντοπούλου, ο Σακελλαρίδης προσπάθησε να τηρήσει ίσες αποστάσεις ανάμεσα στην ανακοίνωση της Νεολαίας (έκανε επίκληση της δημοκρατικής λειτουργίας του ΣΥΡΙΖΑ) και στον Πανούση (δήλωσε πως δεν υπάρχει κανένα θέμα με τον αναπληρωτή υπουργό). Ο Πανούσης φρόντισε αμέσως να δηλώσει μέσω «κύκλων» ότι η δήλωση του κυβερνητικού εκπροσώπου δεν τον καλύπτει. Μπορούμε δε να φανταστούμε τι έγινε στο παρασκήνιο, όταν δημοσιοποιήθηκε και η δήλωση Κωνσταντοπούλου.

Ετσι, επιστρατεύθηκε ο πρώτος τη τάξει υπουργός (και πολιτικός προϊστάμενος του Πανούση) Ν. Βούτσης να ξεκαθαρίσει πως ο Πανούσης εφαρμόζει συλλογική κυβερνητική πολιτική, αδειάζοντας πλήρως και τη Νεολαία και την Κωνσταντοπούλου. Η δήλωση Βούτση ήταν η εξής: «*Είναι από κάθε άποψη άκαιρο και δεν βοηθάει καθόλου τη συλλογική προσπάθεια της κυβέρνησης, να διατυπώνονται προσωπικές αιχμές απέναντι σε* ***συλλογικά εφαρμοζόμενες κυβερνητικές αποφάσεις****, και μάλιστα στον εξαιρετικά ευαίσθητο χώρο της Αστυνομίας, όπου η πολιτική του εκδημοκρατισμού και η διαμόρφωση μιας νέας σχέσης με τους πολίτες αποτελούν υποχρέωση και στοίχημα της κυβέρνησής μας. Ο Γιάννης Πανούσης υπηρετεί αυτή την πολιτική με όλες του τις δυνάμεις*»!

Εκδηλώσεις «παιδικής χαράς», αναμφισβήτητα. Εκδηλώσεις «παιδικής χαράς» που πυκνώνουν καθώς ο ΣΥΡΙΖΑ βιώνει τα προεόρτια της νέας μνημονιακής συμφωνίας που ετοιμάζεται να υπογράψει και η οποία αναμφισβήτητα θα αναζωπυρώσει την πολιτική κρίση. Εκδηλώσεις και με ευρύτερη πολιτική σημασία, όμως, καθώς αφορούν έναν υπουργό και ένα υπουργείο που βρίσκεται στην αιχμή της κατασταλτικής πολιτικής του αστικού κράτους. Ο Πανούσης έχει αναλάβει να σβήσει τα όρια ανάμεσα στις προεκλογικές αστικοδημοκρατικές διακηρύξεις του ΣΥΡΙΖΑ και στην παραδοσιακά ακολουθούμενη κατασταλτική πολιτική του ελληνικού αστικού κράτους. Κάθε φορά που αμφισβητείται από δυνάμεις εντός του ΣΥΡΙΖΑ, απαιτεί κάλυψη από το Μαξίμου και αυτή του προσφέρεται. Είναι, βλέπετε, ο άνθρωπος που πρέπει να κάνει τη βρόμικη δουλειά της συγκυβέρνησης.

Αλλο που δεν ήθελε ο Πανούσης. Με τη δήλωση ανεπιφύλακτης στήριξης του Βούτση στην τσέπη του, συνέγραψε ένα λίβελο ενάντια στη «"ναρκισσιστική φοβία" διαχείρισης της πραγματικότητας» που χαρακτηρίζει τη «μη ενηλικιωμένη κυβερνώσα Αριστερά», ενάντια στις «ανομικές ασάφειες» και στην «"αρρωστημένη" συμπεριφορά ορισμένων πολιτικών», που «μπορεί να προσβάλει την υγεία της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας» και το δημοσίευσε στην «Καθημερινή» την επόμενη κιόλας μέρα, ρίχνοντας λάδι στη φωτιά.

Υπάρχει ντροπή, κ. Παρασκευόπουλε;*

Η σύντροφος του Γεράσιμου Τσάκαλου παραμένει ακόμη στη φυλακή και η μητέρα των αδελφών Τσάκαλου δεν μπορεί να κάνει επισκεπτήριο στα παιδιά της, αλλά ούτε και να πάει στο νοσοκομείο για εξετάσεις! Ετσι έχει η κατάσταση, δύο σχεδόν μήνες μετά τη λήξη της απεργίας πείνας των πολιτικών κρατούμενων και τις νομοθετικές παρεμβάσεις που έγιναν, προκειμένου να δοθεί λύση σε κάποια από τα αιτήματά τους.

Πρόκειται για εικόνες ντροπής για κάθε στοιχειωδώς πολιτισμένη αστική χώρα. Εικόνες ενός καθεστώτος εξαίρεσης, που δεν αφορά μόνο αυτούς που αντιστάθηκαν ένοπλα στο καθεστώς, αλλά και τους συγγενείς τους. Εικόνες ντροπής που φέρνουν στο μυαλό μας μνήμες φασισμού, όταν εφαρμοζόταν η αρχή της οικογενειακής ευθύνης.

Ο υπουργός Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλος προώθησε και ψηφίστηκε από τη Βουλή μια τροπολογία (ήδη άρθρο 18 του Ν. 4322/2015), την οποία διαφήμισε ως ανταπόκριση στο αίτημα των φυλακισμένων μελών της ΣΠΦ, που πραγματοποιούσαν απεργία πείνας, για την αποφυλάκιση της συζύγου του Γερ. Τσάκαλου. Η διάταξη προβλέπει ότι μπορεί να επιβληθεί κατ' οίκον περιορισμός «όταν προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις ότι ο κατηγορούμενος στην πράξη του αυτή ωθήθηκε από αίτια που συνδέονται με την ιδιότητά του ως οικείου ή συμβίου άλλου συγκατηγορουμένου και τις αντιλήψεις του για τις ηθικές υποχρεώσεις, που απορρέουν από την ιδιότητα αυτή».

Η αίτηση αποφυλάκισης της Εύης Στατήρη, συζύγου του Γερ. Τσάκαλου, εξετάστηκε από τον εφέτη ειδικό ανακριτή Ε. Νικόπουλο στις 2 Ιούνη και απορρίφθηκε! Στην πρώτη απόπειρα εφαρμογής της, η διάταξη του Ν. Παρασκευόπουλου αποδείχτηκε παντελώς ανίσχυρη να κατανικήσει την προκατάληψη (είναι η πιο επιεικής λέξη) ενός δικαστή που δρέπει δάφνες στο πεδίο της «αντιτρομοκρατίας» (είναι ο ίδιος που έως τώρα επιτείνει το μαρτύριο του Νίκου Ρωμανού).

Το συμβούλιο εφετών απέρριψε επίσης αίτημα για αλλαγή των περιοριστικών όρων, που υπέβαλε η Αθηνά Τσάκαλου, μετατρέποντας έτσι τους περιοριστικούς όρους σε εξόρισή της στη Σαλαμίνα. Η Αθηνά Τσακάλου ζήτησε να της επιτραπεί να κάνει επισκεπτήριο στα παιδιά της, που είναι φυλακισμένα στον Κορυδαλλό, καθώς και να πραγματοποιήσει κάποιες εξετάσεις στο Γενικό Κρατικό Νοσοκομείο της Νίκαιας. Και τα δυο αιτήματά της απορρίφθηκαν!

Ποιος είναι αυτός που δικαιούται να συμπεριφέρεται μ' αυτό τον τρόπο σε μια μάνα, εκδικούμενός την επειδή αρνήθηκε να πετάξει τα παιδιά της στα σκυλιά, αλλά στέκεται δίπλα τους με αξιοπρέπεια; Ποιος είναι αυτός που δικαιούται να ερμηνεύει αυθαίρετα πρόσφατα ψηφισμένους νόμους, κρίνοντας με βάση τις δικές του προσωπικές ακροδεξιές πεποιθήσεις;

Εμείς απευθυνόμαστε στον υπουργό Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλο και τον καλούμε να αναλάβει τις ευθύνες του. Να πάψει να κρύβεται πίσω από ακροδεξιούς δικαστές. Να πάψει να παριστάνει τον Πόντιο Πιλάτο. Οσο και να «νίπτει τας χείρας του», το αίμα σ' αυτές τις περιπτώσεις δεν φεύγει. Είναι υπουργός, αυτός έχει την πολιτική ευθύνη για ό,τι συμβαίνει, αυτός οφείλει να δώσει λύση άμεσα.

Απευθυνόμαστε, επίσης, στον ελληνικό λαό για να ζητήσουμε την με κάθε τρόπο παρέμβασή του ώστε να σταματήσει αυτό το αίσχος. Είναι ντροπή για την ανθρωπιά μας, είναι ντροπή για τον πολιτισμό, τις παραδόσεις και την Ιστορία μας, να τιμωρούνται κατ' αυτόν τον τρόπο δυο γυναίκες, επειδή τυχαίνει να είναι σύζυγος και μάνα πολιτικών κρατούμενων. Αν δεν παρέμβουμε για να δοθεί λύση, αυτή η ντροπή θα βαραίνει κι εμάς.

* *Το σημείωμα αυτό δημοσιεύτηκε αρχικά στην ιστοσελίδα της «Κόντρας» (www.eksegersi.gr), την Παρασκευή 5 Ιούνη.*

Μπορεί να πουλάει παραμύθι στους οπαδούς της ΑΕΚ, αλλά

Ο Μελισσανίδης δεν μπορεί να χτίσει γήπεδο στη Ν. Φιλαδέλφεια

Την περασμένη Παρασκευή ανακοινώθηκε ότι εκδόθηκαν οι δύο αποφάσεις του ΣτΕ (2153 και 2154 του 2015) με τις οποίες απορρίπτονται οι προσφυγές αφενός του δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας κατά απόφασης του γενικού διευθυντή Δασών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής και αφετέρου 17 πολιτών κατά των άρθρων 42 και 43 του Ν. 4277/2014. Το «υπαλληλικό» σύστημα Μελισσανίδη σήκωσε κουρνιαχτό πανηγυρισμών: «Το ΣτΕ δικαίωσε την Αγιασοφιά», «Από Δευτέρα παίρνουμε την απόφαση και πάμε για την άδεια» κτλ. Ο προσεκτικός παρατηρητής θα πρόσεξε πως τα πανηγύρια κράτησαν μόλις μια μέρα. Μετά μούγκα. Τα «υπαλληλικά» Μέσα ασχολούνται μόνο με τους «παιχταράδες» που θα φέρει ο ηγέτης (όπως κάνουν και τα «υπαλληλικά» Μέσα των άλλων ομάδων).

Τι δουλειά έχουν οι αποφάσεις του ΣτΕ επί δύο προσφυγών, που υποβλήθηκαν άκαιρα, με την έκδοση της άδειας; Η αίτηση για Εγκριση και Αδεια Δόμησης υποβλήθηκε στις 13 Αυγούστου του 2014. Σύμφωνα με το νόμο, η άδεια έπρεπε να εκδοθεί σε ένα μήνα. Αντε να υπολογίσουμε και τις διακοπές, η άδεια θα έπρεπε να δοθεί τέλος Σεπτέμβρη. Κι αν ο Μελισσανίδης ήταν πανέτοιμος, όπως τιτίβιζαν τα παπαγαλάκια του, τον Οκτώβρη θα είχε ξεκινήσει την κατασκευή. Οι προσφυγές υποβλήθηκαν μετά το Νοέμβρη. Σε τι λοιπόν εμπόδισαν την έκδοση της άδειας; Να σημειώσουμε ότι εκείνη την περίοδο είχαμε μια φιλική προς τον Μελισσανίδη κυβέρνηση και μια φιλική πολιτική ηγεσία στο ΥΠΕΚΑ (Μανιάτης, Ταγαράς).

Η άδεια δεν εκδόθηκε γιατί **δεν μπορεί να εκδοθεί** και όχι γιατί την καθυστέρησαν οι προσφυγές στο ΣτΕ. Καταρχάς, δεν υποβλήθηκε καν πλήρης φάκελος για έκδοση Εγκρισης και Αδειας Δόμησης. Το είχαμε γράψει αμέσως τότε, ενώ την περασμένη εβδομάδα αποκαλύψαμε και την αίτηση, που ήταν ένα σκέτο χαρτί (γραμμένο τσάτρα-πάτρα), ίσα-ίσα για να παρθεί ένας αριθμός πρωτοκόλλου (επειδή εμείς είχαμε γράψει πως δεν μπορεί να εκδοθεί άδεια και οι άνθρωποι του Μελισσανίδη «ταρακουνήθηκαν»). Ο στόχος ήταν αυτός ο αριθμός πρωτοκόλλου (που κακώς δόθηκε, γιατί η σχετική ΚΥΑ προβλέπει πως ο φάκελος ελέγχεται ως προς την πληρότητά του και μετά δίνεται πρωτόκολλο, και αν διαπιστωθεί εκ των υστέρων ότι ο φάκελος δεν είναι πλήρης αφαιρείται ο αριθμός πρωτοκόλλου που τυχόν δόθηκε και η αίτηση επιστρέφεται), για να μπορούν τα παπαγαλάκια να παραμυθιάζουν τους οπαδούς ότι όπου να 'ναι «μπαίνουν οι μπουλντόζες».

Και βέβαια, οι εχέφρονες άνθρωποι θα πρέπει να θυμούνται πως δεν υπάρχει σάλιο για να χτιστεί γήπεδο, ακόμη και αν υποθέταμε ότι εκδίδεται άδεια. Η περιβόητη αύξηση μετοχικού κεφαλαίου πήγε άπατη, όπως αποκαλύψαμε, παρά την προσπάθεια του Μελισσανίδη να κρατήσει κρυφό το φιάσκο. Με 1,8 εκατ. ευρώ (έναντι των 29 εκατ. που ήταν ο στόχος!) μετά βίας φτιάχνεις μια αξιοπρεπή περίφραξη. Αντε και μια καλή σειρά σχέδια του γηπέδου.

Πού έχει «κολλήσει» η άδεια; Οχι βέβαια στην αναμονή των αποφάσεων του ΣτΕ. Αυτές δεν αφορούσαν και δεν αφορούν την αρμόδια υπηρεσία (ΔΑΟΚΑ) του υπουργείου ΠΑΠΕΝ, η οποία δεν ήγειρε κάποιο ζήτημα για τις σχετικές διατάξεις του Ν. 4277/2014. Τα ερωτήματα που έθεσε ο τέως προϊστάμενος της υπηρεσίας Γ. Μανούρης προς την πολιτική ηγεσία του υπουργείου θάφτηκαν μαζί με την «καρατόμηση» του συγκεκριμένου υπαλλήλου και τη μεταφορά του σε μια διεύθυνση-ψυγείο. Το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του υπουργείου, σε έγγραφό του που έχουμε αποκαλύψει, αποδέχεται το Ν. 4277/2014 και βάσει των διατάξεών του εξετάζει το αίτημα για έκδοση Εγκρισης και Αδειας Δόμησης. Αλλού είναι το πρόβλημα, είναι αξεπέραστο και έχουμε αναφερθεί πολλές φορές αναλυτικότατα σ' αυτό.

Το πρόβλημα είναι πως η εταιρία του Μελισσανίδη δεν μπορεί να χτίσει γήπεδο σ' ένα οικόπεδο που έχει παραχωρηθεί μόνο κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση στο Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ (η ιδιοκτησία ανήκει στο Δημόσιο), το οποίο απαγορεύεται να το μεταβιβάσει σε οποιονδήποτε τρίτο και ιδιαίτερα σε μια ανώνυμη εταιρία, η οποία είναι από τη φύση της κερδοσκοπική και δεν επιδιώκει κοινωφελείς σκοπούς. Θυμίζουμε το ιστορικό. Τον Αύγουστο, η τότε ΔΟΚΚ ζήτησε από τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ να της αποδείξει πώς νομιμοποιείται να ζητά την έκδοση άδειας επί ενός οικοπέδου που δεν της ανήκει. Ενα έγγραφο που έστειλε η ΑΕΚ δεν κρίθηκε ικανοποιητικό από τη νομική υπηρεσία του ΥΠΑΠΕΝ. Μόλις το Φλεβάρη οργάνωσαν τη γενική συνέλευση-παρωδία της ΑΕΚ και ενέκριναν την παραχώρηση της έκτασης στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ. Αυτή τη σύμβαση εξετάζει τώρα η νομική υπηρεσία.

Πρόκειται για μια **άκυρη σύμβαση**. Πρώτο, γιατί η ΑΕΚ δεν μπορεί να μεταβιβάσει σε τρίτο το οικόπεδο που της παραχωρεί ο Ν. 4277/2014 **κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση**. Δεύτερο, γιατί ο ίδιος ο Ν. 4277/2014 επιτρέπει στην ΑΕΚ να συνάπτει ειδικές προγραμματικές συμβάσεις αθλητικής ανάπτυξης μόνο με φορείς του δημοσίου. Πράγμα που έχει επισημάνει στο έγγραφό του και το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του ΥΠΑΠΕΝ.

Μπορεί να ξεπεραστεί αυτό το πρόβλημα; Με το σημερινό νομικό καθεστώς, όχι. Θα πρέπει οι Π. Λαφαζάνης και Ι. Τσιρώνης να ετοιμάσουν και να ψηφίσουν άλλη νομοθετική ρύθμιση, για να μπορούν να αποκτήσουν στοιχειώδες νομικό «σώμα» οι ταρζανιές του Μελισσανίδη, που θέλει πάνω σε ένα οικόπεδο που έχει παραχωρηθεί στην ΑΕΚ να χτίσει ένα γήπεδο μια ανώνυμη εταιρία συμφερόντων του και να το εκμεταλλεύεται κερδοσκοπικά για 49 χρόνια. Οποιος υπογράψει άδεια με το ισχύον νομικό καθεστώς κινδυνεύει να έχει την τύχη όσων έβαζαν την υπογραφή τους σε διάφορες πράξεις του σκανδάλου του Βατοπεδίου και σήμερα αντιμετωπίζουν κατηγορίες σε βαθμό κακουργήματος.

Είναι διατεθειμένοι οι Λαφαζάνης και Τσιρώνης να προχωρήσουν σε μια τέτοια νομοθετική ρύθμιση; Δε θα δώσουμε εμείς την απάντηση, αν και δεν το βλέπουμε καθόλου εύκολο, ιδιαίτερα υπό τις σημερινές συνθήκες, δύο υπουργοί, ο ένας ηγέτης της «Αριστερής Πλατφόρμας» του ΣΥΡΙΖΑ και ο άλλος προερχόμενος από τους Οικολόγους Πράσινους να θελήσουν να εμπλακούν σε μια τόσο σκανδαλώδη ρύθμιση. Το πιθανότερο είναι ν' αφήσουν το ζήτημα να σέρνεται, αφού και αυτοί ξέρουν πως ο Μελισσανίδης δεν έχει τα λεφτά για το γήπεδο.

Εμείς δεν σκοπεύουμε ν' αφήσουμε το θέμα να σέρνεται. Ηδη, έχουμε υποβάλει συγκεκριμένα ερωτήματα στους υπουργούς και περιμένουμε απαντήσεις. Τα άρθρα 42 και 43 του Ν. 4277/2014 πρέπει άμεσα να καταργηθούν, με την ίδια λογική που τροποποιούνται οι διατάξεις του Ρυθμιστικού για το παραλιακό μέτωπο Δραπετσώνας-Κερατσινίου, ώστε να απαγορευτεί κάθε βιομηχανική χρήση εκεί. Γιατί στη Δραπετσώνα και όχι στη Φιλαδέλφεια, κ. Λαφαζάνη; Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ψήφισε ούτε τις συγκεκριμένες διατάξεις και δεσμεύτηκε ότι θα τις καταργήσει. Αρκεί μια απλή τροπολογία για την κατάργησή τους, χωρίς να χρειάζεται καν η νομοτεχνική επεξεργασία που έγινε για τη Δραπετσώνα. Μπορεί η Β' Πειραιά να είναι η εκλογική σας περιφέρεια, μπορεί και ο αρμόδιος αντιπεριφερειάρχης να ανήκει στη φράξια σας, όμως αυτός δεν είναι λόγος για να εφαρμόζετε δυο μέτρα και δυο σταθμά.

Αφού, δε, καταργήσετε τις υπέρ Μελισσανίδη σκανδαλώδεις διατάξεις, θα πρέπει να εφαρμόσετε το νόμο. Η παραχώρηση του συγκεκριμένου οικοπέδου στην Ερασιτεχνική ΑΕΚ δεν εκπληρώνει πλέον τον κοινωφελή σκοπό για τον οποίο έγινε. Το οικόπεδο είναι επί δώδεκα χρόνια εγκαταλελειμμένο, ο παραχωρησιούχος έχει εκδηλώσει την πρόθεση να το παραχωρήσει σε ένα κερδοσκοπικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, που δεν επιδιώκει κανένα κοινωφελή σκοπό, υποχρέωση του κράτους είναι να άρει την παραχώρηση και να ξανακάνει το οικόπεδο δάσος.

Επαναλαμβάνουμε πως όλα αυτά είναι ζητήματα που δεν έχουν καμιά σχέση με τις προσφυγές στο ΣτΕ. Ο Μελισσανίδης δεν έχει πάρει (και δεν προβλέπεται να πάρει) άδεια, πρώτο (χρονικά και όχι αξιολογικά) γιατί δεν κατέθεσε στοιχειωδώς πλήρη φάκελο για άδεια, γιατί δεν έχει τα λεφτά να χτίσει το φαραωνικό του γήπεδο, και δεύτερο γιατί, και πλήρη φάκελο να είχε και τα λεφτά να είχε έτοιμα στην άκρη, η εταιρία του δεν μπορεί να χτίσει ένα γήπεδο που μόνο η Ερασιτεχνική ΑΕΚ θα μπορούσε να χτίσει. Κάτι ήξερε ο τέως πρόεδρος της ΑΕΚ Θεμιστοκλής (Ντέμης) Νικολαΐδης, όταν έλεγε πως γήπεδο για το επαγγελματικό ποδόσφαιρο της ΑΕΚ δεν μπορεί να χτιστεί στη Νέα Φιλαδέλφεια και αναζητούσε οικόπεδα σε άλλες περιοχές.

Για να μη μείνει σε κανέναν η παραμικρή αμφιβολία για το ότι η διαδικασία του ΣτΕ δε σχετίζεται με τη διαδικασία έκδοσης της άδειας, θυμίζουμε το παράδειγμα του Mall που έχτισε στο Μαρούσι ο Λάτσης. Η άδεια τότε δόθηκε με νόμο εναντίον του οποίου ασκήθηκε προσφυγή στο ΣτΕ. Ο Λάτσης έχτισε κανονικότατα το Mall, το έθεσε σε λειτουργία, ενώ το ΣτΕ τρενάριζε την έκδοση της απόφασης. Οταν την εξέδωσε, έκρινε παράνομη την ανέγερση του Mall, όμως θεώρησε ότι υπάρχει μια τετελεσμένη κατάσταση και αποφάσισε να μην κατεδαφιστεί το εμπορικό μεγαθήριο, αλλά το υπουργείο με νεότερες αποφάσεις του να διορθώσει τις αντισυνταγματικές πλημμέλειες! Και το Mall ζει και βασιλεύει.

Αν ο Μελισσανίδης μπορούσε να πάρει άδεια και είχε τα λεφτά να χτίσει το γήπεδο, θα είχε ήδη ξεκινήσει. Επί της εκδοθείσας άδειας θα ασκούνταν προσφυγές στο ΣτΕ κι αν το ΣτΕ ήταν πλέον θετικά διακείμενο προς το έργο (όχι όπως στην περίπτωση του σχεδίου Γρανίτσα, που μπλόκαρε αμέσως την εκτέλεση του έργου), δε θα έκανε δεκτή την αίτηση αναστολής, θα τρενάριζε την εξέταση της υπόθεσης μέχρι να τελειώσει η ανέγερση και μετά θα έβγαζε (ενδεχομένως) μια απόφαση ηθικής δικαίωσης των προσφυγόντων, αλλά πρακτικής δικαίωσης της μπίζνας του Μελισσανίδη. Ο Μελισσανίδης, όμως, ούτε άδεια μπορεί να πάρει ούτε λεφτά για να χτίσει έχει, γι' αυτό και παραμυθιάζει τους οπαδούς της ΑΕΚ (σίγουρα όχι όλους) πως φταίνε κάποιοι που κάνουν προσφυγές στο ΣτΕ. Να δούμε τι θα σκαρφιστεί να τους πει μετά από λίγο καιρό, όταν το παραμύθι «μας καθυστερεί το ΣτΕ» δε θα περνάει πια.

ΥΓ. Οι αποφάσεις του ΣτΕ έχουν καθαρογραφεί, αλλά μέχρι την Τετάρτη που ολοκληρώθηκε αυτό το ρεπορτάζ δεν είχαν ακόμη υπογραφεί από τον πρόεδρο του ΣτΕ. Οταν υπογραφούν και δημοσιευτούν θα τις πάρουμε, θα τις μελετήσουμε και θα γράψουμε ευθαρσώς τη γνώμη μας για τα πάντα.

Ο πολιτισμός της ψωροκώσταινας

Είναι δυνατόν σε μια χώρα που θέλει να λέγεται πολιτισμένη (με τα αστικά μέτρα και σταθμά), μια πυρκαγιά σε χώρο συγκέντρωσης «σκραπ» να μην μπορεί να κατασβεστεί σε μια-δυο μέρες, αλλά να αφήνεται να κάψει ό,τι καίγεται, μολύνοντας με τοξικό νέφος μια τεράστια κατοικημένη περιοχή; Στη μνημονιακή Ελλάδα, όπου λεφτά υπάρχουν μόνο για την αποπληρωμή των τοκογλύφων του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου, η Πυροσβεστική δε διαθέτει τα απαραίτητα μέσα για μια τέτοια πυρόσβεση και περιορίζεται να παρακολουθεί παθητικά την εξέλιξη της πυρκαγιάς.

Είναι δυνατόν σε μια χώρα που θέλει να λέγεται πολιτισμένη, να δίνονται άδειες για τη λειτουργία εγκαταστάσεων που συγκεντρώνουν «σκραπ», αφού μεταβαφτιστούν σε εταιρίες ανακύκλωσης (για να 'ναι «μέσα» στην περιβαλλοντική μόδα), χωρίς να διαθέτουν σχέδιο ασφάλειας, σύστημα πυρόσβεσης και σχέδιο άμεσης επέμβασης σε περίπτωση πυρκαγιάς; Στην Ελλάδα του παρασιτικού καπιταλισμού, της λαμογιάς, της μίζας αυτό είναι ο κανόνας. Ο δήμος Ασπροπύργου δηλώνει πως οι δικές του υπηρεσίες γνωμοδοτούν αρνητικά όταν ζητούνται τέτοιες άδειες, τεκμηριώνοντας ότι αυτές οι επιχειρήσεις είναι «ωρολογιακές-περιβαλλοντικές βόμβες», όμως τα περιφερειακά συμβούλια και τα υπουργεία χορηγούν «αφειδώς και ελαφρά τη καρδία» άδειες.

Ενα δεκαήμερο καίει η φωτιά στον Ασπρόπυργο κι εκείνο που εύκολα διαπιστώνει κάποιος είναι πως... η κυβέρνηση δεν εμπλέκεται. Δεν είδαμε υπουργούς να επισκέπτονται το χώρο, να κάνουν δηλώσεις, να οργανώνουν συσκέψεις για την αντιμετώπιση του τεράστιου προβλήματος μόλυνσης. Ολα αφέθηκαν στις υποκείμενες υπηρεσίες. Η Περιφέρεια έκανε μια μήνυση πάνω στο πενθήμερο και όταν πια το πρόβλημα έγινε «είδηση», η Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθήνας διέταξε επείγουσα προκαταρκτική εξέταση και τότε κλιμάκιο του Τμήματος Περιβαλλοντικής Προστασίας της Αστυνομίας (ναι, υπάρχει και τέτοιο!), παρέα με κλιμάκιο Επιθεωρητών Περιβάλλοντος του Υπουργείου Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, πήγε στον Ασπρόπυργο προκειμένου να διαπιστώσει ενδεχόμενες περιβαλλοντικές συνέπειες από την πυρκαγιά στην αποθήκη «σκραπ»! Με την ευκαιρία, συνέλαβαν και τον προσωρινά υπεύθυνο της εταιρίας (κάτι μας λέει πως πρόκειται για «αυτοφωράκια») και τον παρέπεμψαν στον εισαγγελέα.

Δε φταίει η κυβέρνηση, θα σπεύσει να πει ο φανατικός οπαδός της. Πράγματι, σε μια κυβέρνηση σκάρτα πέντε μηνών δεν μπορείς να ρίξεις την ευθύνη για μια πραγματικότητα που διαμορφώθηκε τα προηγούμενα χρόνια. Για την αντιμετώπιση του προβλήματος, όμως, η ευθύνη είναι εξ ολοκλήρου δική της. Η εξαφάνισή της επί πέντε μέρες και η εμφάνισή της (μόνο σε επίπεδο Επιθεωρητών Περιβάλλοντος του ΥΠΑΠΕΝ) μόνο μετά την εμπλοκή της Εισαγγελίας, δείχνει καθαρά ότι δεν είναι αποφασισμένη «να σπάσει αυγά» ούτε σ' αυτό το επίπεδο. Και η συριζαίικη περιφερειακή διοίκηση; Αυτή έχει εννιά μήνες θητείας. Τι έκανε στη διάρκεια αυτού του εννιάμηνου για να ελέγξει την κατάσταση που παρέλαβε από τις προκατόχους της; Ποιο είναι το σχέδιό της; Ξεχάσαμε, η μαντάμ Δούρου ήταν απασχολημένη με τις παρελάσεις στο Σύνταγμα και τα ταξίδια από Αντικύθηρα (μετά Καμμένου) μέχρι την Ουάσιγκτον, ενώ μεγάλη ζέση έδειξε και στο να βοηθήσει τον Αλαφούζο να νομιμοποιήσει τα 7 εκατ. ευρώ που του είχε χορηγήσει η προηγούμενη περιφερειακή διοίκηση για τις ποδοσφαιρικές μπίζνες του. Μόλις η πυρκαγιά έγινε «είδηση» και το τοξικό νέφος έφτασε μέχρι το Χαλάνδρι (όσο σκέπαζε τον Ασπρόπυργο δεν έτρεχε και τίποτα), η Περιφέρεια έκανε μια μήνυση στην Εισαγγελία και καθάρισε. Το πολιτικό πρόβλημα δεν την απασχολεί. Αλλωστε, σε λίγο θα το ξεχάσουμε κι αυτό.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Τηρώντας τις ισορροπίες

Οι εξελίξεις στη ΦΙΦΑ συνεχίζονται, παρά το γεγονός ότι μετά την αναγγελία της παραίτησης του Ζεπ Μπλάτερ από την προεδρία της, τα περισσότερα ΜΜΕ έχουν ρίξει τους τόνους και έχουν υποβαθμίσει το θέμα. Στο ίδιο μήκος κύματος με τα ΜΜΕ κινείται και η ηγεσία της ΟΥΕΦΑ. Ο Πλατινί και η παρέα του προσπαθούν να βρουν τρόπους διαχείρισης της κρίσης, αφού γνωρίζουν ότι η περαιτέρω όξυνση της αντιπαράθεσης θα δημιουργήσει προβλήματα και θα θέσει σε κίνδυνο τη διασφάλιση των «χορηγιών» από τις πολυεθνικές.

Μετά την ανακοίνωση της παραίτησης Μπλάτερ, η οποία θα γίνει προς το τέλος του χρόνου, οπότε θα διεξαχθούν και οι εκλογές της ΦΙΦΑ, άπαντες ανακοινώνουν ότι προσπαθούν για την εξυγίανση του ποδοσφαίρου και προσπαθούν να πείσουν ότι θα χυθεί άπλετο φως στο σκάνδαλο της διαφθοράς. Την εικόνα της συναίνεσης ανέτρεψαν οι εισαγγελικές αρχές της Ελβετίας, που επιβεβαίωσαν τα δημοσιεύματα που μιλούσαν για έφοδο στα κεντρικά της ΦΙΦΑ και κατάσχεση υλικού και από το γραφείο του Μπλάτερ. Το BBC ανέφερε ότι έχουν ήδη απαγγελθεί κατηγορίες σε υψηλόβαθμα στελέχη της ΦΙΦΑ, χωρίς όμως να αναφερθεί σε ονόματα, και τόνισε ότι οι εξελίξεις αναμένονται ραγδαίες.

Είναι η πρώτη φορά που εμπλέκεται το όνομα του Μπλάτερ στον κατάλογο των πιθανών κατηγορούμενων και αυτό μπορεί να δρομολογήσει εξελίξεις συντομότερα από τον προγραμματισμό της ΦΙΦΑ. Ενας ακόμη ποινοκέφαλος που θα δημιουργήσει νέες εντάσεις είναι η προσπάθεια των βρετανικών ομοσπονδιών να αφαιρεθεί η διοργάνωση του Μουντιάλ του 2022 από το Κατάρ και να κατοχυρωθεί στο Λονδίνο. Το επιχείρημα είναι ότι η επιλογή ήταν προϊόν συναλλαγής και γι' αυτό θα πρέπει να ακυρωθεί, για να δείξει ότι η νέα διοίκηση της ΦΙΦΑ θα είναι αμείλικτη σε υποθέσεις διαφθοράς. Προς το παρόν, το αίτημα τέθηκε για να γίνουν στο παρασκήνιο οι απαραίτητες «ζυμώσεις» και μόνο αν εξασφαλιστεί ότι μπορεί να πραγματοποιηθεί, θα τεθεί επίσημα και πιο επιτακτικά.

Δε συμβαίνει όμως το ίδιο και με το Μουντιάλ του 2018 που θα πραγματοποιηθεί στη Ρωσία, αν και υπάρχουν καταγγελίες για εξαγορά ψήφων. Μάλιστα, η ρωσική ποδοσφαιρική ομοσπονδία ήταν μαζί με την ισπανική οι μόνες ευρωπαϊκές που στήριξαν τον Μπλάτερ στην πρόσφατη εκλογή του και συνεπώς θα έπρεπε να βρίσκεται στη δίνη του κυκλώνα. Επειδή όμως η Ρωσία δεν είναι Κατάρ και επειδή πρέπει να τηρηθούν και κάποιες ισορροπίες, όπως όλα δείχνουν, ο Πούτιν και η παρέα του θα υποδεχτούν ως οικοδεσπότες το νέο πρόεδρο της ΦΙΦΑ.

Προετοιμασίες για την «επόμενη μέρα»

Η απόφαση της Ενωσης Ποδοσφαιρικών Σωματείων Θεσσαλίας (ΕΠΣΘ) να προσφύγει σε πολιτικά δικαστήρια, ζητώντας την έκπτωση της διοίκησης της ΕΠΟ, ήταν ένα από τα βασικά θέματα της αθλητικής επικαιρότητας την βδομάδα που πέρασε. Παρά το γεγονός ότι το Ειρηνοδικείο Αθηνών απέρριψε την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων της ΕΠΣΘ, ορίζοντας τη συζήτηση της υπόθεσης στις 18 Νοέμβρη, το θέμα αξίζει το σχολιασμό, γιατί μπορεί να οδηγήσει σε εξελίξεις στο ελληνικό ποδόσφαιρο.

Καταρχάς, θα πρέπει να τονιστεί ότι η πρώτη αμφισβήτηση του αυτοδιοίκητου της ΕΠΟ, μετά το νόμο Κοντονή, είναι «εσωτερική», επιβεβαιώνοντας τις διεργασίες που υπάρχουν στο ποδοσφαιρικό παρασκήνιο. Το δεύτερο σημείο που θα πρέπει να τονιστεί είναι ότι παρέμβαση υπέρ της ΕΠΟ έκαναν 41 Ενώσεις και οι ΠΑΕ Ολυμπιακός, Αστέρας Τρίπολης και Ατρόμητος. Αυτό σε απλά ελληνικά σημαίνει ότι 13 Ενώσεις, που στις εκλογές είχαν ψηφίσει υπέρ της σημερινής διοίκησης διαφοροποιήθηκαν, επιλέγοντας να κρατήσουν στάση ουδετερότητας. Υπάρχει πλέον ένας «πυρήνας», που θα συμφωνούσε σε «αλλαγή σελίδας», αν υπήρχε το αντίπαλο δέος στον πρόεδρο του Ολυμπιακού Βαγγέλη Μαρινάκη και την ερυθρόλευκη κυριαρχία. Το τρίτο σημείο που πρέπει να σχολιαστεί είναι ότι η ΕΠΣ Θεσσαλίας είναι της άμεσης επιρροής του Αχιλλέα Μπέου, ο οποίος το τελευταίο χρονικό διάστημα βρίσκεται σε μετωπική σύγκρουση με τον πρόεδρο της ΕΠΟ Γιώργο Γκιρτζίκη. Ο πρόεδρος της ΕΠΣΘ Τάσος Μπαζιάκας είναι αντιδήμαρχος Βόλου, έχει εκλεγεί με το ψηφοδέλτιο του Μπέου και δηλώνει ότι θα επιμείνει και δε θα κάνει πίσω, όπως έκαναν πριν δυο χρόνια οι Ενώσεις Ηρακλείου και Κιλκίς, οι οποίες είχαν πάρει πίσω την προσφυγή τους κόντρα στη διοίκηση της ΕΠΟ.

Δεν ξέρουμε αν θα επιμείνουν στη σκληρή γραμμή μέχρι το τέλος, όμως είναι σίγουρο ότι ο λόγος που ξεκίνησε ο «αγώνας» ενάντια στην ΕΠΟ είναι οι ενδοκαπιταλιστικές κόντρες και η προσπάθεια του Μπέου να στείλει μήνυμα προς κάθε κατεύθυνση ότι δε θα δεχτεί να γίνει ο αποδιοπομπαίος τράγος. Τέταρτο σημείο είναι ο τρόπος αντιμετώπισης του θέματος από τις εφημερίδες και τα ΜΜΕ. Παρά το γεγονός ότι ενδεχόμενη αποδοχή του αιτήματος της ΕΠΣΘ από το Ειρηνοδικείο Αθηνών θα μπορούσε να οδηγήσει σε αποκλεισμό των ελληνικών ομάδων από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις, το θέμα επί της ουσίας «θάφτηκε». Εχουμε γράψει αρκετές φορές, ότι ο δημοσιογραφικός εσμός είναι αναπόσπαστο μέρος της «παράγκας» και ο βασικός του ρόλος είναι να προσπαθεί να πείσει τους φιλάθλους ότι όλα πάνε καλά στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Εχοντας μάθει να σιτίζονται από τον εκάστοτε «δυνατό άντρα» του επαγγελματικού ποδοσφαίρου, πέρασαν το θέμα στα ψιλά και περιμένουν να δουν πού θα κάτσει η «μπίλια», για να διαλέξουν με ποιον θα παν και ποιον θ' αφήσουν.

Προς το παρόν, ο Μαρινάκης και οι συνεργάτες του δείχνουν να έχουν τον πρώτο λόγο, παρά το γεγονός ότι στο σύνολο των μελών του ΔΣ της ΕΠΟ που απολογήθηκαν στον ανακριτή για το σκάνδαλο της εγκληματικής οργάνωσης στο ποδόσφαιρο επιβλήθηκαν περιοριστικοί όροι και η μη ενασχόλησή τους με το ποδόσφαιρο. Κομβικής σημασίας για τις εξελίξεις θα είναι η απολογία του Μαρινάκη, η οποία αναμένεται τις επόμενες μέρες, εκτός και αν του δοθεί εκ νέου αναβολή.

Τέλος, το πέμπτο σημείο που θα πρέπει να σχολιάσουμε είναι η άποψη των φιλάθλων για όσα συμβαίνουν στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Αρκεί να ανοίξει συζήτηση για το θέμα της ΕΠΟ στο καφενείο ή σε άλλο χώρο συνάντησης για να καταλάβουμε ότι η συντριπτική πλειοψηφία των φιλάθλων είναι με το μέρος της ΕΠΣΘ, θεωρώντας ότι κάτι πρέπει να γίνει για να «καθαρίσει» το ελληνικό ποδόσφαιρο από τα λαμόγια. Την ίδια αίσθηση θα αποκομίσει και όποιος κάνει μια περιήγηση στα αθλητικά sites και διαβάσει τα σχόλια κάτω από τα δημοσιεύματα που αναφέρονται στην ΕΠΟ και τα δρώμενα στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Ακόμη και μια μερίδα των οπαδών του Ολυμπιακού παραδέχεται ότι τα πράγματα έχουν «ξεφύγει» και είναι αναγκαίο να μπει ένα τέλος στην ασυδοσία που επικρατεί.

Από τα παραπάνω μπορούμε να συμπεράνουμε ότι το επόμενο διάστημα θα έχουμε εξελίξεις, χωρίς όμως να υπάρξει αλλαγή στην ερυθρόλευκη κυριαρχία. Η σημερινή ηγετική ομάδα θα αναδιοργανωθεί για να ξεπεράσει τους περιοριστικούς όρους που έχουν επιβληθεί στα μέλη της, μπορεί να υπάρξει και νέα ηγεσία στην ΕΠΟ, εξαιτίας των δικαστικών αποφάσεων, όμως από τη στιγμή που δεν υπάρχει αντίπαλο δέος στον Μαρινάκη οι πιθανότητες «αλλαγής» είναι μικρές. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το επαγγελματικό ποδόσφαιρο είναι μπίζνα που αποφέρει κέρδη στους καπιταλιστές και γι' αυτό ο βασικός λόγος των αντιπαραθέσεων μεταξύ τους είναι ο τρόπος που μοιράζεται η «πίτα» και όχι η εξυγίανση του αθλήματος.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

Οι FENTAGIN (οργανωμένοι οπαδοί του Ατρόμητου) είναι γνωστοί για τις πολιτικές παρεμβάσεις τους στην εξέδρα του γηπέδου του Περιστερίου. Στον αγώνα κόντρα στον Παναθηναϊκό σήκωσαν το πανό της φωτογραφίας, καταγγέλλοντας τη δολοφονία των τεσσάρων εργατών στα ΕΛΠΕ.

ΣΙΝΕΜΑ

ΕΡΙΚ ΛΑΡΤΙΓΚΟ

Οικογένεια Μπελιέ

Η γαλλική ταινία που έκοψε εφτά εκατομμύρια εισιτήρια στη Γαλλία και πήρε διανομή σε πάρα πολλές χώρες θα προβάλλεται από αυτήν την εβδομάδα στους κινηματογράφους. Πρωταγωνίστρια είναι η έφηβη Πολά, της οποίας οι γονείς και ο μικρότερος αδερφός είναι κωφάλαλοι, ενώ η ίδια όχι. Η Πολά έχει αναλάβει μεγάλες ευθύνες απέναντι στην οικογένειά της, καθώς είναι αυτή που τους βοηθά με τη φάρμα τους. Ο καθηγητής μουσικής της ανακαλύπτει ότι η Πολά έχει ταλέντο στο τραγούδι και την παρακινεί να λάβει μέρος σε ένα διαγωνισμό, προκειμένου να πάει σε αντίστοιχο σχολείο στο Παρίσι.

Σε πρώτο επίπεδο, πρόκειται για μια ταινία ενηλικίωσης, καθώς η μικρή Πολά ανακαλύπτει τον εαυτό της και τις επιθυμίες της, τις διεκδικεί και διαφοροποιεί την τύχη της σε σχέση με την οικογένειά της. Το πιο ενδιαφέρον στοιχείο στην ταινία όμως είναι ο χειρισμός της διαφορετικότητας. Ο τρόπος δηλαδή που η κοινότητα αντιμετωπίζει την οικογένεια Μπελιέ, της οποίας ο πατέρας μάλιστα κατεβαίνει για δήμαρχος, και ταυτόχρονα ο τρόπος που αντιμετωπίζει η οικογένεια το μέλος που δεν είναι κωφάλαλο.

Η ταινία αποτελεί τυπικό δείγμα μελοδράματος, στην καλή του εκδοχή. Η αρκετή δόση συγκίνησης και χιούμορ ταυτόχρονα, και φυσικά το χάπι εντ στο τέλος προδιαθέτουν για μια ταινία που εύκολα το κοινό μπορεί να αγκαλιάσει, ειδικά αν συνυπολογίσει κανείς και το θέμα της αναπηρίας... Ο σκηνοθέτης καταφέρνει να αντιμετωπίσει το ζήτημα αυτό με μια ιδιαίτερη τρυφερότητα και με έντονο χιούμορ που διώχνει την πιθανή αμηχανία. Και φυσικά, σε μια ταινία αυτού του είδους δεν πιστεύουμε να υπάρχει κάποιος που να ήθελε να δει τις δυσκολίες των κωφάλαλων ή πιθανό ρατσισμό που έχουν υποστεί ή κάτι σχετικό...

ΑΛΕΞΑΝΤΡ ΝΤΟΒΖΕΝΚΟ

Σβενιγκόρα

Η εταιρία διανομής NEW STAR προβάλλει στον κινηματογράφο «Αλκυονίς» την ταινία που αδιαμφισβήτητα αποτελεί την καλύτερη επιλογή γι' αυτήν την εβδομάδα.

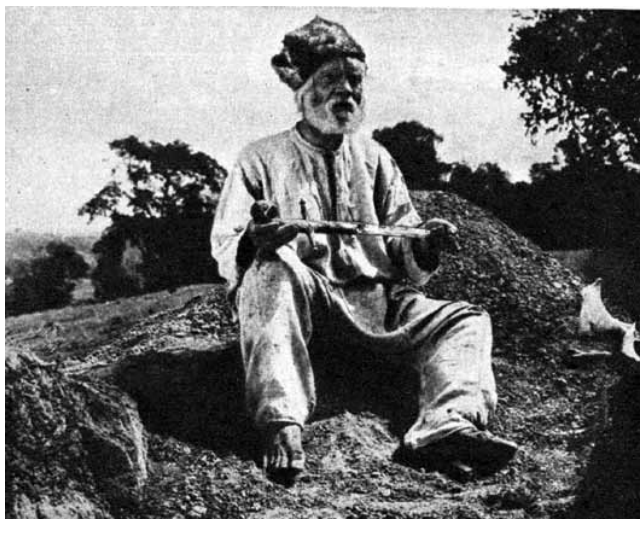

Ο Ντοβζένκο δε χρειάζεται συστάσεις. Αποτελεί ένα από τα «ιερά τέρατα» του σοβιετικού κινηματογράφου. Στη συγκεκριμένη ταινία, ένας γέροντας έχει δυο εγγονούς. Ο ένας ενσαρκώνει τον ιδανικό άνθρωπο της επανάστασης, μακριά από προλήψεις, που μορφώνεται και δουλεύει για το χτίσιμο του νέου κόσμου. Ο άλλος είναι ένας ανόητος ρέμπελος, ο οποίος τάσσεται με τους ουκρανούς εθνικιστές. Ο γέροντας εξιστορεί το μυστήριο της σπηλιάς του βουνού Σβενιγκόρα στα δύο εγγόνια του, και αυτά με τη σειρά τους αρχίζουν να ψάχνουν γι' αυτό. Ταυτόχρονα, όμως, ψάχνουν για τον δικό τους θησαυρό, τα όνειρά τους

Dixi et salvavi animam meam

Συμ-φονιάδες

Πρώτη φορά «αριστερό» μνημόνιο

Τέρμα τα φράγκα (και τα ευρώ και τα ψιλά τέρμα)

Πολύ αργά γι' αλήθειες συριζαίοι...

Τα ζητούμενα παραμένουν

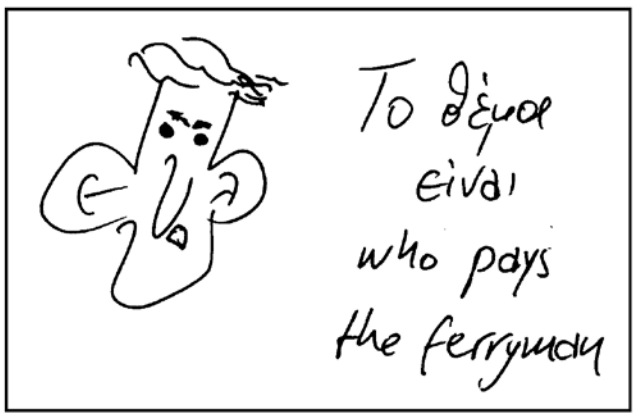

➤ Αριθμός «επίσημων» ανέργων στις ΗΠΑ (1952-1976): 1952 2 εκατομμύρια, 1953 2 εκ., 1954 4 εκ., 1955 3 εκ., 1956 5 εκ., 1957 4 εκ., 1958 4 εκ., 1959 5,5 εκ., 1960 5 εκ., 1961 4 εκ., 1962 3,5 εκ., 1963 3 εκ., 1964 3 εκ., 1965 2,5 εκ., 1966 2,8 εκ., 1967 3 εκ., 1968 3,7 εκ., 1969 4,7 εκ., 1970 5,5 εκ., 1971 5,2 εκ., 1972 4,5 εκ., 1973 6,5 εκ., 1974 9 εκ., 1975 8 εκ., 1976 7,84 εκ., 2009 15,3552 εκ.

➤ Στη διάρκεια της πρώτης κρίσης της βιομηχανικής περιόδου στα 1816, σ' όλη την Ευρώπη, οι μισθοί μειώθηκαν κατά 50% σε σχέση με το 1810.

➤ Και στην κρίση του 1825 στην Αγγλία, η μείωση στους μισθούς άγγιξε ανάλογα επίπεδα.

➤ Η τρίτη οικονομική κρίση της σύγχρονης εποχής στα 1836, έφερε για πρώτη φορά μια ελάττωση των μισθών όχι μόνο στην Αγγλία, αλλά και στις Ενωμένες Πολιτείες.

➤ Στη διάρκεια της κρίσης του 1847 η φτώχεια ήταν τόσο μεγάλη που στο Παρίσι χάθηκε η έννοια του μέσου μισθού. Πολλοί εργάτες αποδέχονταν οποιαδήποτε πληρωμή προκειμένου να επιζήσουν.

➤ 1857: Σ' αυτήν την κρίση τα αφεντικά της Αγγλίας μείωσαν όλους τους μισθούς. Στη βιομηχανία σιδήρου οι μειώσεις ήταν 15% κατά μέσο όρο και σε μερικές περιπτώσεις έφταναν μέχρι και 30%.

➤ Μετά την Κομμούνα του Παρισιού έγινε μια μείωση μισθών σε όλη την Ευρώπη. Στις ΕΠΑ στα 1873 έφθασε και το 10% κατά μέσο όρο.

➤ Οι υφαντουργοί, οι μεταλλουργοί και οι μεταλλωρύχοι δέχτηκαν βασικά τα πυρά της κρίσης του 1882: η μείωση των μισθών στις ΕΠΑ κυμαινόταν μεταξύ 15 και 20%.

➤ Στην κρίση του 1890 τα ημερομίσθια των υπερειδικευμένων εργατών ελαττώθηκαν κατά το 1/5. Το 1893 οι μισθοί της μεταλλουργικής βιομηχανίας μειώθηκαν κατά 25% και στα 1894 της βιομηχανίας μετάλλου κατά 40%.

➤ 1900: Ο αιώνας που άρχισε, αναγγέλθηκε στους εργάτες με μείωση στους μισθούς τους: στην Αγγλία μεταξύ του 20% και 25%, στη Γαλλία μέχρι 30%.

➤ Η κρίση του 1907 ήταν αφορμή για μείωση μισθών, στις ΕΠΑ κατά 18% (που έφθασε μέχρι και 40%). Το ίδιο συνέβη στην Αγγλία και στην υπόλοιπη Ευρώπη.

➤ Στο τέλος του πολέμου του 1914-1918 στην αναστατωμένη από τον πληθωρισμό Ευρώπη η ελάττωση των μισθών ήταν ανυπολόγιστη. Στην Αγγλία το 1922 τα αφεντικά κατόρθωσαν, παίρνοντας αφορμή από την κρίση, να επιβάλουν αποδοχές κατά 36% μικρότερες από εκείνες του 1920.

➤ Στη διάρκεια της μεγάλης κρίσης του 1929 το ρεκόρ στη μείωση μισθού το είχαν οι Ενωμένες Πολιτείες: 39%. Στη Γερμανία το 1931 ήταν 20% για τους δημόσιους υπάλληλους και 15% για τους εργαζόμενους σε ιδιωτικές εταιρίες.

➤ 1937: Ηταν κατά κύριο λόγο κρίση αμερικανικής προέλευσης. Η σταθερή πλέον μείωση στους μισθούς έφθασε το 25% στα υφαντουργεία και το 20% στη βιομηχανία αυτοκινήτων.

➤ Με το τέλος του δεύτερου παγκόσμιου πολέμου οι εργαζόμενοι στις μη πολεμικές βιομηχανίες δέχτηκαν το 1945 μια μισθολογική ελάττωση 10%. Οι πληρωμές των εργαζομένων στις πολεμικές βιομηχανίες μειώθηκαν κατά 31% (επέστρεψαν στα επίπεδα του 1942).

➤ Στην κρίση του 1948 οι εργάτες μετάλλου δέχτηκαν μείωση της αγοραστικής τους δύναμης κατά 25%.

➤ Οι μισθοί ήδη είχαν μπλοκαριστεί στις ΕΠΑ με διάταγμα του προέδρου το 1951. Η κρίση του 1953 σταθεροποίησε τις μειώσεις.

➤ Μια γενική ελάττωση της πραγματικής αξίας των μισθών παρατηρήθηκε και στη Γαλλία με την εξαθλίωση του 1957. Στη συνέχεια η τάση γενικεύτηκε στην υπόλοιπη Ευρώπη.

➤ Η ύφεση του 1960 ήταν μια δικαιολογία για την επίσημη πολιτική του περιορισμού των μισθών στην Αγγλία και σ' όλη σχεδόν την Ευρώπη. Εφτασε στο μάξιμουμ το 1961.

➤ Και πάλι η Αγγλία γίνεται η «πρωτοπορία» στις μισθολογικές μειώσεις το 1966. Η κυβέρνησή της καθόρισε το μπλοκάρισμα των μισθών για έξι μήνες. Η αύξηση των τιμών έκανε τα υπόλοιπα.

➤ Στα 1970 ήταν η σειρά των Ενωμένων Πολιτειών να αποδώσουν στο κόστος εργασίας την πηγή όλων των κακών. Η κυβέρνηση της Ουόσινγκτον μπλοκάρισε όλους τους μισθούς.

➤ Η αύξηση των μισθών στα 1973 συνέπεσε με τη διεθνή πολιτική των απολύσεων που θα «εφησυχάσουν» την αγορά της εργασίας. Παρατηρήθηκε φοβερή μείωση της αγοραστικής δύναμης των μισθοσυντήρητων.

➤ «Οι αληθινές Επαναστάσεις, εκείνες που δεν περιορίζονται στο να μεταβάλλουν τους πολιτικούς τύπους και το κυβερνητικό προσωπικό, μα που μεταμορφώνουν τους θεσμούς και μετατοπίζουν την ιδιοχτησία, επιτελούνται για πολύν καιρό αθέατα, πριν ξεσπάσουν φανερά κάτω απ' την επίδραση τυχαίων περιστατικών» (Αλμπέρ Ματιέ, «Ιστορία της Γαλλικής Επανάστασης», πρώτος τόμος, 1946).

➤ Ο (καθόλου κύριος) Α. Δριμιώτης (Καθημερινή, 7-6-2015) έρχεται να επιβεβαιώσει ένα (κάπως παλιότερο) σύνθημα: «Αλήτες-ρουφιάνοι-δημοσιογράφοι», σε «πόνημά» του. «Τέσσερις από τους τραυματίες κατέληξαν» - όχι πέθαναν (για δολοφονήθηκαν ούτε λόγος) που είναι πιο φορτισμένο. Και, βέβαια, στο ρεπορτάζ της Καθημερινής στο οποίο αναφέρεται τα της σχετικής παραγράφου αφορούν δηλώσεις των ΕΛΠΕ και μπαίνει και λιγουλάκι δήλωση των εργαζομένων. (Την δήλωση του υπουργού Λαφαζάνη ας την πάρουμε για... ανέκδοτο). Γράφει πιο κάτω ότι «πριν ολοκληρωθεί οποιαδήποτε διερεύνηση, είχαμε βρει τον ένοχο και τον καταδικάσαμε». Στα παπάρια του, δηλαδή, αν οι εργαζόμενοι αναφέρθηκαν σε «εργολαβική εταιρία που ανέλαβε τη συντήρηση της μονάδας (που) απασχολούσε ανειδίκευτο προσωπικό σε 12ωρη και 16ωρη βάση με πολύ χαμηλές αμοιβές»... Η «αντιπαράθεσή» του σε υπεράσπιση του καπιταλισμού (εννοείται) γίνεται με εκτενή αναφορά στο Τσερνόμπιλ. (Αν του μιλήσει κανείς για «παλινορθωμένο καπιταλισμό» μάλλον δε θα το καταλάβει). Λογικό (γι' αυτόν και τα αφεντικά του) να έχει αυτή τη θέση, ως σύμβουλος επιχειρήσεων (αλήθεια πόσα παντελονιάζει το μήνα;). Και κάτι τελευταίο: το ανεκδοτάκι περί κομμουνισμού-καπιταλισμού που διατείνεται ότι προέρχεται από την Πολωνία, έχει άλλη προέλευση: από το λεγόμενο «Ράδιο Γιερεβάν», το «ράδιο αρβύλα» θα λέγαμε την εποχή του Μπρέζνιεφ (στην ελληνική έχει κυκλοφορήσει και βιβλίο...).

Βασίλης

και την ευτυχία τους. Ετσι, ο γέροντας με το θρύλο του χαμένου θησαυρού που πιστεύεται ότι είναι θαμμένος σε αυτήν τη σπηλιά αποτελούν το συνδετικό κρίκο από το μακρινό παρελθόν της Ουκρανίας στο επαναστατικό παρόν της, αντλώντας πολλά στοιχεία από την ιστορία και τη λαογραφία της. Η ταινία, διατρέχοντας αιώνες ιστορίας, φτάνει στο παρόν που σημαδεύεται από τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, την Οκτωβριανή Επανάσταση και τον εμφύλιο.

Βλέποντας την ταινία του ομοτέχνου του, ο Σεργκέι Αϊζενστάιν δήλωσε: «Σήμερα για μια στιγμή θα μπορούσε να σβήσει το φανάρι του Διογένη: Ενας άνδρας στάθηκε μπροστά μας... Ενας κύριος του εαυτού του. Ενας κύριος του είδους του. Ενας δάσκαλος της προσωπικότητάς του... Ο άνθρωπος αυτός που δημιούργησε το καινούργιο στον κινηματογράφο».

Η «Σβενιγκόρα» αποτελεί αιτία και αφορμή για περαιτέρω σκέψη πάνω σε πλέον σημαντικά ζητήματα. Γι' αυτό, παρά το γεγονός ότι έχει γυριστεί το 1928, θα παραμένει πάντα μια ταινία που πρέπει να έχει δει κανείς.

Ελένη Π.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ **«Ξενοφοβίλ» ανακουφίζει αποτελεσματικά από την ξενοφοβία**

Το περασμένο Σάββατο στο Μοναστηράκι είχε... event. Κάτι τύποι με λευκά μπλουζάκια μοίραζαν ένα κουτί που θύμιζε κουτί φαρμάκου. Οποιος το άνοιγε έβρισκε ένα τάχαμου αντιρατσιστικό κείμενο και μερικές τσίχλες γνωστής εταιρίας (με γεύση μαστίχας, αν εννοείτε). Είναι, λέει, μια πρωτοβουλία της πρεσβείας της Νορβηγίας στην Αθήνα, την οποία διεξάγει το «Ινστιτούτο Νέοι Ηγέτες – Η Εξέλιξη», του οποίου «πρωταρχικός στόχος είναι η κατάρτιση της επόμενης γενιάς της πολιτικής ηγεσίας, η οποία θα προέρχεται από ολόκληρο το πολιτικό φάσμα της Ελλάδας» και «ιδρύθηκε από μία ομάδα νέων δημοκρατών» κτλ. κτλ. Από το περιεχόμενο και το ύφος του κειμένου μπορείτε να καταλάβετε περί τίνος πρόκειται, αλλά θα καταλάβετε περισσότερα αν σας πούμε ότι πρώτη μούρη σ' αυτό το «ινστιτούτο» είναι κάποιος Ζαν-Ντανιέλ Κολομπανί. Καμιά σχέση με τον συνεπώνυμο αρθρογράφο της Monde. Αλλωστε, ο περί ου ο λόγος παλαιότερα λεγόταν Jean Daniel Nachit (του Αμπντέλ Σαλάμ), όπως προκύπτει από ερώτηση που κατέθεσαν στη Βουλή το 2011 εννέα βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, μεταξύ των οποίων ο σημερινός πρωθυπουργός Τσίπρας και τρεις σημερινοί υπουργοί (Λαφαζάνης, Κουράκης, Δρίτσας). Τι κατήγγειλαν οι βουλευτές; Οτι ο περί ου ο λόγος είχε μια άλλη ΜΚΟ, ονόματι «Ενωση Μεταναστών Ελλάδας», ότι συμμετείχε σε επιτροπή με έναν τύπο από τον Αγιο Παντελεήμονα που μοίραζε φυλλάδια της Χρυσής Αυγής, ότι ήταν αρθρογράφος της φυλλάδας του Καρατζαφέρη και πρόεδρος μιας βραχύβιας «Επιτροπής Αντιρατσισμού και Μετανάστευσης» του ΛΑΟΣ, ότι είχε εισπράξει τα συγχαρητήρια του Μπουμπούκου (τότε γκεσέμι του καρατζαφερισμού) διότι «είναι αυτός που δημοσίως και αρμοδίως έχει καταγγείλει τη βάσει σχεδίου ισλαμοποίηση της χώρας» και «είναι εκείνος που εκ μέρους των μεταναστών ζητά αυστηρότερη μεταναστευτική πολιτική» κτλ. κτλ. Πώς βρέθηκε ο εν λόγω Κολομπανί συνεργάτης της πρεσβείας της Νορβηγίας σε... αντιρατσιστικά προγράμματα; Εύκολη είναι η απάντηση, δε χρειάζεται να σας τη γράψουμε εμείς.

ΥΓ. Οπως ανακοινώθηκε, στην εκδήλωση ήταν παρών και ο γνωστός «σόουμαν» Γιάννης Ζουγανέλης! Από το ΕΚΚΕ της μεταπολίτευσης στην «αυλή» του Λαλιώτη και τώρα... χέρι-χέρι με τον Κολομπανί.

◆ 'Η κάνεις προπαγάνδα ή δεν κάνεις. Βουρ στον πατσά και όχι μεσοβέζικα πράγματα. Ετσι, η φυλλάδα που ξεκίνησε με τον Καζάκη και κατέληξε με τον Καμμένο έδωσε με πρωτοσέλιδο τίτλο την ουσία των τελευταίων εξελίξεων. Με ύφος ταλαίπωρων μουσικών, Σόιμπλε, Μέρκελ και Γιούνκερ στέκονται σούζα μπροστά στη μπαγκέτα του μαέστρου Αλέξη (γειάσου Τσίπρα, ξεπέρασες και τον φον Κάραγιαν). Το κείμενο που συνοδεύει το σκίτσο είναι πραγματικά ξεκαρδιστικό: *«Η αριστοτεχνική τακτική διαπραγμάτευσης της ελληνικής κυβέρνησης βασίστηκε στη φιλοσοφία του chicken game. Ο έλληνας πρωθυπουργός γνώριζε ότι θα κερδίσει όποιος έχει πιο γερά νεύρα. Εμείς παραμείναμε ψύχραιμοι, αναβαθμίσαμε τη διαπραγμάτευση σε πολιτικό επίπεδο, απομονώσαμε τον Σόιμπλε. Οι δανειστές εκνευρίστηκαν ... έχασαν τον έλεγχο ... ακόμη και η κατάπτυστη πρόταση Γιούνκερ προβλέπει πρωτογενές πλεόνασμα που δίνει στην Ελλάδα ανάσα 14 δισ. ευρώ την επόμενη 4ετία ... Αλλά ο Τσίπρας δεν αρκείται σε αυτό. Θέλει να βάλει τέλος στα μνημόνια, μια για πάντα»*!!!!

◆ **Ολοι εσείς που μέχρι χτες ήσασταν μόνο Πάμε Στοίχημα, φραπέ και τάβλι, με την κρίση γίνατε έλληνες πατριώτες. Είστε απλά αμόρφωτοι, ηλίθιοι μικροαστοί – Α (σύνθημα σε πλατεία στις Συκιές Θεσσαλονίκης)**

Πω, πω, τους τσάκισες, μεγάλε. Δε θα μπορούν να κοιμηθούν το βράδυ από τις τύψεις που τους δημιούργησες, αδιάφθορε.

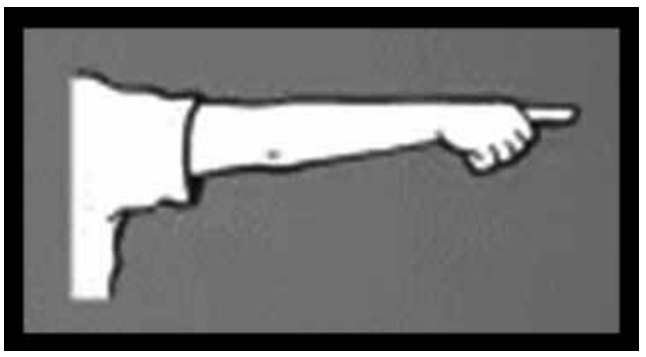

Λαφαζάνης και σία

Φλας αριστερά, στροφή δεξιά

Την περασμένη Τρίτη, 22 βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ έστειλαν επιστολή στους Τσίπρα, Σκουρλέτη, Στρατούλη και Σαγιά, με την οποία παρακαλούσαν «όπως κατατεθεί άμεσα προς ψήφιση στην Ολομέλεια της Βουλής το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης για την επαναφορά των ΣΣΕ και του κατώτατου μισθού καθώς και για την μη εφαρμογή των υπαρχόντων μνημονιακών διατάξεων, που προβλέπουν νέες μειώσεις των κύριων και επικουρικών συντάξεων». Η σύνθεση των βουλευτών είναι... διαφραξιακή, όμως η πλειοψηφία ανήκει στην «αριστερή πλατφόρμα». Την πρωτοβουλία είχε ο Σταθάς, παλιός πασόκος συνδικαλιστής που έχει μεταγραφεί εδώ και καιρό στον ΣΥΡΙΖΑ.

Ο Σταθάς δήλωσε στον Παπαχρήστου των «Νέων» ότι με την κίνησή τους αυτή θέλησαν «να δείξουν προς τους έξω ότι εκτός από αυτούς που πιέζουν εκβιαστικά για μια συμφωνία εις βάρος του λαού, υπάρχει και η δική μας άποψη ότι πρέπει να καταργηθούν τα Μνημόνια (και οι «έξω» έπαθαν μια τρομάρα άλλο πράγμα!). Ξεκαθάριζε, δε, ότι είναι άλλο πράγμα η επιστολή και άλλο η θέση που κάθε βουλευτής θα κρατήσει στην ψηφοφορία. Για την κυβέρνηση δεν ήταν, φυσικά, ό,τι καλύτερο αυτή η κίνηση. Προκειμένου να αποφύγει τη φιλολογία περί τριγμών στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ και της κοινοβουλευτικής του ομάδας, το Μαξίμου διέρρευσε πως «η επιστολή αυτή αποτελεί ένα ισχυρό διαπραγματευτικό χαρτί στα χέρια του Αλέξη Τσίπρα απέναντι στους δανειστές για τα εργασιακά και την επαναφορά των συλλογικών συμβάσεων εργασίας», αφήνοντας να εννοηθεί ότι πρόκειται για κίνηση των βουλευτών σε συνεννόηση με το Μέγαρο Μαξίμου. Αν συνέβαινε κάτι τέτοιο, όμως, ποτέ δε θα το έλεγαν, γιατί έτσι ακύρωσαν την όποια διαπραγματευτική αξία μπορούσε να έχει η επιστολή των βουλευτών στα χέρια του Τσίπρα. Στις Βρυξέλλες, τη Φρανκφούρτη και το Βερολίνο πληροφορούνται ό,τι λέγεται ή γράφεται στην Αθήνα, οπότε αν ο Τσίπρας τους έλεγε πως πρέπει να καταλάβουν ότι δέχεται μεγάλη πίεση από το κόμμα του και ότι ενδεχομένως να μην μπορούσε να περάσει τη συμφωνία από τη Βουλή, θα του απαντούσαν αμέσως ν' αφήσει τα σάπια, γιατί συνεργάτης του δήλωσε πως η κίνηση των βουλευτών ήταν συνεννοημένη.

Ολα δείχνουν πως πρόκειται περισσότερο για σόου διάφορων βουλευτών που κάνουν πρόβα για το πώς θα πουν το «ναι σε όλα», επικαλούμενοι τη «σωτηρία της χώρας». Θέλουν να πέσουν ηρωικά, διαφοροποιούμενοι στο στιλ από το «ψηφίζω με το πιστόλι στον κρόταφο» που είχε πει κάποτε η (συνάδελφός τους πλέον) Θεοδώρα Τζάκρη. Φυσικά, η επιστολή των 22 βουλευτών συζητήθηκε μόνο για μια μέρα. Την επομένη είχε ξεχαστεί, ενώ βέβαια δεν απασχόλησε καθόλου τη διαπραγμάτευση στις Βρυξέλλες, όπου ο Τσίπρας είχε ήδη πέσει «στα τέσσερα» μπροστά στην Μέρκελ, τον Ολάντ και τον Γιούνκερ.

Αναμφίβολα υπάρχει ένα μεγάλο ερωτηματικό για το πώς θα καταφέρει ο Τσίπρας να περάσει τη συμφωνία από τη Βουλή και για τις απώλειες που θα έχει ο ΣΥΡΙΖΑ (τα προηγούμενα μνημονιακά κόμματα που κυβέρνησαν είχαν απώλειες κάθε φορά που πήγαιναν στη Βουλή ένα μνημονιακό πακέτο, γιατί ν' αποτελέσει εξαίρεση ο ΣΥΡΙΖΑ;). Ομως, η ηγετική ομάδα της «Αριστερής Πλατφόρμας» έχει ήδη πάρει την απόφαση να στηρίξει τη μνημονιακή συμφωνία. Αυτή είναι εκτίμηση που γράφεται κατά κόρον στον αστικό Τύπο και ο ηγέτης αυτής της φράξιας Π. Λαφαζάνης, μετά από ένα πολιτικό «ατύχημα» που είχε στη Βουλή, επιβεβαίωσε αυτή την εκτίμηση. Το «μάζεμα» που προσπάθησε να κάνει εκ των υστέρων έκανε ακόμη πιο διαυγή τα πράγματα.

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, την Παρασκευή 5 Ιούνη, όπου παρίστατο ο Λαφαζάνης, στελέχη της αντιπολίτευσης προσπάθησαν να τον στριμώξουν, ζητώντας του να πάρει θέση για το 47σέλιδο κείμενο-πρόταση της συγκυβέρνησης, το περιεχόμενο του οποίου είχε διαρρεύσει σε γερμανική εφημερίδα. Ο Λαφαζάνης έδειξε αποφασισμένος να μην μπει σε μια τέτοια συζήτηση. Στον πασόκο Δριβελέγκα που έθεσε πρώτος το ερώτημα, ο Λαφαζάνης απάντησε: *«Εδώ δεν είναι ο τόπος να συζητήσουμε προτάσεις, μη προτάσεις, θέσεις, απόψεις, ούτε τη συμφωνία. Ευχαρίστως να συζητήσουμε σε άλλη θέση, υπό άλλες συνθήκες».*

Οταν υπέβαλε το ίδιο ερώτημα ο «γαλάζιος» Τραγάκης, ο Λαφαζάνης έδωσε την ίδια απάντηση. «Καλύτερα να μην απαντήσετε», τον ειρωνεύτηκε ο Τραγάκης, «διότι και εσείς έχετε διαβάσει τις σελίδες 41-43 από τις προτάσεις της ελληνικής κυβέρνησης στους θεσμούς». Ο Λαφαζάνης το γύρισε στο τσάμικο, απαντώντας ότι «η κυβέρνησή σας έχει κάνει εγκλήματα», ο προεδρεύων Χ. Αθανασίου, που δεν πήρε χαμπάρι τι προσπαθεί να βγάλει ο Τραγάκης, πήγε να κλείσει τη συζήτηση, όμως ο Τραγάκης επανήλθε, προκαλώντας τον Λαφαζάνη: «Δεν πήρα την απάντηση που ήθελα, κύριε πρόεδρε. Ενα απλό ερώτημα έκανα. Συμφωνείτε με τις προτάσεις της ελληνικής πλευράς προς τους εταίρους, ναι ή όχι;».

Εκεί ο Λαφαζάνης δεν άντεξε και πήρε θέση: *«Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι αυτό το κείμενο δεν είναι αυθεντικές πρωτογενείς προτάσεις. Είναι ένα κείμενο το οποίο είναι απόρροια ενός συμβιβασμού που έχει συντελεστεί κατόπιν πολύμηνων συζητήσεων με τους λεγόμενους θεσμούς και αυτό είναι μια πρόταση της κυβέρνησης κατ' ελάχιστο, προκειμένου να βρεθεί μια συμβιβαστική συμφωνία η οποία όμως να είναι θετική για την ελληνική πλευρά. Περί αυτού πρόκειται. Δεν πρόκειται για πρωτογενείς προτάσεις που έχουμε κάνει εμείς, αλλά προτάσεις που έχουν προκύψει μετά από συγκλίσεις και αμοιβαίες υποχωρήσεις προκειμένου να βρεθούν συναινετικές θετικές λύσεις σε μια συμφωνία».* Δεν παρέλειψε να συμπληρώσει ότι *«αυτά θα συζητηθούν στα πλαίσια της συμφωνίας, αν και εφόσον προκύψει, με τον τρόπο που ξέρετε, και στη Βουλή και βεβαίως στα κομματικά μας όργανα, και εκεί θα εκφράσουμε ο καθένας την άποψή του. Δεν είναι της ώρας όμως και δεν μπορώ να μπουν σε ένα δημόσιο διάλογο στην Επιτροπή μας. Βεβαίως είναι υπό συζήτηση και βεβαίως αναμένουμε το τελικό αποτέλεσμα για να το κρίνουμε και να πει ο καθένας την άποψή του».* «Ευχαριστώ, πήρα την απάντηση που ήθελα», έκλεισε το διάλογο ικανοποιημένος ο Τραγάκης.

Η άποψη Λαφαζάνη δεν επιδέχεται δεύτερης ανάγνωσης. Γνωρίζει τα πάντα για την πορεία της διαπραγμάτευσης και τη στηρίζει! Είναι έτοιμος να αποδεχτεί το συμβιβασμό, ακόμη και αν διαφωνεί. Φυσικά, ξέσπασε ο αναμενόμενος θόρυβος («ο Λαφαζάνης συμφωνεί με την κυβερνητική πρόταση» κτλ.), οπότε ο Λαφαζάνης έβαλε «συνεργάτες» του να καταγγείλουν «σκοπιμότητες και κακόγουστες εντυπωσιοθηρίες», τις οποίες υπηρετούν *«δημοσιεύματα που τον φέρουν να εκφράζει, με τη χθεσινή παρέμβασή του στην Επιτροπή Θεσμών της Βουλής, θετική γνώμη για το σύνολο των θέσεων που φέρονται ως "πρόταση" (σ.σ. δεν είναι πρόταση;) της ελληνικής κυβέρνησης προς τους "Θεσμούς"».* Και συνέχιζαν οι «συνεργάτες» του υπουργού: *«Ο Π. Λαφαζάνης στην παρέμβασή του στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας τόνισε κάτι πολύ διαφορετικό: ότι τις απόψεις του, όπως και όλα τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, για τις παραπάνω θέσεις και τη συνολική κυβερνητική "πρόταση", θα τις εκφράσει στην Κοινοβουλευτική Ομάδα και στα αρμόδια όργανα του κόμματος».* Το σχετικό Δελτίο Τύπου, μάλιστα, στάλθηκε δυο φορές (Παρασκευή και Σάββατο) από το Γραφείο Τύπου του ΥΠΑΠΕΝ.

Το συμπέρασμα είναι πως η «Αριστερή Πλατφόρμα» μπορεί να γκρινιάξει, αλλά την κυβέρνηση δε θα τη ρίξει. Και βέβαια, ο Π. Λαφαζάνης ξέρει πολύ περισσότερα για τις διαπραγματεύσεις, όπως επίσης ξέρει ότι η τελική συμφωνία θα είναι χειρότερη από τη 47σέλιδη πρόταση, την οποία ο ίδιος βλέπει με θετικό μάτι, ως πρόταση που οδηγεί σε «μια επωφελή συμφωνία για την ελληνική πλευρά». Εκτέθηκε, βέβαια, αλλά ας πρόσεχε. Ο Τραγάκης τον έκανε και... κελάηδησε.

βαθύ κόκκινο

Δύστηνος μοίρα;

Το όνομά του ήταν Τοφίκ Σράι. Ηταν Σαχράουϊ, με καταγωγή από τη Γκουλμίμ της υπό μαροκινή κατοχή Δυτικής Σαχάρας. Ηταν ένας από τους απεργούς πείνας της Υπατίας. Ηταν ο κιμπορντίστας των Al Musawat (Η Ισότητα), της μπάντας που με δική μας βοήθεια συγκρότησαν σαχράουϊ μετανάστες και έδωσε μερικές συναυλίες με τη σύμπραξη και ελλήνων μουσικών.

Η μπάντα σκόρπισε με το σκόρπισμα των μελών της. Αλλος γύρισε στην πατρίδα, άλλοι δοκίμασαν την τύχη τους στο δρόμο προς την Κεντρική Ευρώπη, διασχίζοντας όλη τη βαλκανική ενδοχώρα (Ελλάδα - Μακεδονία ή Αλβανία - Σερβία - Ουγγαρία - Αυστρία). Οι πιο τολμηροί άνοιξαν το δρόμο, οι άλλοι ακολούθησαν, παρά τις φρικτές ιστορίες που άκουγαν (κλοπές, ξυλοδαρμοί, φυλακίσεις). Η Ελλάδα της κρίσης και των Μνημονίων δεν τους εξασφάλιζε πλέον ούτε την επιβίωση. Οσοι ήταν απεργοί πείνας είχαν ήδη δοκιμάσει στο πετσί τους τη διάψευση των ελπίδων που κάποιοι προσπάθησαν να τους καλλιεργήσουν: ήταν και πάλι παράνομοι.

Ο Τοφίκ δοκίμασε την τύχη του τον περασμένο Δεκέμβρη. Νέο παιδί ήταν (στα 31 του χρόνια, σκληραγωγημένος, όπως όλοι οι Σαχράουϊ) τα κατάφερε. Δεν ξέρουμε τι τράβηξε στο δρόμο, όμως έφτασε στη Γερμανία, όπου ζήτησε πολιτικό άσυλο.

Πριν από ένα μήνα πέθανε! Από παθολογικούς λόγους μας είπαν, χωρίς ακόμη να έχουμε μάθει λεπτομέρειες. Δεν μάθαμε ούτε αν τάφηκε στη Γερμανία ή μπόρεσαν να τον στείλουν να ταφεί στην πατρίδα του. Και μάλλον δε θα μάθουμε ποτέ τι ρόλο έπαιξαν οι ταλαιπωρίες που πέρασε. Σημασία έχει ότι το αρμόνιο των Al Musawat σίγησε.

Δύστηνος μοίρα θα πει κάποιος. Αυτόν τον χαρακτηρισμό μπορείς να δώσεις αν παραβλέψεις το συγκλονιστικό γεγονός ότι ένας νέος Σαχράουϊ άφησε την τελευταία του πνοή σ' ένα γκρίζο δωμάτιο γερμανικού νοσοκομείου. Πώς βρέθηκε εκεί;

Η περίπτωση του Τοφίκ είναι χαρακτηριστική. Σπούδαζε στο Τμήμα Νομικής του Πανεπιστημίου του Μαρακές. Λίγο πριν τελειώσει τις σπουδές του, που θα του εξασφάλιζαν τον τίτλο ενός ακόμη ανέργου σαχράουϊ με πανεπιστημιακό πτυχίο, αποφάσισε ν' ακολουθήσει το δρόμο που με τόση γλαφυρότητα «ζωγράφιζαν» οι δουλέμποροι: «εδώ δεν έχουμε χαΐρι, στην Ευρώπη μπορούμε να μαζέψουμε λεφτά και μετά να γυρίσουμε, να κάνουμε οικογένεια και μια δικιά μας δουλειά».

Αστραφταν τα μάτια των νέων παιδιών σ' αυτά τα ακούσματα. Ακόμα και παιδιών σαν τον Τοφίκ, που σπούδαζαν, που είχαν μια μόρφωση. Μέχρι που έφτασε η ώρα της διάψευσης. Ο εγκλωβισμός στην Ελλάδα, το συνεχές κυνηγητό, το απλήρωτο μεροκάματο. Ο Τοφίκ πήγε σχολείο και έμαθε ελληνικά. Μιλούσε καλά, συγκροτημένα. Ηταν σαν να είχε πάρει απόφαση να μείνει στην Ελλάδα. Ομως στο πρόσωπό του ήταν πάντοτε ζωγραφισμένη μια μελαγχολία. Δε μιλούσε πολύ, δεν έμπαινε εύκολα στις συζητήσεις, μόνο άκουγε. Ακόμη κι όταν έπαιζε μουσική, μετά βίας χαμογελούσε.

Πρέπει να είχε τουλάχιστον εφτά χρόνια στην Ελλάδα, όταν πήρε την απόφαση να φύγει. Δρόμος επιστροφής δεν υπήρχε ακόμη γι' αυτόν. Δεν είχε «κάνει» τίποτα. Μετά βίας επιβίωνε. Η λύση ήταν να τραβήξει βόρεια, όπως ήδη είχε κάνει η πλειοψηφία των συντρόφων του στην απεργία πείνας. Είμαστε σίγουροι πως ήδη θα προσπαθούσε να μάθει γερμανικά. Δεν πρόλαβε να βιώσει τη δεύτερη διάψευση των ελπίδων.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
ετήσια συνδρομή 85 €
εξάμηνη συνδρομή 45€
λογαριασμός ΕΤΕ:
10087804638

ΚΟΝΤΡΑ
ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης
Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση